

TÝNECKÉ LISTY

Měsíčník obce Velký Týnec • XXXV. ročník • Číslo 5/2025 • Cena 10,- Kč

VELKÝ
TÝNEC

- 2-3 Naše obec zabodovala v soutěži
Zlatý erb 2025 Olomouckého kraje
- 8-9 Komunitní centrum Velký Týnec na papíře a v reálu
- 10-11 Stavba D55 Olomouc - Kokory pomalu finišuje

EDITORIAL

Vážení čtenáři, Týnecké listy vám i tentokrát přináší pestrou paletu témat, která odrážejí aktivitu a rozmanitost života v naší obci. V tomto čísle se ohlédneme za dubnovými událostmi, jako byl jarní bazárek nebo Velikonoční stezka. Také se v něm dočtete o úspěchu Týnce v soutěži Zlatý erb 2025, který dokazuje, že se můžeme pyšnit moderní a funkční prezentací naší obce. Gratulujeme všem, kteří se na tvorbě webových stránek podíleli!

V rubrice Obecní servis najdete například obsáhlou dvoustranu věnovanou plánům, vizualizacím a fotografiím z výstavby nového komunitního centra, které bude hotové již za několik málo měsíců.

Dále se dozvíte, co je nového v naší mateřské škole. Dojme vás například zpráva o tom, jak děti před Velikonocemi navštívily seniory v chráněných bytech a potěšily je svými velikonočními přáníčky a malými dárky.

V rubrice Lidové okénko si tentokrát můžete přečíst rozhovor s paní Martou Grygarovou z Čechovic, která ovládá tradiční techniku vázání hanáckých ženských šátků. Tato tradice tak díky ní a dalším vazačkám stále žije. Připomínáme také, že v prostějovském muzeu právě probíhá výstava „Úvazy šátků na Hané“, která se tomuto tématu věnuje, a na které se paní Grygarová svým uměním také podílela.

Současně se podíváme i za hranice Týnce a představíme vám například olomoucké re-use centrum, které nabízí zajímavou alternativu k nakládání s věcmi, které už nepotřebujeme. V rubrice Přesahy přinášíme zajímavý rozhovor s režijně-dramaturgickým duem Petr Erdes & Boris Jedinák, kteří hovoří o své hře „Privatizace“ a o tom, jak se z původního záměru hry o kuponové privatizaci vyvinul příběh o Petru Kellnerovi a jeho rodině. Autoři se zaměřují na složitost Kellnerovy osobnosti a na různé interpretace jeho role v 90. letech.

Přejeme vám příjemné čtení a věříme, že si v tomto čísle Týneckých listů každý najde to své.

Vendula Vránová

Foto na titulní straně:

Skautská akce Obnova Staré Vody probíhá vždy na jaře a na podzim.

Foto: archiv Skautu VT a Č

GDPR - „Tímto upozorňujeme čtenáře, že na akcích pořádaných obcí mohou být pořizovány fotografie. Mělo by se tak dít vždy zřetelně označenou osobou. Fotografie slouží jedinému účelu - jako materiál ke zvážení, zda daná konkrétní fotografie bude či nebude použita k prezentaci v obecním periodiku, zejména s přihlédnutím k její vypovídací schopnosti ve vztahu k akci, jež byla obcí pořádána. Fotografie takto nepoužité jsou následně skartovány. Pakliže si jako účastník takto dokumentované akce kdokoli z vás nepřeje být objektem fotografování a následného zveřejnění v obecním periodiku, sdělte toto prosím nejlépe osobě fotografa nebo případně zavčas na podatelnu obecního úřadu.“

KVĚTNOVÝ ÚVODNÍK

Velevážené čtenářky, vážení čtenáři, příroda, to velkolepé divadlo světa, začíná zvedat oponu. Herci, kteří v něm vystupují, se odívají do svých kostýmů. Jako bílí andělé se mi letos zjevily keře obyčejného hlohu. Sázel jsem nedaleko nich mladé jedličky. V kleče jsem s nimi rozmlouval, prosil je, aby daly na ty štíhlé nezbednice pozor. Jablůňky, které začaly vystrkovat z květových pupenů své načervenalé sukenky, se po mně trochu žárlivě ohlížely. Nezbylo tedy, než za nimi zajít a pochválit je. Obešel jsem pak celý sad a každému stromu řekl něco pěkného. Z toho košíku, do kterého ukládáme úrodu, jsem pochvaly vytahoval. Některé stromy ještě nerodily, ale i pro ně tam bylo něco dobrého za to, jak pěkně rostou. Když jsem pro dnešek rozdál všechna pěkná slova zůstal mi v ruce prázdný košík, ještě že jsem měl tu druhou volnou. Plácl jsem se s ní do čela. Vždyť já při tom opěvování ovocných stromů zapomněl na vrbu! Ona sama žádná plody nemá, ale co bychom si bez jejích prutů a proutků počali. Kam bychom dali tu očekávanou

úrodu? V čem si ji odnesli domů. Domnívám se, že za rozvojem lidského společenství stojí ta nenápadná vrba hlavátka. Snad se ani nedá spočítat, kolik milionů tun jablek, hrušek, brambor, švestek, mrkve, cibule a meruněk si lidé za těch pár tisíc let odnesli v koších domů. Nemáje v tu chvíli slov, pozvedl jsem tedy košík k nebi a políbil.

Na obecní úřad většinou lidé donesou taková ta horší a někdy ne úplně pěkná slova. Tak když pak jedu domů, posbírá si cestou ta pěkná, která vyhodili jako nepotřebná. Mám jich už tolik, že jsem si sám pro sebe zavedl „pozitivník“ a z něho hojně rozdávám. V písemné podobě se mi to daří nejvíce. Přidám pár dobrých slov do emailu a svět je pro mne i adresáta rázem snesitelnější. Ne, že bych vždy dosáhl toho, o čem usiluji, ale nekalím vodu sobě ani těm druhým. To narážím na teorii Masara Emota, který na řadě pokusů dokazuje, že voda má vědomí. Zevrubně bych popsal ten základní. Do dvou lahvíček nalil stejnou vodu. Jedné lahvíčce nadával, druhou

chválil. Spílaná voda se brzy zkazila a zakalila. Chválená zůstávala po dlouhou dobu čistá. Lidské tělo je tvořeno převážně z vody, a tak na nás slova mají podobný účinek. Co potom se zkalenou vodou? Ti impulzivnější ji hned vychrstnou dotyčným kalíčem na hlavu a stanou se také kalíči. Jak to ale zastavit? Vzpomínám si na jeden vtip. „Dědeček slaví devadesáté narozeniny a je ve skvělé formě. Vnoučata se ho ptají, jak to dokázal. No, když jsem byl mladý a pohádal se s babičkou, tak jsem se šel na deset minut projít ven. No a jak přibývala léta, trávil jsem těch hodin venku čím dál tím víc.“ Jednoduchý recept na dlouhověkost. A pokud byste chtěli i recept na šťastné manželství, tak vezměte svoji ženu nebo muže s sebou na jarní procházku. Uvidíte, že jarní vzduch dělá divy.

Ať vám láska roste po celý rok!

Stanislav Denk

Velký Týnec získal 2. místo v soutěži Zlatý erb 2025

Vítězové krajského kola 27. ročníku soutěže Zlatý erb 2025 o nejlepší webové portály obdrželi ceny ve středu 16. dubna 2025 při slavnostním ceremoniálu na Krajském úřadě Olomouckého kraje.

Letos se vyhlášovala jedna hlavní kategorie, a to pro nejlepší webový portál obce, která není obcí s rozšířenou působností (ORP). Vítězem se stalo město

Zlaté Hory. Na druhém místě se umístila obec Velký Týnec. Třetí místo získalo město Loštice.

Soutěž pořádá spolek Český zavináč, hlavním partnerem je společnost GORDIC a hlavním mediálním partnerem je portál Deník veřejné správy. Oceněným poblahopřála Monika Hryzbilová, náměstkyně hejtmana pro sport, kulturu a památkovou péči, Pavel Jelínek,

náměstek hejtmana pro oblast strategického rozvoje a IT, Jitka Keková vedoucí Personálního útvaru Krajského úřadu Olomouckého kraje, a zástupce hlavního partnera Jiří Kotisa. Ceny předal i Adam Foltá, zástupce organizátora soutěže.

Zdroj: Olomoucký kraj

archiv Olomouckého kraje

Vendula Vránová,
šéfredaktorka

Petr Hanuška,
redaktor

Stanislav Denk,
redaktor

Vladimíra Hacsíková,
redaktorka

Kamila Grmolenská,
redaktorka

Pavel Peňaška,
grafik

TÝNECKÉ LISTY - Periodický tisk územního samosprávného celku - měsíčník Obce Velký Týnec.

Vydává Obec Velký Týnec, Zámecká 35, 783 72 Velký Týnec 1, IČO 00299669. Ev. číslo MK ČR: E 12522. Ročník XXXV, číslo 5. Vyšlo 12. května 2025. Cena výtisku 10,- Kč. Adresa redakce: Zámecká 35, 783 72 Velký Týnec 1, e-mail: velkutytnec@velkutytnec.cz. Šéfredaktorka Mgr. Vendula Vránová Ph.D.

Redakční rada: PhDr. Petr Hanuška Ph.D., e-mail: starosta@velkutytnec.cz, Mgr. Stanislav Denk, e-mail: mistostarosta@velkutytnec.cz.

Grafická úprava: Pavel Peňaška, e-mail: penaska.pavel@centrum.cz. Tisk: PROFITISK, Chválkovická 5, 779 00, Olomouc.

Poznámka redakce: Uveřejněné příspěvky nemusejí být totožné se stanoviskem redakce.

KRONIKA

Kalendárium

1.-29. dubna

Okamžik rovnováhy

- výstava Filipa Raclavského v Galerii Caesar

5. dubna

Jarní týnecký bazárek

- společenský dům - 8:00-11:00 hodin

9. dubna

Zápis dětí do 1. třídy ZŠ Milady Petřkové

12. dubna

Velikonoční stezka s tvořivou dílničkou

- KpMČČ+Naše Čechovice - OÚ Čechovice+po obci - 14:00-17:00 hodin

14.-20. dubna

Jarní stezka za pokladem

- Komise pro volnočasové aktivity ZO VT+Mateřská škola VT

16. dubna

Den otevřených dveří v Mateřské škole VT

- 9:00-11:00 a 14:00-16:00 hodin

24. dubna

Světlo - dobrý sluha a zlý pán- přednáška - Skautský oddíl Poutníci+Obec VT+Astronomický ústav AV ČR
- společenský dům - 18:00 hodin

26. dubna

Zlatá liga stolního tenisu VT 2025

- 1. kolo - Pinec VT - sportovní hala ZŠ Milady Petřkové - 9:00 hodin

28. dubna

23. zasedání mikroregionu Království

- Nelešovice - 9:00 hodin

28.-29. dubna

Humanitární sbírka

- Textilní banka ČR - společenský dům - 15:00-17:00 hodin

Další události

Dne 9. dubna jednalo vedení obce s paní architektkou Jarmilou Zahradníkovou o podobě interiérů v budoucím komunitním centru. Samotná stavba pomalu, ale jistě finišuje...

Obec Velký Týnec získala 2. místo v krajském kole Zlatého erbu 2025. Zvítězily Zlaté Hory, třetí místo obsadily Loštice. Soutěže nejlepších webových stránek obcí jsme se zúčastnili poprvé. Vyhlášení výsledků a předání cen proběhlo na půdě Krajského úřadu Olomouckého kraje ve středu 16. dubna. Podrobněji na jiném místě tohoto čísla TL.

Dne 8. dubna proběhl druhý kontrolní den na stavbě dálničního úseku spojujícího Olomouc s Kokorami. Podrobněji o probíhající stavbě její stavby vedoucí

Ing. Škrabal na jiném místě tohoto čísla TL.

Dne 9. dubna navštívili obec představitelé obvodního oddělení Policie ČR, které sídlí ve Velké Bystřici. Prvním dubnovým dnem spadá naše obec do bystřického obvodu.

Dne 15. dubna proběhla kontrola vedení matriky ze strany Olomouckého kraje. Tři kontrolorky svorně konstatovaly, že paní matrikářka Radka Tómečková vede svou agendu přímo vzorově. Patří jí naše poděkování.

Ve dnech 22.-24. dubna proběhl audit hospodaření naší obce. Auditor neshledal v našem hospodaření za rok 2024 žádné vážné pochybení.

Počasí

Suchý duben. V 15. týdnu hrozily mrazíky, které našťastí nepostihly vegetaci žádným devastujícím způsobem. Druhá polovina byla příjemná se sluníčkem. Občas počasí kazily nepříjemně studené větry.

První dekáda. Noc: 6, 4, 4, 4, 5, -1, 0, 3, -

2, 3. Den: 9, 14, 17, 21, 15, 3, 6, 11, 14, 10. Druhá dekáda. Noc: 4, 8, 6, 7, 12, 13, 18, 18, 7, 8. Den: 15, 18, 19, 21, 15, 24, 26, 18, 17, 20. Třetí dekáda. Noc: 7, 10, 9, 11, 9, 6, 3, 3, 6, 7. Den: 23, 22, 24, 21, 13, 15, 17, 21, 23, 24.

© Hana Fucinanová

Dubnový západ Slunce nad Velkým Týncem

Ze Starostova deníku

Od 1. dubna spadají naše obce pod obvodní oddělení Policie ČR Velká Bystřice

Dnes 8. dubna mě navštívil pan npor. Martin Zapletal, vedoucí obvodního oddělení Policie ČR Velká Bystřice, aby se představil vedení obce a probral záležitosti spojené s přechodem našich obcí pod bystřickou správu. Něco přes 20 policistů bude mít na starosti veřejný pořádek v obcích, které ve své většině

spadají do mikroregionů Bystřicka a Království. Svou službu vykonávají po celých 24 hodin, takže pokud se nedovoláte našemu obecnímu policistovi panu Petru Kubenzovi, můžete v jakoukoliv denní hodinu volat na číslo 601 574 105. Kolegové z Policie ČR vám rádi s řešením vážných problémů pomohou!

Královstvím na kole

V pondělí 14. dubna proběhlo v Rokytnici u Přerova jednání rady mikroregionu Království. Hlavním tématem jednání

byla příprava akce Královstvím na kole, která tentokrát startovala na půdě hostitelské obce.

Naše obec získala 2. místo v krajském kole soutěže Zlatý erb 2025

Ve středu 16. dubna proběhlo na půdě Krajského úřadu Olomouckého kraje vyhlášení výsledků krajského kola soutěže Zlatý erb 2025. V jejím rámci byly hodnoceny webové stránky sídel (mimo ORP). Vítězem se staly Zlaté Hory. Naše obec získala druhé místo, třetí skončily Loštice. Velké poděkování patří odborné fir-

mě Orbinet, jmenovitě panu Radimu Křižanovi. Neméně velký dík zasluhuje moje asistentka paní Ilona Bartáková, která vedla „vnitřní“ tým z našeho obecního úřadu a jež trpělivě pilovala podobu našeho webu a vychytávala všechny jeho „mouchy“. Pevně věřím, že se vám web líbí stejně jako porotcům soutěže a že vám bude přinášet všechny potřebné informace.

Starostenským objektivem

V rámci povinné výsadby při stavbě dálnice Olomouc-Kokory byly v areálu MŠ a kolem něj nové stromy

Vykácení starých dřevin obec také využila v areálu MŠ k výměně pletiva

© 3x Petr Hanuška

Zasedání mikroregionu Království v Císařově se zúčastnil herec David Vaculík

VŠECHNO NEJLEPŠÍ

V měsíci květnu blahopřejeme
k významným životním milníkům
těmto našim spoluobčanům

89 let
Miroslav Terk z Velkého Týnce

85 let
Jan Stejskal z Čechovic
Libuše Dvořáková z Čechovic

83 let
Ing. Ivan Paseka z Velkého Týnce

81 let
Vlastimil Živec z Velkého Týnce

75 let
Jana Gubová z Velkého Týnce
Zdeněk Šnajdr z Velkého Týnce

70 let
Eva Kremplová z Velkého Týnce
Miluše Peňašková z Velkého Týnce
Pavel Peňaška z Velkého Týnce
Vlastimil Nevtpil z Velkého Týnce

60 let
Roman Blažek z Čechovic

*Připravila Radka Tomečková
Autorka je matrikářkou obce*

V minulém čísle Týneckých listů jsme zařadili paní Renatu Chytilovou pod chybné jubilační datum. Tímto se jí velmi omlouváme a blahopřejeme vše nejlepší ke krásným šedesátým narozeninám, které oslavila plná životní energie!!!

Jak ten čas letí...

Pozdě, ale přece...

V měsíci březnu oslavila paní **Drahomíra Živcová** významné životní jubileum, ale co čertík nechtěl, chybička se vloudila a nachytaný životopis se vypařil. Osobně jsem se omluvila, a tak s měsíčním zpožděním přeji paní Drahušce hlavně pevné zdraví a stále tolik optimismu jako doposud. Všichni víme, že je velice aktivní v klubu důchodců. Moc ráda si s ní povídám a jak ji vidím s vozíčkem, vždycky si vzpomenu na paní Gábovou, její maminku. Prostě ten vozíček je rodinný poklad. Tak ještě jednou krásné narozeniny a nezloubte se na mě!!!

A tady je portrét naší oslavenkyně:

„Narodila jsem se na konci války, přesně 3. března 1945, do rodiny starších manželů, a moje dívčí příjmení bylo Gábová. Tatínek byl vdovec a měl dvě dospělé děti. Pracoval na dráze, maminka byla v domácnosti a od roku 1951 pracovala jako kuchařka ve školní jídelně místní školy ve Velkém Týnci. Celé své dětství, mládí a vlastně celý svůj život jsem prožila ve Velkém Týnci v ulici Na Kříbě. Měla jsem hezké dětství. Jak se říkalo, na „našem koncu“ vesnice jsem měla plno kamarádů. Celé dny jsme hráli různé hry a prováděli malé lotroviny. Při jarních a letních polních pracích jsme chodili do „útluku“. Bylo to zařízení, kde nás vždy hlídala nějaká paní, aby naše maminky mohly v klidu pracovat na poli. Později byla zřízena školka, do které jsme chodili už na celý den.

V roce 1951 jsem započala povinnou školní docházku, kterou jsem ukončila v roce 1959. Ve stejném roce jsem šla studovat na ekonomickou školu do Olomouce, kterou jsem dokončila v roce 1961. V tomto roce jsem 15. července nastoupila do svého prvního zaměstnání na Správu střední dráhy v Olomouci. V této organizaci jsem prošla různými pracovními pozicemi. Pracovala jsem jako písařka, účetní, sekretářka a v roce 1971 jsem byla přefazena na Kontrolu přepravních tržeb Olomouc do funkce referenta. V roce 1993 po rozdělení Československa byla v Olomouci vytvořena Kontrola mezinárodních železničních přeprav, kde jsem pracovala až do odchodu do důchodu.

V dubnu 1967 jsem se provdala za Miroslava Živce, který pocházel z Litoměřic a naše manželství stále trvá. Do tohoto manželství se nám narodily dvě dcery. Starší vystudovala Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně. Pracovala jako manažerka a právnička v několika firmách a úřadech a nyní je náměstkyní primátora města Olomouce. Mladší dcera vystudovala železniční průmyslovou školu a pracuje jako vlakovodoucí ČD, železniční stanice Olomouc.

V roce 2003 byl v naší obci založen Klub seniorů Velký Týnec, ve kterém jsem od počátku zastávala funkci jednatelky. Od roku 2008 jsem jeho předsedkyní.“

*Připravila Vlastimila Coufalová
Autorka je zastupitelkou obce a předsedkyní
Komise pro sociální záležitosti ZO VT*

© Petr Hanuška

Draha Živcová čte Výroční zprávu Klubu seniorů za rok 2024

Obec Velký Týnec a Národopisný soubor
Týnečáci vás srdečně zvou na tradiční
folklorní akci

Sečení lúke

Velký Týnec – 16. – 17. května 2025

Pátek 16. května

19:00 Setkání sekáčů a hostů
v zámecké stodole

V průběhu večera k poslechu
i k tanci zahrají: Skupina
Akvaré a CM Zdenka Zmeškala

Představí se zpěváci
a tanečníci z Valašska i Hané

Sobota 17. května

6:00 Přivítání účastníků
sečení na zámeckém nádvoří,
odchod na kopec Hradisko

06:30 Zahájení sečení
na kopci Hradisko

08:00 Snídaně na louce

11:00 Oběd a rozloučení
s hosty v zámecké stodole

Letošního sečení se jako tradičně zúčastní krojovaní zpěváci
a sekáči z Hané, Slovácka a Valašska.

Akce se koná za každého počasí !!!

Starosta OPEN XII.ročník

> čtyřhra

14. června 2025 od 9:00 hod.

pořádá Tenisový klub Velký Týnec

XII. ročník tenisového turnaje ve čtyřhře

o putovní pohár starosty obce Velký Týnec

Prezentace na kurtech 8:30 – 8:50 hod., startovné 150 Kč / hráč

Beach OPEN 2025

14. června 2025 od 10:00 hod.

pořádá Volejbalový oddíl Velký Týnec

turnaj v plážovém volejbalu dvojic a trojic

Prezentace na kurtech 9:30 – 9:50 hod., startovné 0 Kč / hráč

Občerstvení zajištěno. Srdečně zvou pořadatelé...

Jak zatočit s odpady? V přírodě jich totiž přibývá

Dostaly se ke mně fotografie, kdy jedna všímavá žena, které není lhotejné, v jakém prostředí žije a pracuje, si udělala svoji soukromou akci „Uklidme Česko – uklidme Velký Týnec“. Během soboty 12. dubna vysbírala odpady po levém břehu mostu vedoucím z Velkého Týnce do Vsiska. Poslední oficiální akce Uklidme Česko proběhla v Týnci a v Čechovicích 29. března a jen čtrnáct dní poté na břehu mostu vedoucím z Velkého Týnce do Vsiska chodí a děkuje také těm, kteří své děti učí, že odpady patří do koše, a ne do trávy.

Nebo snad turisté, kteří chodíček využívají na cestu do Olympie? Nejen sběračka, ale ani já nerozumím tomu, proč se tak děje, proč si lidé nevážejí krásné a čisté přírody, ve které bychom mohli žít a která by se nám jistě odvěčila svou krásou. Děkuji těm z vás, kterým toto není lhotejné (protože vím o dalších lidech, kteří si třeba na procházku do lesa berou rukavice a igelitku a odpad sbírají) a děkuji také těm, kteří své děti učí, že odpady patří do koše, a ne do trávy.

Vladimíra Hacsiková
Autorka je zastupitelkou obce

3x archiv Vladimíry Hacsikové

Do září proběhne oprava mostu na Přerovské ulici v Olomouci

V 16. týdnu začala oprava mostu silnice I/55 v Olomouci. Od pondělí 14. dubna je proto Přerovská ulice průjezdná zúžením do jednoho jízdního pruhu v každém směru (režim 1+1). V případě potřeby úplné uzavírky přílehlých komunikací nižších tříd doporučuje ŘSD ČR řidičům využít značenou objízdnu trasu ulicemi Holická, Šlechtitelů a Keplérova.

Oprava přemostění Hamerského náhonu vyjde cca na 12,4 milionu korun, což je nejnížší cenová nabídka výběrového řízení sedmi zúčastněných firem. Vítězem veřejného tendru se stala společnost IDS – Inženýrská a dopravní stavby Olomouc, která do první poloviny září

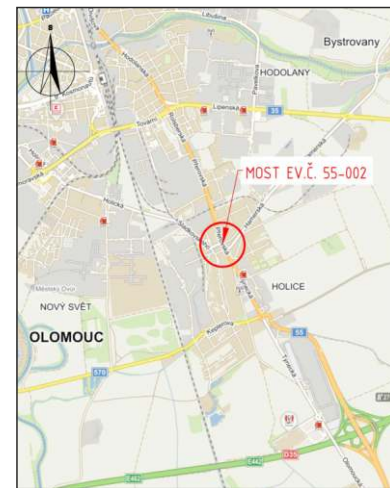
provede kompletní rekonstrukci. Smlouvený harmonogram tvoří postupná demolice mostu a nahrazení novým objektem včetně veškerého vybavení. Stavbou bude produkováno přibližně 1 700 tun odpadu (zpracovaného dle platné legislativy).

Rozsah plánované stavby odpovídá výsledkům nezávislé mostní prohlídky, externí odborníci potvrdili přítomnost silné koroze, rozpad krycí vrstvy a degradaci konstrukcí pod zátěží více než 13 tisíc aut všech kategorií denně (poslední sčítání dopravy z roku 2020).

ŘSD ČR

3x archiv ŘSD ČR

Zdraví na dosah Objevte svůj skutečný metabolický věk

Před pěti lety jsem se rozhodla změnit svůj životní styl. Začala jsem se více hýbat, upravila svůj jídelníček a výsledky na sebe nenechaly dlouho čekat. Dnes – ve svých šedesáti letech – mám metabolický věk padesát let a cítím se lépe než kdy dřív.

Vím, že zdraví je základem spokojeného života, a proto chci pomoci i vám. Nabízím v měsíci květnu zdarma vážení na speciálním přístroji Tanita, který pomocí bioimpedanční metody změří nejen vaši váhu, ale také podíl tuků, vnitřního tuku, svalové hmoty, vody v těle, stav kostí, BMI a metabolický věk.

Tato analýza vám může pomoci lépe pochopit vaše tělo a nasměrovat vás ke zdravějším návykům. Často stačí jen malé úpravy ve stravování a pohybu, aby se výsledky začaly zlepšovat.

Pokud vás zajímá, v jaké kondici je vaše tělo, neváhejte a objednejte se na bezplatné měření. Napište prosím SMS na telefonní číslo 732 938 834, následně si domluvíme termín. Ráda vám poradím!!!

Vaše zdraví je to nejcennější, co máte. Stojí za to se o něj starat!

Renata Chytilová

ZA JAK DLOUHO SE V PŘÍRODĚ ROZLOŽÍ ODPADY, KTERÉ MUŽETE NALÉZT PŘI ÚKLIDU?

www.UklidmeCesko.cz

KubasekMiroslav

POUKAZ NA SLUŽBY V HODNOTĚ 750,- Kč

ZPRACOVÁNÍ KOMPLETNÍ ANALÝZY STAVBY TĚLA NA SPECIÁLNÍM PŘÍSTROJI BIOIMPEDANČNÍ METODOU

Platnost do:

Zahrnuje:

- měření rizikového tuku v jednotlivých částech těla,
- měření poměru svalové hmoty,
- měření podílu vody a kostí na tělesné váze,
- měření metabolického věku a bazálního metabolismu,
- vysvětlení naměřených hodnot (co to znamená v praxi) a doporučení, jak na tyto hodnoty reagovat,
- vzorový jídelníček podle Vašich individuálních parametrů

Týnecké listy vyhlašují soutěž O FOTKU MĚSÍCE

**Nejoriginálnější fotka
bude oceněna každý měsíc
poukázkou na nákup
v Olympii Olomouc
v hodnotě 300,- Kč**

** po uveřejnění k vyzvednutí na sekretariátu OÚ ve Velkém Týnci*

Soutěží se ve dvou kategoriích

Život v naší obci

Do kategorie patří snímky zachycující člověka při práci, odpočinku, zábavě, ale i portréty či akty.

Svět kolem nás

Do kategorie zařazujeme snímky zvířat, rostlin, krajiny, ale i architektury a uměleckých děl.

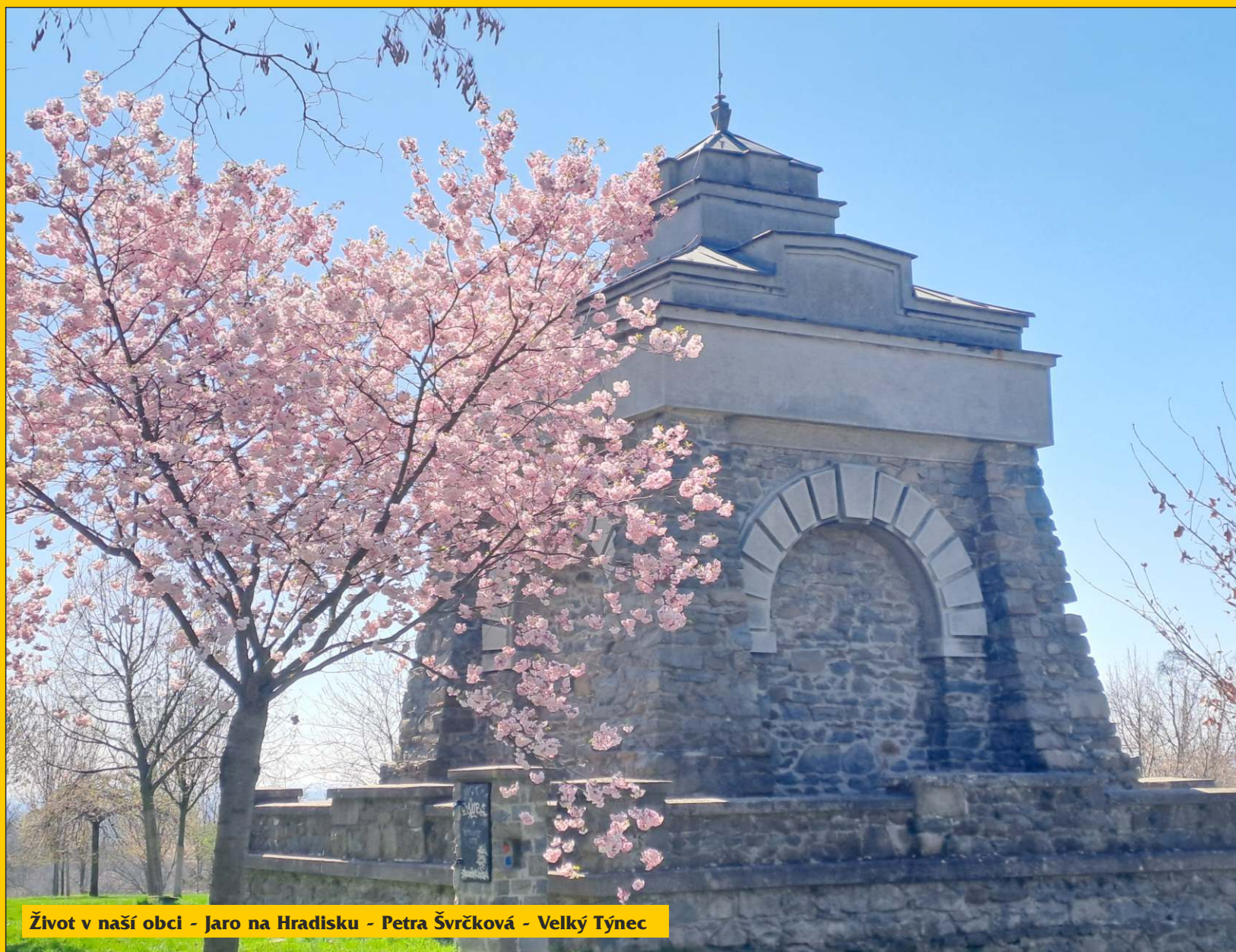
Do jaké kategorie má být fotka zařazena, rozhoduje autor.

**Fotku je třeba zaslat na email:
mistostarosta@velkytynec.cz**

Nezapomeňte uvést jméno a příjmení autora, adresu, věk a kategorii, ve které chcete soutěžit.

Svět kolem nás - Hrníčkový plot - Tomáš Zlámal - Velký Týnec

Život v naší obci - Jaro na Hradisku - Petra Švrčková - Velký Týnec

Komise pro volnočasové aktivity ZO Velký Týnec pořádá:

DRUHÝ

Týnecký jarmark v podzámčí

11. 05. 25
10:00 - 15:00

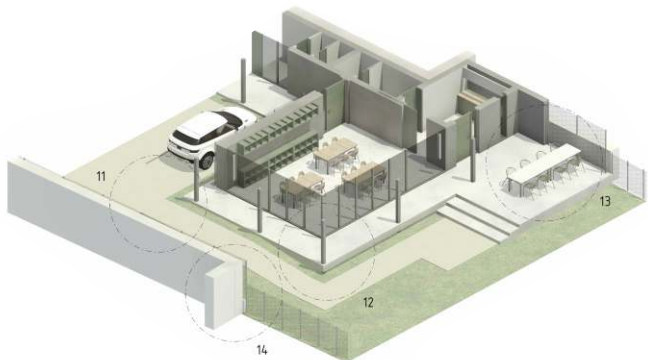
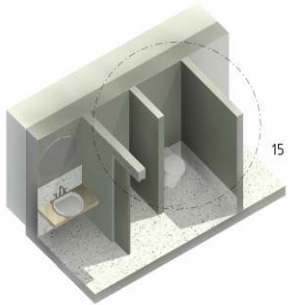
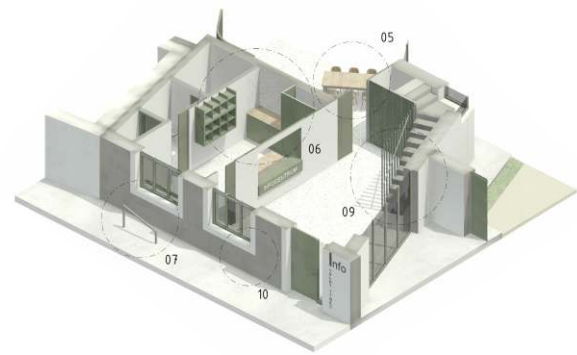
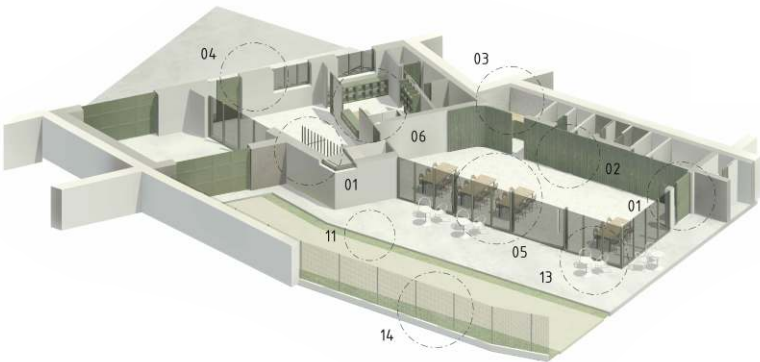
Velký Týnec - ulice Sokolská
u zdravotního střediska

Selské trhy, dílnička, soutěže nejen pro děti,
občerstvení a příjemné posezení.

Stavba Komunitního centra Velký Týnec bude dokončena během letošních prázdnin

STANDARDY - OBJEKTU č.p. 19 Velký Týnec

Celkový charakter nového centra pro kulturní a komunitní užívání vychází ze spojení lehrých světlých barev, které propojí všední ruch z frekventované ulic s klidnou zahradou, která disponuje výhledem na kostel Nanebevzetí Panny Marie. Jedná se o kombinaci barev světle šedé a bílé v kontrastu s prvky oken a vyběvní ve světlém odstínu olivové. Stropy budou tvořeny z pohledového betonu, sloupky z oceli s nátěrem. Nášlapná vrstva bude tvořena z teraca, který se propíše i do obkladů kuchyní a toalet. V prostorách galerie se bude jednat o obložení světlým dřevem na P+D v kombinaci s olivovou posuvnou stěnou, která zakryje kuchyňku. Venkovní podloubí a skautská klubovna je tvořena pohledovým betonem v kombinaci s okeními výkladci v odstínu světle olivová. Zpevněné plochy sloužící jako terasa při objektu komunitního centra a skautské klubovny jsou tvořeny z litého betonu. Komunikace ve dvoře a parkovací stání jsou řešeny jako mlatové cesty. Konkrétní návrh vnitřního vybavení bude vycházet z dalšího stupně projektové realizace (AD), která bude řešit interiérové vybavení a doplňky pro provoz, včetně specifického vzorkování za doprovodu architekta projektu.

MATERIÁLY
Jedním z nejdůležitějších aspektů navrhování nového společenského komunitního centra je výběr materiálů, které budou tvořit jeho vzhled. Vybíráme materiály, které jsou odolné a snadno udržovatelné. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s přírodním rázem okolí. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na ekologičnost a udržitelnost. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na bezpečnost a zdravotní neškodnost. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na estetiku a vzhled. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na funkčnost a praktičnost. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na cenu a dostupnost. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na kvalitu a spolehlivost. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na inovativnost a modernost. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na trvanlivost a dlouhou životnost. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na šetrnost k životnímu prostředí. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na sociální odpovědnost. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na etiku a morálku. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na právní a administrativní požadavky. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na technické a technologické požadavky. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na bezpečnostní a ochranné požadavky. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na zdravotní a hygienické požadavky. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na estetické a vzhledové požadavky. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na funkční a praktické požadavky. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na cenové a ekonomické požadavky. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na dostupnost a snadnou dostupnost. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na kvalitu a spolehlivost. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na inovativnost a modernost. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na trvanlivost a dlouhou životnost. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na šetrnost k životnímu prostředí. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na sociální odpovědnost. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na etiku a morálku. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na právní a administrativní požadavky. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na technické a technologické požadavky. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na bezpečnostní a ochranné požadavky. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na zdravotní a hygienické požadavky. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na estetické a vzhledové požadavky. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na funkční a praktické požadavky. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na cenové a ekonomické požadavky. Vybíráme materiály, které jsou v souladu s požadavky na dostupnost a snadnou dostupnost.

15 - materiálové řešení toalet a sociálního zařízení

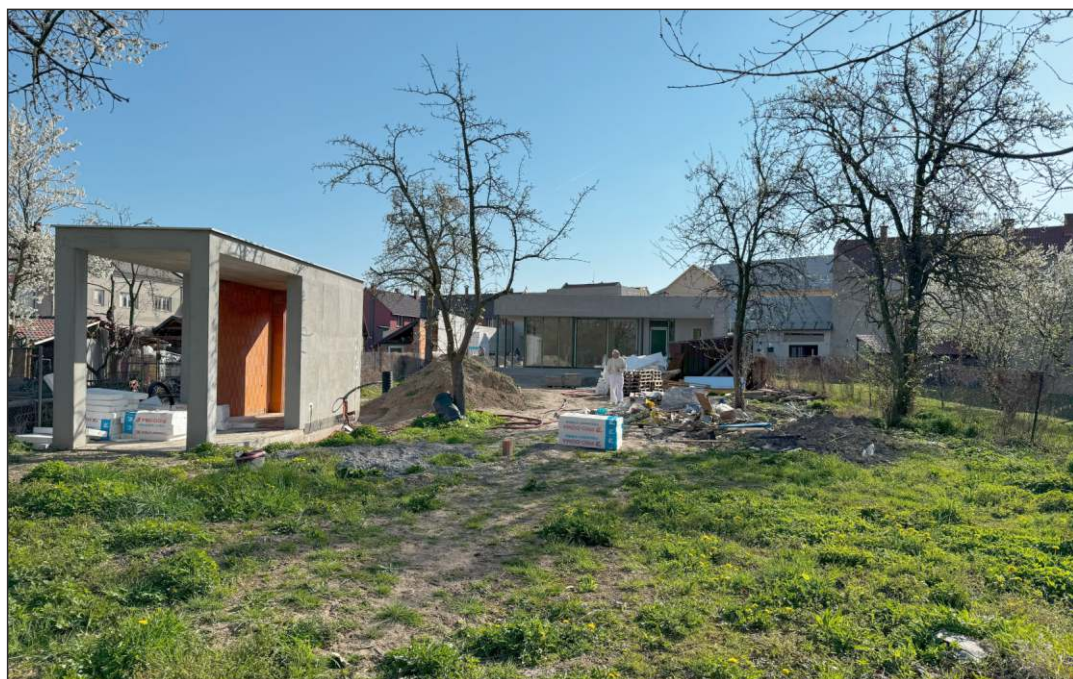

Foto na dvoustraně: Petr Hanuška + Jiří Čech

Jak pokračuje stavba D55 Olomouc-Kokory

So101 (stavební objekt) – km 0,300 – 0,800 – pravá strana – realizace uličních vpustí, zařezání stávající vozovky, realizace curbingu (curbing=obecné označení pro technologii betonových monolitických prvků, především odvodňovacích žlabů dopravních staveb), zámková dlažba u PHS (protihluková stěna)

SO 101 – km 1,500 – 3,300 – realizace šterkodrtí, svahování, realizace příkopových žlabů; realizace středových drenáží, ohumusování zemního tělesa, realizace hydroosevu

SO 761 – PHS – dokončeno

SO 360 – ORL (odlučovač ropných látek) – dokončeno, štetovnice vytaženy, provedeny zásypy

SO 371 – retenční nádrž – realizace zemních prací, betonáž betonových prahů, osazení zatravnovacích tvárnic, bednění, armování a betonáže monolitického funkčního bloku

SO 201 – úpravy na mostu přes Týnečku – římsa dokončena, probíhají terénní úpravy u mostu

SO 120 – ohumusování zemního tělesa, realizace příkopových žlabů, realizace hydroosevu, realizace šterkodrtí, MZK (mechanické zpevnění kameniva), ACP (asfaltový beton pro podkladní) a ACL (asfaltový beton pro ložní vrstvy), realizace zemních krajnic

SO 134 – cyklostezka VT – Grygov – pokládka obrub, základy pro zábradlí, šterkodrtě, pokládka asfaltových vrstev

SO 220 – realizace skruže, bednění mostovky, armování výztuže, v tomto měsíci proběhne betonáž mostovky

SO 110 – šterkodrtě, MZK, ACP, ACL, ohumusování svahů, hydroosevy

SO 301 – kanalizace v km cca 1,100 – 3,300 – realizace uličních vpustí

SO 101 – km 3,300 – 4,800 – realizace středových drenáží, v zářezu realizace krajních drenáží; km 4,100 – 4,500 – hydroosevy na svazích zářezu

SO 202 – bednění mostních říms

SO 221 – ekodukt v zářezu – armování, bednění OP1, P2, OP3

SO 302 – 3,300 – 3,800 – realizace uličních vpustí

SO 203 – realizace gabionových křídel, zásypy za gabiony, realizace přechodových oblastí mostu. Brokování mostovky (povrchová úprava vodorovných ploch), izolace

SO 101 – v km 4,900 – 5,100 realizace aktivní zóny, krycí vrstva šterkodrtí, realizace středových drenáží; v km 5,700 – odtěžen konsolidační nadnásyp v místě bývalé silnice do ZEPKA

SO 303 – realizace uličních vpustí

SO 155.1 – dokončeny římsy na propustku, provedeny šterkové vrstvy

SO 374 – zemní práce na retenční nádrži

SO 205 – realizace gabionových křídel – dokončeno, zásypy za gabiony (stavební prvek, který je tvořen z gabionových sítí a kameniva větších či menších frakcí) a je stavěn do pravidelných i nepravidelných tvarů), realizace přechodových oblastí mostu

SO 101 – km 6,200 – 6,400 – krycí vrstva šterkodrtí, středové drenáže, svahování, ohumusování, hydroosevy

SO 206 – provedeno založení pod gabionovými křídly, realizace gabionových křídel

SO 304 – realizace uličních vpustí, středová kanalizace do km 7,200 hotova

SO 130 – dálniční odpočívky na konci úseku: levá odpočívka – dosypána, realizace aktivní zóny, pravá odpočívka – probíhá násyp zemního tělesa

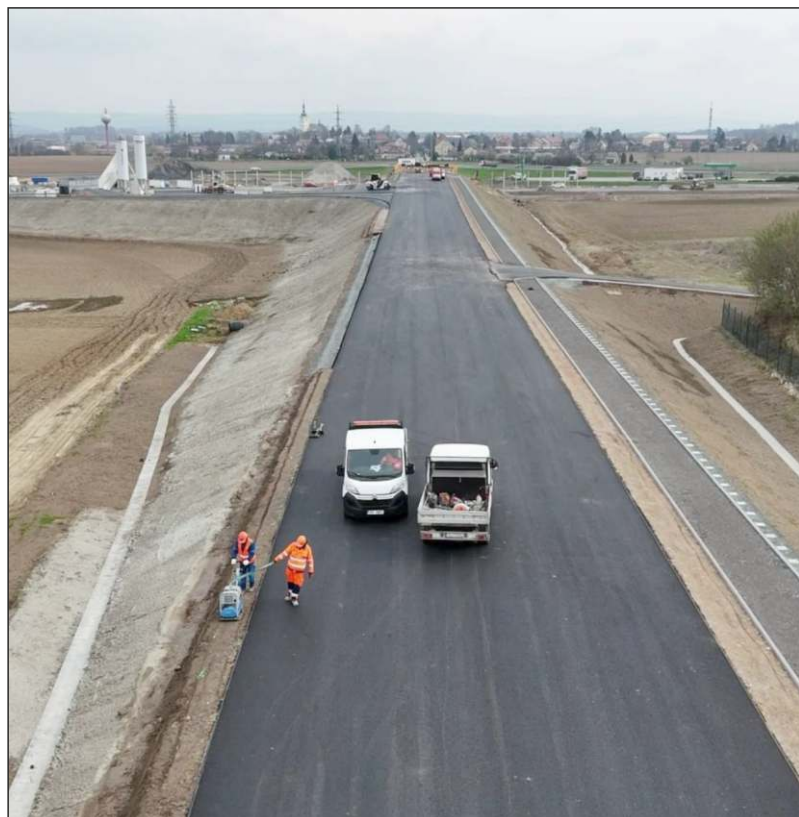
SO 101 – km 6,700 – KÚ – probíhá násyp zemního tělesa – v úrovni paraplaní (plán a povrch pod podloží vozovky), aktivní zóny a krycí vrstvy šterků

SO 321 – zatrubnění odpočívky – zatrubnění bude v tomto měsíci dokončeno, probíhají práce na výtakovém objektu

SO 49x – na celé stavbě probíhají práce na objektech řady SO 490 – SOS systémy – překopy, výkopy, pokládka kabelového vedení, zásypy

SO 810 – probíhají práce na náhradních výsadbách v obcích Velký Týnec a Krčmaň

Ing. Jiří ŠKRABAL
Hlavní stavbyvedoucí

Naše obec spadá od dubna pod obvodní oddělení Policie ČR ve Velké Bystřici

Dobrý den, vzhledem ke skutečnosti, že od 1. dubna 2025 obec Velký Týnec územně spadá pod působnost obvodního oddělení Velká Bystřice, chtěl bych vám poskytnout některé informace k obvodnímu oddělení Velká Bystřice. Toto obvodní oddělení má sídlo na adrese Zámecké náměstí č. 17, Velká Bystřice. Slouží zde 22 policistů, kteří mají na starost mimo jiné ochranu života a zdra-

ví občanů, předcházení páchaní trestné činnosti, prověřování trestné činnosti, dohled nad bezpečností a plynulostí silničního provozu a další úkony zejména dle zákona o Policii ČR (z.č. 273/2008 Sb.) a dle trestních předpisů (z.č. 40/2009 Sb., trestní zákoník a z.č. 141/1961 Sb., trestní řád). Vedoucím obvodního oddělení je npor. Martin Zapletal a obvodní oddělení mů-

žete kontaktovat v pracovní době na lince 974 767 771, případně kdykoliv na lince 601 574 105. Rovněž je možné se obrátit na linku tísňového volání - 158. Další informace je možné získat na stránkách policie.cz.

**KRAJSKÉ ŘEDITELSTVÍ POLICIE
OLOMOUCKÉHO KRAJE
územní odbor Olomouc
obvodní oddělení Velká Bystřice**

Zámecké náměstí 17
783 53 Velká Bystřice

+420 974 767 770
martin.zapletal@pcr.cz

npor. Martin Zapletal DiS.
vedoucí oddělení

V Olomouci vzniklo nové oddělení hlídkové služby!

Máme několik posledních volných míst u prvosledových hlídek. Tito policisté slouží v černých uniformách a mají speciální výcvik i vybavení. Zasahují tam, kde se zrovna něco děje a je tam třeba rychle a někdy i rázně zasáhnout. Jsou často první na místě napadení, úrazů, nehod, požárů a jiných krizových situací. Jsou neustále v terénu, jejich zásahy jsou akční a často adrenalinové. Jejich práce má smysl. Míříš k nám? Staň se policistou nebo policistkou a vše potřebné pro výkon služby tě naučíme. Další info o výkonu služby na oddělení hlídkové služby v Olomouci, Přerově a Prostějově najdeš ve videu:

https://www.youtube.com/watch?v=4jXjKNHZC_0

Ozvi se nám na emailovou adresu
nabor.olomouc@pcr.cz

**KRAJSKÉ ŘEDITELSTVÍ POLICIE
OLOMOUCKÉHO KRAJE**

odbor personální
oddělení náboru a personální
stabilizace

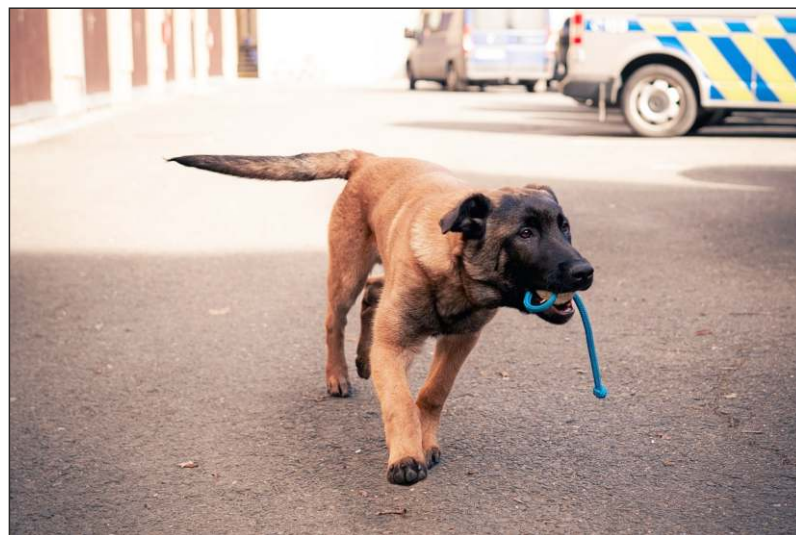
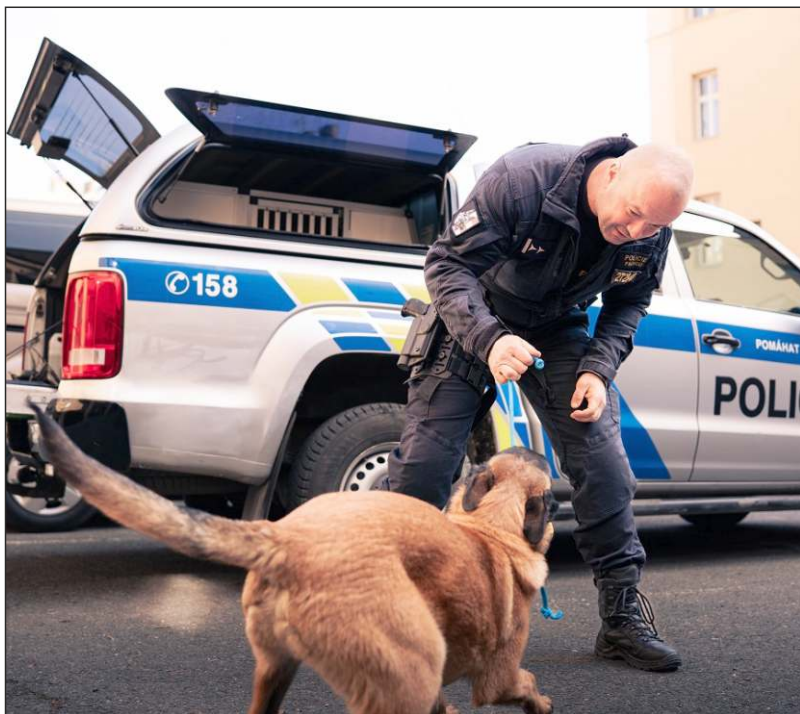
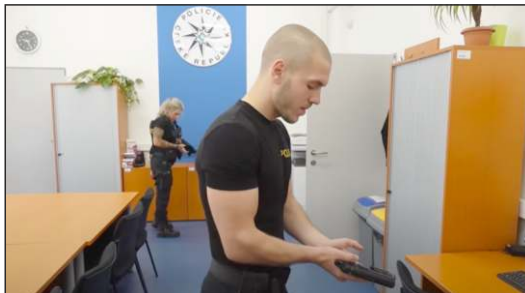
Třída Kosmonautů 189/10
771 36 Olomouc

+420 974 762 410
+420 724 311 360

Mgr. Jiří Musil MBA
personalista
jiri.musil@pcr.cz

© 9x archiv POLICIE ČR a Jan Hanko

Olomoucké re-use centrum vrátilo do oběhu již 7 tun „odpadu“

Pro jednoho odpad, pro druhého poklad... V duchu tohoto hesla se nese fungování olomouckého re-use centra Druhá Dobrodruhá, které svůj provoz zahájilo v polovině září 2024. Jedná se o společný projekt Charity Olomouc, Olomouckého kraje, města Olomouce a Technických služeb města Olomouce. Od svého vzniku vrátilo re-use centrum do oběhu bezmála 7 tun potenciálního odpadu. Největší zájem je o nábytek a dětský sortiment.

Slovní spojení „re-use“ pochází z angličtiny a v překladu znamená „znovu použít“. V Česku je tento koncept poměrně nový, přesto roste velmi rychle na oblíbenost.

Každý má doma něco, co nepoužívá, ale je škoda to vyhodit. Takové funkční nepotřebné věci můžete darovat například do olomouckého re-use centra Druhá Dobrodruhá. Jeho cílem je sice prevence vzniku odpadu, ale v nabídce rozhodně nejsou věci na vyhození. Naopak, najdete tu i úplně nové kousky. Někdy zase stačí drobná oprava a daná věc může sloužit ještě dlouhé roky.

Nabídka re-use centra, které najdete na Selském náměstí v Olomouci-Chválkovicích, je široká. Dají se tu sehnat například kuchyňské a domácí potřeby, dekorace, sportovní vybavení, knihy, nábytek, hračky či další sortiment pro děti. Kočárek v hodnotě tisíců korun je tu k dostání za několik stovek, nábytek v cenové relaci od 100 do 1000 Kč, jízdní kolo od 100 Kč, hrnec za dvacetikorunu.

Druhá Dobrodruhá je navíc re-use centrum s dobročinným posláním, a to hned v několika rovinách. Když si zde něco pořídíte, přispíváte tím do veřejné sbírky na pomoc osobám v nouzi. Zároveň zde poskytují přímou materiální pomoc a také dávají příležitost lidem s problematickým uplatněním na trhu práce. Kromě ekologických a dobročinných cílů má olomoucké re-use centrum ještě další poslání. Tím je šíření povědomí o konceptu re-use a udržitelnosti obecně. Zájemci se tak mohou těšit na celou řadu tematických setkání a workshopů. Otevřeno je každý všední den od 13. do 18. hodiny a v sobotu dopoledne. Více informací o tom, co lze do re-use centra darovat či co tam lze pořídit, zjistíte na www.druhadobrodruha.cz či na telefonu 737 670 617.

Dáváme věcem druhý život.

Co je to re-use centrum?

Místo, kam můžete darovat funkční, nepotřebné věci, které u někoho jiného najdou využití. Stejně tak tam můžete takové věci pořídit, a to za velmi příznivé ceny.

Druhá Dobrodruhá je nové olomoucké re-use centrum s dobročinným posláním. Uděláte tu radost sobě, planetě, a navíc pomůžete osobám v nouzi.

 www.druhadobrodruha.cz

 Selské nám. 9/43
Olomouc-Chválkovice

 +420 737 670 617

 reuse@olomouc.charita.cz

© 3x re-use Olomouc

Poštovní účet od ČSOB přináší bezpečí a pohodlí bez zbytečných poplatků

Pošta je pro mnoho seniorů důvěrně známé místo, kam pravidelně chodí - třeba pro svůj zasloužený důchod. S účtem od ČSOB na tom nemusí nic měnit. Důchod si mohou dál vyzvedávat tak, jak jsou zvyklí, a navíc získají řadu výhod zdarma. I proto ho už využívá přes 600 000 seniorů nad 65 let.

Poštovní účet šetří za vás. Senioři v důchodu od roku 2010 nyní za jeho výběr platí 78 Kč, ročně tedy mohou ušetřit až 1 000 Kč. Pokud z něj platí i složenky nebo SIPO, úspora může být třeba 2 640 Kč. Navíc se od 1. dubna snížil počet výplatních termínů - výplata na účet je tak přívětivější.

Důchod po staru s novým účtem zdarma

Poštovní účet od ČSOB je speciálně přizpůsobený potřebám seniorů. Jeho založení i vedení je zcela zdarma. Nabízí například i bezplatné doručení hotovosti až 20 000 Kč jednou měsíčně kamkoliv v rámci ČR.

Důchod si můžete jednou měsíčně bez poplatku vyzvednout na kterékoliv poště. Zdarma a bez omezení lze vybírat i v bankomatech ČSOB. K dispozici je téměř 4 000 míst, kde si vyberete celou částku nebo jen tolik, kolik právě potřebujete.

Zřízení účtu? Je to jednoduché a rychlé

Celý proces trvá 15 minut. Navštivte nejbližší pobočku České pošty, kde vám se založením účtu ochotně pomohou speciálně vyškolení pracovníci. A zajistí za vás společně s ČSSZ zaslání důchodu na účet.

Akce platí do 30. června 2025 na pobočkách České pošty. Více informací na www.csob.cz/duchod. Rádi vám vše také vysvětlíme na každé pobočce České pošty.

Přemysl Hanzelka

ředitel segmentu ČSOB Poštovní spořitelna

Odměna až 1 500 Kč pro nové klienty

- Sjednejte si účet od ČSOB na **jakékoliv pobočce České pošty**.
- Pokud vám na něj během 3 měsíců dorazí první výplata důchodu, **připíšeme vám na účet odměnu 1 000 Kč**.
- Když do konce následujícího měsíce od založení účtu alespoň **pětkrát zaplatíte kartou, máte od nás 500 Kč**.

ZE ŽIVOTA MATEŘSKÉ ŠKOLY

Pirátská výprava za pokladem přilákala desítky malých dobrodruhů!

Ve Velkém Týnci to v polovině dubna žilo dobrodružstvím! Od 14. do 21. dubna se mohli malí i velcí hledači pokladů vydat na jarní stezku za pokladem, která byla umístěná na prostranství kolem Hradiska. Podle tajemné zprávy měla na břeh Týnecky připlout pirátská loď a její posádka ukrýt poklad nevyčísitelné hodnoty. Jen ten, kdo má bystrou mysl, odvahu a chuť zažít pořádné dobro-

družství, mohl najít cestu k cíli. A že takových statečných bylo! Na děti čekalo deset tematických úkolů rozmístěných v přírodě, které prověřily jejich postřeh, logické uvažování i týmového ducha. Hrací kartu si vytiskla spousta rodin a s tužkou v ruce se rodiče i děti vydali na trasu plnou úkolů. Příjemnou atmosféru podtrhovalo jarní počasí. Všichni,

kdo se na dobrodružství vydali, si pochvalovali nejen zábavné úkoly, ale i krásnou přírodu a skvěle připravenou trasu. Mnozí se dokonce vrátili vícekrát, aby si stezku prošli znovu. Na konci stezky je čekala odměna: symbolický poklad s video vzkazem kapitána Bandity, a hlavně pocit vítězství nad piráty, kteří si svá tajemství dobře střeží. Děti nepřišly zkrátka, vyplněnou kartu odevzdaly

ve Smíšením zboží Lexovi a získaly sladkou odměnu. Děkujeme všem odvážným dobrodruhům za účast a těšíme se na další společné výpravy!

Za MŠ a Komisi pro volnočasové aktivity ZO Velký Týnec
Veronika Batová

Autorka je zastupitelkou obce a zástupkyní ředitele MŠ Velký Týnec

6x Veronika Batová

Začít spolu

Měsíc duben přinesl pro třídu Včelek začátek nového programu nazvaného „Začít spolu“. Jedná se o program, který klade důraz na respektující přístup k dítěti, individuální rozvoj a aktivní učení. Dítě je chápáno jako aktivní účastník vzdělávání, který má možnost volby, odpovědnosti a spolupráce.

Děti plní činnosti v tzv. centrech aktivit, kterých máme pět: „Dílňa a domácnost“, „Ateliér“, „Dobrodružství s písmeny a čísly“, „Věda a experimenty“ a „Umění“. V centru „Domácnost a dílna“ děti měly možnost například péct perníčky a zatloukat hře-

bíčky, v „Ateliéru“ mají děti nachystanou výtvarnou činnost k danému tématu, v „Dobrodružství s písmeny a čísly“ se děti hravou formou seznamují s písmeny a čísly. Ve „Vědě a experimentech“ děti zkoušely namíchat sliz a pozorovaly, jak se chová nebo rozpouští led pomocí vody a soli. V posledním centru „Umění“ děti pracují s dramatizací nebo hudební aktivitou. Každé dítě má možnost si vybrat každý den jedno centrum, které splní a jako motivaci si dá razítko ke včelce, která představuje jedno centrum.

Za všechny Včelky Adéla Galásková
Autorka je učitelkou MŠ Velký Týnec

6x archiv MS V. T.

Velikonoční přání

Puřící stromy, kvetoucí záhony a prosluněná příroda probouzí snad v každém z nás jen těžko popsateľné pocity. Přidáme-li k tomu všemu i nejkrásnější svátky jara, je kolem nás tolik radosti, že by byla škoda se o ni nepodělit. A právě s tímto záměrem se děti z Berušek vydaly do chráněných bytů ve Velkém Týnci. S přáním krásného prožití veliko-

nočních svátků jsme navštívili zdejší seniory. Nechyběla ani jarní písnička, přáníčko a malý dáreček. Úsměvy na jejich tvářích nám připomněly, že dobré skutky mají smysl.

Za třídu Berušek Jana Přikrylová
Autorka je učitelkou MŠ Velký Týnec

3x archiv MŠ Velký Týnec

Velikonoční stezka v Čechovicích přilákala malé i velké

V sobotu 19. dubna proběhla v Čechovicích oblíbená Velikonoční stezka, která potěšila nejen děti, ale i jejich rodiče. Počasí vyšlo na jedničku – slunce svítilo a jarní příroda byla v plné kráse. Děti si s nadšením prošly trasu s několika staništi, kde plnily různé úkoly. Za každou splněnou aktivitu získaly indicii, která je nakonec dovedla k nadišce velikonočního zajíčka. Radost v dětských

očíh mluvila za vše! Pro návštěvníky bylo připraveno i občerstvení – káva, domácí zákusky a voňavé vafle. Celá akce se nesla v pohodové atmosféře a přinesla radost i úsměvy. Děkujeme všem, kteří se zapojili a pomohli s organizací. Těšíme se zase za rok!

*Za Okmčč a spolek Naše Čechovice
Lenka Novotná*

Tvořivá odpoledne se SRPŠ: Jarní nálada a šikovné ruce dětí

V uplynulých dnech proběhla v Čechovicích akce Tvořivá odpoledne se SRPŠ, která byla určena především pro děti mladšího školního věku. Malí účastníci si mohli vyzkoušet svou zručnost a kreativitu při výrobě jarního věnce a velikonoční dekorace. Tvořilo se převážně z přírodních materiálů, jako jsou dřevěné plátky, větvičky, sušené květy a plody. Atmosféra byla přátelská a plná radosti z tvoření. Každý výrobek byl originální a odrážel fantazii svého tvůrce. Na závěr čekala děti zasloužená sladká

odměna v podobě čerstvých vafel, které krásně provoněly celé odpoledne. A protože o tvoření je velký zájem, v květnu chystá SRPŠ další tvořivá odpoledne! Tentokrát se děti mohou těšit na výrobu vlastního trička, práci s textilními barvami a šablonami a také na kreativní tvoření dřevěných domečků. Informace na Facebooku SRPŠ. Těšíme se na další společná tvoření!

*Za SRPŠ ZŠ Velký Týnec
Lenka Novotná*

Jarní týnecký bazárek

V sobotu 5. dubna proběhl ve Společenském domě Velký Týnec tradiční Jarní týnecký bazárek. Návštěvníci mohli koupit ve velkém sále a předsálí dětské jarní a letní oblečení, boty, sportovní a dětské potřeby. Novinkou letošního roku byla na malém sále v 1. patře nabídka oblečení a obuvi pro dospělé. Pro velký úspěch budeme opakovat tuto variantu s největší pravděpodobností i v podzimní verzi.

Jsmo skupina 23 týneckých maminek a mnoha dětí (některé pomáhají, některé si zatím okolo hrají, ale za pár let nám určitě také pomohou), které chtějí myslět ekologicky a dát věcem druhou šanci. Dvakrát ročně (březen/duben a září/říjen) proto pomáháme poslat/dát stovky krásných a stále použitelných věcí. Úžasné je, že nakupující si mohou vše prohlédnout, osahat, vyzkoušet a bezpečně zaplatit. Není třeba nakupovat naslepo přes internet a doufat, zda balík z druhého konce republiky dorazí. To, co

hledáte, totiž může mít vaše sousedka. Letos se zúčastnilo 58 prodejkyň, které přinesly kolem 5-6 tisíc položek, z nichž novou šanci dostalo bezmála 1500 kusů. Největší nákup čítal 46 ulovených kousků.

Bazárek je určen všem, tedy nejen rodinám s dětmi, ale i teenagerům a dospělým. Dětské oblečení nabízíme od velikosti 50 do velikosti 170, oblečení pro dospělé od velikosti XS po velikost cca XXXL.

Termín Podzimního týneckého bazárku se bude odvíjet od termínu konání voleb, sledujte proto prosím obecní vývěsku, Týnecké listy, příp. sociální síť. Doporučujeme sledovat facebookové skupiny Maminky Velký Týnec nebo Maminiky Grygov-Velký Týnec, kde se informujeme o zajímavých akcích a probíhá zde i místní nabídka a poptávka oblečení, bot a potřeb pro děti po celý rok.

Velké díky patří prodejkyním za krásné zboží, nakupujícím za jejich nákupy a hlavně všem spoluorganizátorkám, které neúnavně chystají, třídí, rovnají, prodávají a posléze uklízejí. Děkujeme také Obci Velký Týnec za zapůjčení společenského domu.

*Za organizátorky bazárku
Lenka Šanovcová*

Příměstský tábor Velký Týnec 2025

Putování za dinosaury

každý den zažijeme s dětmi
dobrodružství s dinosaury a výlet
do Dinoparku ve Vyškově

termín : 7.7. - 11.7.2025
od 7:00 do 16:00
cena : 2200,-

Tábor je určen pro předškolní děti 4-7 let

V ceně zahrnutý teplý oběd, dopolední i odpolední svačinka, pitný režim.
Pro děti je připravený celodenní výlet, výtvarný materiál a odměny

Zázemí v herně RC Čmelda (Sokolská 438, Velký Týnec)

Bližší informace a možnost přihlášení na emailu :
parc.katerina@centrum.cz

Letem školním světem

Časopis ZŠ Milady Petřkové Velký Týnec - květen 2025

8. B v prostějovské knihovně

Ve čtvrtek 27. března se naši osmáci, tentokrát ti z 8. B, setkali v Městské knihovně Prostějov na autorském čtení s Veronikou Válkovou.

Veronika Válková je česká spisovatelka fantasy, které svá díla vydává pod pseudonymem Adam Andres. Pod vlastním jménem publikuje beletrii pro děti a učebnice dějepisu. Vystudovala latinu a historii na FFUK a pracuje jako profesorka dějepisu a latiny na víceletém Gymnáziu Na Pražačce. Osmákům představila svoji sérii Kouzelný atlas o dvanáctileté Báře. Bára vstupuje do historie, kde zažívá spoustu dobrodružství. Přemísťovat se v čase jí pomáhá kouzelný atlas a společníci na cestách jí dělá kočka Barča

Povídat si s paní Válkovou o její spisovatelské práci bylo zajímavé a obohacující. Děkuje!

BRITISH CONSIL, HISTORICKÁ OLMOUC

Pro devátáky zorganizovala paní učitelka Veronika Martinův exkurzi do Olomouce po stopách nejen historických. Navštívili Arcibiskupský palác, Britské centrum, knihovnu UP, vilu Primavessi a konec patřil povídání o orloji.

Exkurze v Olomouci

Dne 22. dubna jela naše třída 9. B na exkurzi do Olomouce. Sraz jsme měli v 8 hodin ráno u Vlastivědného muzea

a naši prohlídku jsme začali v Arcibiskupském paláci. Paní průvodkyně nám udělala výklad o historii tohoto paláce. V každé místnosti nám popisovala slavné osobnosti na obrazech a vykládala o jejich životě, např. o Marii Terezií a Františku Josefovi I., který v tomto paláci v roce 1848 usel na trůn. Dále jsme pokračovali do Britského centra Knihovny Univerzity Palackého. Paní knihovnice byly normálně české národnosti,

ale vyprávěly nám o využití knížek v knihovně v angličtině. Všechny knížky a časopisy jsou tam napsané v angličtině. Jsou tam převážně knížky na přípravu na maturitu, ale mají tam i normální knížky všech žánrů. Univerzitu Palackého jsme si prošli, i když se tam vysokoškoláci učili. Alespoň jsme zjistili, jak to tam chodí se studiem. Prohlédli jsme si knížky, které si studenti půjčují ke studiu a viděli jsme i sbírku nejmenší, nejdelší, nejtěžší

a největší knihy. Na Horním náměstí nám ještě pan učitel udělal výklad k orloji a řekl nám pár zajímavostí o Olomouci. Exkurze byla moc dobrá, jsem ráda, že jsme měli možnost se podívat na Univerzitu Palackého, vypadá to tam jako klidné a dobré místo ke studiu.

Monika Řezníčková, 9. B

DRAVCI SEIFEROS

Přednáška a ukázka dravců a sov

V úterý 22. dubna k nám do školy přijeli záchranáři ze záchrané stanice Seiferos z Lednice.

Přijeli nám popovídat o dravcích, kteří jsou na jejich záchrané stanici, a ukázat nám je. Dravci, které jsme mohli vidět, byli ti, kteří se bohužel už nemohou vrátit do volné přírody.

Mohli jsme vidět jak různé druhy dravců, tak i sov. Záchranáři nám o nich řekli různé pozoruhodné informace. Na konci přednášky nám dali otázky a ten, kdo odpověděl správně, mohl si pak přivolat dravce na rukavici. Skvělé bylo i to, jak dravci byli blízko nás, a mohli jsme si je

pěkně prohlédnout. Některé nám ukázali na rukavici přímo u nás, obcházeli tak blízko, mohli jsme si je i pohladit. Přivezli nám ukázat například výra velkého, orla bělohlavého, krahujce, jestřába a další jedince. Také některé z dravců vypustili nám nad hlavy a volně tam létali. Což bylo velmi zajímavé. Součástí ukázky bylo i to, že nám ukázali, jak rychle dravci a sovy dokážou chytit kořist.

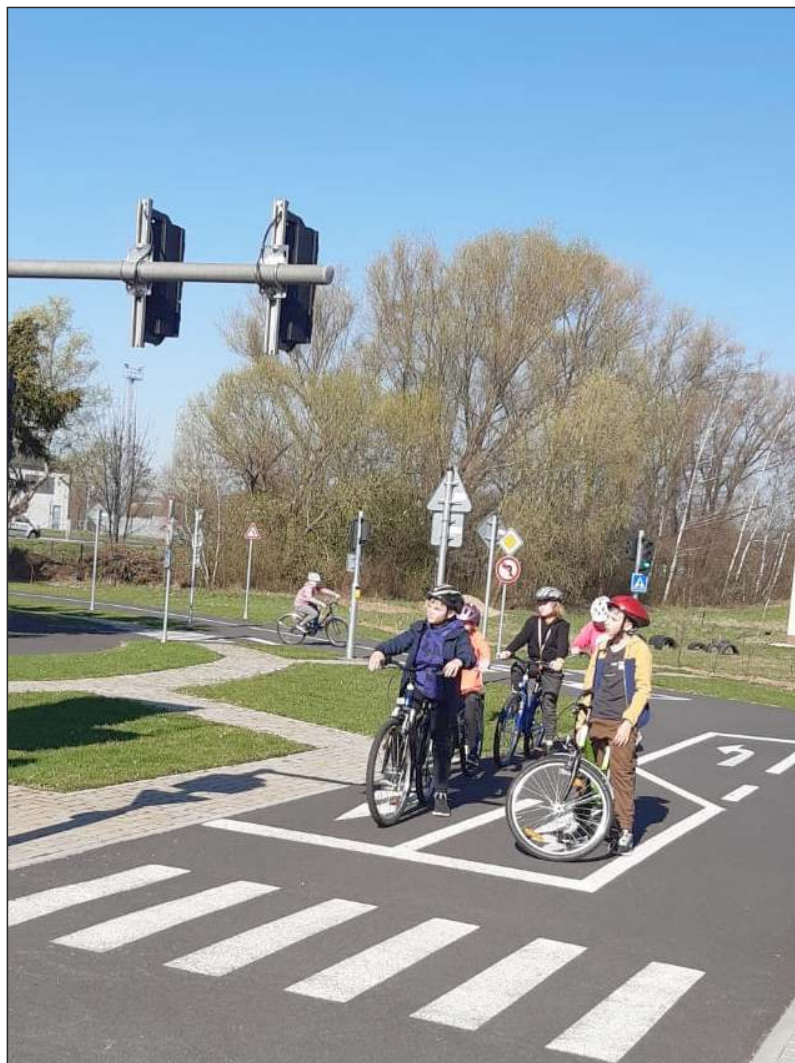
Přednáška byla velmi zajímavá a dozvěděli jsme se spoustu nových informací.

Nikol Feriančková, 8. A

Dopravní výchova

4. třída

4. dubna

Dopravní výchova

3. dubna jsme jeli na dopravní kroužek do Šternberku se svou třídou 4.B.

První hodinu jsme si vysvětlovali jak a kde máme nasadit a počkat až někdo projede. Říkali jsme si různé smůlky, potom následovala přestávka na svačinku. Ze svačinky mě byla síma ale posléze vyletlo sluníčko a bylo mi dobře. Začali jsme jezdit na kolech, byla to zábava. U průběhu nám řekli i semafor. Poslední jízda byla na zkoušku a dostali jsme cyklistický průkaz.

Letem
školním světem

Časopis ZŠ Milady Petřkové Velký Týnec
Příloha Týneckých listů.
Odpovědná redaktorka Lenka Mužíková.
Foto v příloze není-li označeno jinak:
archiv ZŠ M. Petřkové Velký Týnec

Výtvarná soutěž Citov

Letošní 17. ročník výtvarné soutěže Galerie na zámku v Citově proběhla na téma „Rybička maličká aneb život u rybníka“. Do soutěže zaslali své práce i naši žáci. A jak se jim ve výtvarné soutěži vedlo? Náramně!

Lucie Levinská - 3. místo

Ryba z hlubiny - M. Tomiczek, A. Soorová - 7. místo

Johana Slivková - Pohádková pohoda u rybníka - 1. místo

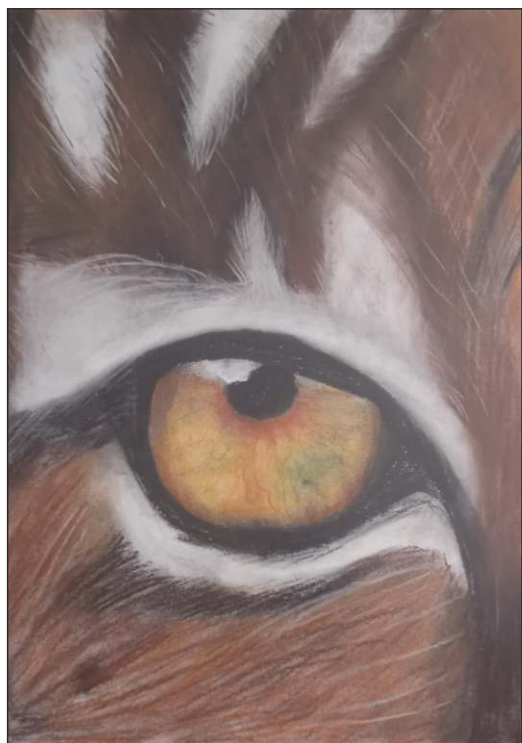
Helena Strejčková - 1. místo

Zápis do 1. třídy

9. dubna 2025

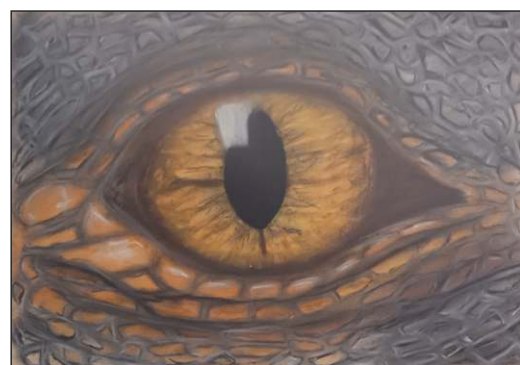
VÝTVARNÝ KROUŽEK

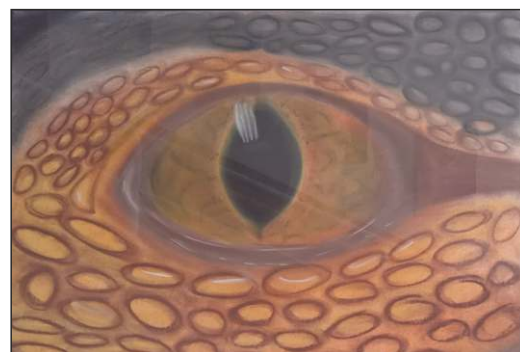
Tereza Kelnarová, 9. A

Lucie Strejčková, 9. A

Adriana Hlaváčová, 9. A

Adéla Rubačíková, 9. B

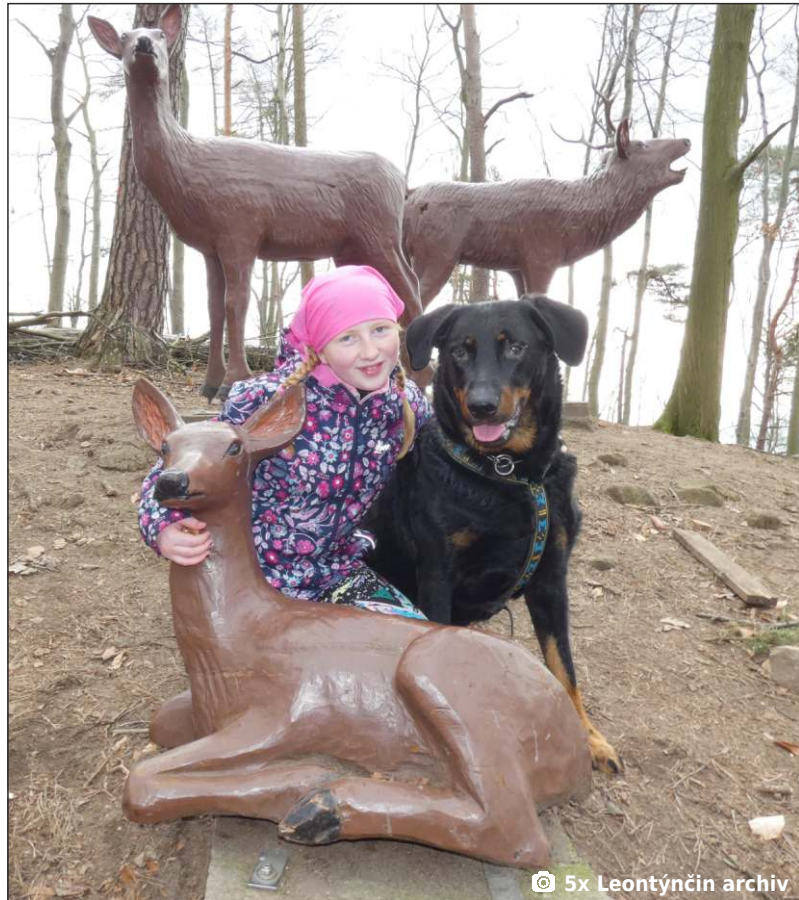
Jarní pozdravy

CESTOVATELSKÉ OKÉNKO

Kouzlo Buchlovských kopců

Příroda se již naplno probudila ze zimního spánku a každým dnem nám ukazuje svá dechberoucí kouzla. Byla by proto velká škoda sedět doma a nevidět alespoň něco z jejího každodenního čarování. V měsíci květnu nás navíc čekají nejen dva dny svátečního volna, ale také zahájení prohlídkové sezóny spousty hradů a zámků. Je tedy nejvyšší čas oprášit tenisky, mapu a naplánovat výlet.

5x Leontýnčin archiv

Ráda bych vás pozvala do pohoří Chřibý neboli Buchlovských kopců, které leží ve Zlínském kraji. Jejich rozloha je přibližně 335 km² s nejvyšším vrcholem Brdo, ležícím ve výšce 587 m n. m., na kterém stojí stejnojmenná kamenná rozhledna. Jméno pohoří, Chřibý, je odvozeno od starého českého slova chřib, což znamená pahorek, kopec či vrch. Buchlovské kopce jsou oproti jiným oblastem ČR nadprůměrně lesnaté s převahou listnatých lesů, mimo ně tu ale také najdeme osamělé skalní útvary či prameniště vodních toků. Při troše štěstí zde můžeme potkat silně ohroženou rostlinu střešník pantoflíček i vzácnou oskeruš. Tato oblast je také domovem čápa černého, vosy pojídajícího medojeda lesního, výra velkého nebo ohroženého mloka skvmitého či slepyše křehkého. Na celé pohoří dohlíží nejen majestátní hrad Buchlov, ale i zubem času ohlodaná zřícenina hradu Cimburka u Koryčan. A právě k těmto dvěma dominantám

kraje vedou mé toulavé kroky. Jak jsem se již v minulosti zmínila, rodinné výlety podnikáme i s naším pejskem Grisem a bohužel hrad Buchlov není návštěvám zvířecích mazlíčků nakloněn. Proto také cílem naší cesty nebyl hrad, ale naučná stezka Okolo Buchlova. Jak již název říká, stezka vede okolo hradu Buchlova a kaple sv. Barbory na vrchu Modla. Začíná na parkovišti pod hradem, je dlouhá asi 3 km a na 11 zastave-

stával již od 13. století gotický kostel sv. Barbory, který ale postupně zchátral a v 17. století tu nechal Hanuš Zikmund z Petřvaldu postavit novou stejnojmennou kapli. Její součástí měl být i klášter, ale ze stavby sešlo z důvodu nedostatku vody na tomto vrchu. Kaple má křížový půdorys a je místem posledního odpočinku majitelů buchlovského panství rodu Petřvaldů a Berchtoldů. V hrobce odpočívá 20 příslušníků těchto rodů a poslední uložení se konalo v roce 1942. Jen dodám, že prohlídka kaple je možná s průvodcem v červenci a srpnu. Pokud na výlet vyrazíte bez domácího mazlíčka, můžete samozřejmě navštívit i pohádkový hrad Buchlov. Proč pohádkový? Protože se tu natáčela pohádka O statečném kováři Mikešovi, který zachrání zakleté princezny a tu nejhezčí si vezme za ženu. Mimo to je také symbolem Slovácka a nikdy nedobytným hradem. Stojí na stejnojmenném kopci ve výšce 540 m n. m., byl založen ve 13. století, ale s výstavbou se pokračovalo až do století sedmáctého. Jeho funkce byla obranná, ale i soudní s tzv. loveckým právem. To znamenalo, že panovníci hradu měli právo trestat pytláctví, loupeže, vraždy či čarodějnictví. Trestry byly vysoké, většinou oběšením nebo stětím. Právo bylo později i součástí kupní smlouvy a přecházelo tak z majitele na majitele. Zrušeno bylo až roku 1749. Do 16. století byl hrad majetkem krále, který jej však dával do zástavy bohatým moravským šlechtickým rodům. Na konci 16. století pak přešel hrad darem do soukromého vlastnictví a bylo tomu až do 20. století. Mezi vlastníky panství patřily rody pánů z Cimburka, Žerotína, Petřvaltských či Berchtoldů. Od roku 1751 byl hrad neobydlen, protože přestal vyhovovat životním nárokům šlechty. Zůstalo zde jen muzeum sbírek Berchtoldových a právě kvůli nim hrad nezačal chátrat. Ve 20. století přešel hrad do vlastnictví státu. Na prohlídce hradu můžeme vidět nejen místnosti vystavěné v gotickém, renesančním a barokním slohu, ale i přírodovědné sbírky Leopolda a Bedřicha Berchtoldových, ve kterých nechybí ani tajuplná „buchlovská mumie“ přivezená v roce 1828 z cest po Egyptu jako svatební dar. Prohlídka bývá zakončena vyhlídkou z 35 metrů vysoké hradní věže. K hradu Buchlovu se váže i nejedna pověst jako například o lípě nevinny, která byla zasazena odsouzeným zbrojnošem kořeny vzhůru jako důkaz neviny, do roka zakořenila a tím zachránila dotyčného život. Na nádvoří roste dodnes. Známý je také přízrak buchlovské černé paní, která zde pyká za vraždu svého manžela. Zjevuje se prý v pokoji mrtvých a zvěstuje smrt či jiné neštěstí. Buchlov je krásný hrad a stojí jistě za návštěvou, ale pokud s vámi cestuje i zvířecí mazlíček a nechcete se prostrídat na prohlídku, doporučuji ještě jeden skvost Chřibů – rozlehlou gotickou zříceninu hradu Cimburka u Koryčan. Tento hrad byl založen ve 14. století Bernardem z Cimburka a jeho posláním bylo nejen strážení kupeckých cest, ale správa panství. Bohužel neustálé změny majitelů a tahanice o něj zapříčinily, že již koncem 17. století ztratil své původní poslání a změnil se tak na sídlo lovců a jeho lesního personálu. Od počátku 18. století pak hrad zůstal opuštěn a chátral. Pokud bychom si jej chtěli představit, vypadal by asi jako Kokořín. Jednalo se totiž o hrad bergfritového ty-

pu, který byl tvořen bergfritem neboli nebojsou – obrannou věží, dále pak hradbami a palácem. Tyto typy menších šlechtických hradů se stavěly na ostrozích, aby se snáze bránily nepříteli. K Cimburku se váže také spousta pověstí, které dokonce vyšly knižně pod názvem Pověsti cimburského podhradí a jejichž autorem je Karel Sedlář. Již v roce 1940 začaly první práce na záchranu a obnovu hradu a děje se tak dodnes. Cimburk jsem již navštívila několikrát a pokaždé jsem mile překvapena jak hrad „roste“ do krásy. Proto se sem také s rodinou rádi vracíme. Jen dodám, že zřícenina je otevřena celoročně a pejsci jsou zde vítáni.

V oblasti Chřibů toho ale najdeme daleko více. Namátkou třeba rozhlednu Brdo, zámek Buchlovice, nespočet skal a skalních útvarů zajímavých jmen nebo také naučnou stezku Po stopách lovců mamutů v Boršicích. Tu jsme navštívili teprve nedávno a na jednom kilometru dlouhé trase nás seznámila se životem lovců mamutů. Mimo informačních tabulí tu opět najdeme i dřevěné sochy pravěkých zvířat a lidí. Škoda jen, že je tato stezka tak krátká. O Chřibech by se dalo psát hodně dlouho, protože je to krásná oblast jako stvořená pro cestovatelské toučky. Mně již nezbývá než popřát krásné sváteční dny a příště zase na shledanou u mého cestovatelského okénka.

Leontýnka

A

SRDEČNĚ ZVOU NA

Zahradní slavnost WESTERN

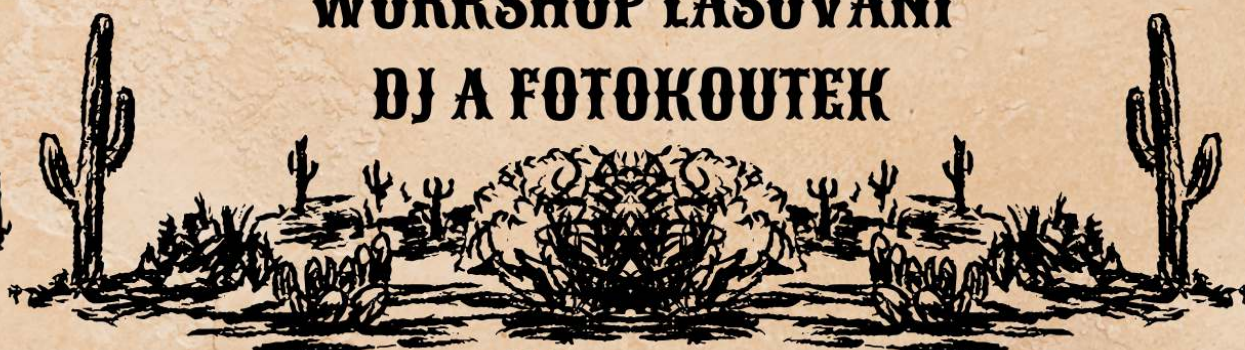
V AREÁLU ZŠ MILADY PETŘKOVÉ

★ 30.5.2025 ★

15:30-19:00

RODEO BÝK

★ SHOW LASO A BIČ
WORKSHOP LASOVÁNÍ
DJ A FOTOKOUTEK

SOUTĚŽE PRO DĚTI
ODMĚNA ZA SPLNĚNÍ
VŠECH ÚKOLŮ

OBČERTSVENÍ

★ pořadatelé : ZŠ Milady Petřkové a SRPŠ ★

SKAUTSKÉ OKÉNKO

Skauti na stopě! Výprava do Strážné ve stylu Četnických humoresek

O víkendu 21.-23. března se 19 dětí a 9 vedoucích z týneckého skautského oddílu Andromeda vydalo do Strážné u Brna. Tentokrát ale nešlo o obyčejnou výpravu – proměnili jsme se v četníky a vrhli se na řešení zapeklitého případu krádeže a padělání peněz, přesně jako v oblíbeném seriálu Četnické humoresky. Po celý víkend jsme pátrali, vyslýchali svědky, skládali a kreslili identikity, vysílali morseovkou a sbírali důkazy přímo na místě činu. Čekala nás i akce v terénu – na mapě byla vyznačena tři stanoviště, která jsme museli obejít, abychom sesbírali všechny potřebné stopy.

Naše detektivní práce nakonec nesla ovoce: odhalili jsme hlavního podezřelého, obstarali si povolení k prohlídce a nakonec jsme dopadli pravého pachatele. Počasí nám přálo – v sobotu nás sice potrápil vítr, ale sluníčko to spolehlivě vyvažovalo. V neděli jsme schytali jen pár kapek, a tak jsme si jarní výpravu parádně užili od začátku do konce.

Marie Zdráhalová
Autorka je vedoucí skautského oddílu Andromeda Velký Týnec

© Barbora Sklenářová a Filip Bezděk

Skauti se zapojí do celostátní sbírky Ligy proti rakovině

Letos se náš skautský oddíl zapojí do celostátní sbírky Ligy proti rakovině. Ve středu 14. května nás najdete s tradičními žlutými kytičkami na návsi u zdravotního střediska mezi 13. až 18. hodi-

nou. Pokud nestihnete kytičku koupit přímo od nás, nezužejte – doprodej bude probíhat až do 18. května ve Smišeném zboží Lexová. Přispějte s námi na dobrou věc!

29. ročník celonárodní veřejné sbírky

Český den
proti rakovině

KYTIČKY
VÁM NABÍDNEME

KDE: Velký Týnec, před zdravotním střediskem
KDY: 14.5. 13:00 - 18:00

35 let
1990 - 2025

Līga proti
rakovině Praha

14. 5. - 18. 5. 2025

www.cdpr.cz www.lpr.cz

Získej e-kytičku můžete odeslat SMS ve tvaru DMS KVET 30 nebo DMS KVET 60 nebo DMS KVET 90 nebo DMS KVET 190 na číslo 87 777. Cena DMS je 30, 60, 90, 190 Kč. Více na www.darcovskasms.cz. Děkujeme také za dary na sbírkový účet č. 6500065/0300.

Přispět můžete také QR platbou:

Generální partner:

Hlavní partner:

Hlavní mediální partneři:

Mediální partneři:

IT partner:

Podíkování dalším partnerům a spolupracovníkům:

Partneři:

Organizátor:

DUCHOVNÍ SLOVO

Kázání poslední neděle postní

„Zuerst ist es schwer und dann ist es schön.“ Toto německé úsloví vyjadřuje skutečnost, kterou nám dnes popisuje i Boží slovo. „Nejprve je to těžké, potom je to krásné.“ Žalmista nám předkládá slova k rozjímání: „Kdo sejí v slzách, žnout budou s jásotem. Vycházejí s pláčem, když nesou semeno k setí; přijdou však s jásotem a přinesou své snopy.“ Tedy význam je stejný jako ono německé úsloví. Nejprve je něco těžkého, námaha, omezení sebe, možná i trocha utrpení, ale potom přicházejí výsledky, které přináší radost. Známe to i ve svém životě. Každý „študák“ ví, kolik námahy dá dobře se připravit na zkoušku, kolik hodin strávených nad knihami a sešity, nad skripty. Jsou to hodiny, které jsou nepříliš veselé, ba právě naopak. Když však složí zkoušku, dostaví se radost, následuje oslava s blízkými, s kamarády. Nebo rodiče: kolik námahy jim dá vychovávat děti, postarat se o rozvoj jejich osobnosti. A jaká radost se dostaví, když mají děti úspěch, když udělají maturitu, když si najdou vážnou známost a vstou-

pí do manželství. Tolik radosti. To je radost, která je přirozená a prožívají ji všichni lidé.

Můžeme však ve svém životě prožívat i zcela jinou radost, která už nevyvěrá z úspěchu vlastního nebo úspěchu nám blízkých lidí, ale která může vyvěrat z našeho vztahu s Bohem. Je to radost, která nepomíjí, ale zakoušíme ji natolik, nakolik jsme spojeni s Bohem. Takovou radost jistě zakoušela i hříšnice z dnešního evangelia. I o ní bezesporu platí „nejdřív je to těžké, ale potom je to krásné“. Svým zaviněním, svým jednáním se dostává do velmi svízelné, těžké situace, kdy jí jde o život. Ve své lidské slabosti chybovala, dělala věci, které podle zákona odsuzovali ke smrti ukamenováním a nebyť Ježíše, tak by tak i dopadla. Ona však má to štěstí, že ji chtějí zneužít farizeové ještě naposledy jako léčku pro Ježíše. To je zlomový okamžik, který zcela obrací její život. Setkání se s Ježíšem, který zjevuje Otcovu tvář, ukazuje nám Boží jednání vůči člověku. Neodsuzuje, ale dává novou šanci, tvoří

nové věci. „Nikdo tě neodsoudil? ... Ani já tě neodsuzuji. Jdi a od nynějška už neheš!“

Kolik radosti musela způsobit tato Ježíšova slova v srdci oné hříšnice, že se rozhodla Ježíše následovat. Její život se obrátil v radost, protože Hospodin učinil velkolepé věci. To je náš Bůh, který dělá neslýchané věci: vytvořil v moři cestu; vyvedl vozy i koně, vojsko i silné (reky); dělá věci nové; Cestu na poušti a řeky na neschůdných místech – tak jak nám to dosvědčuje Izajáš.

My jsme si až přespříliš zvykli posuzovat a hlavně odsuzovat. I my jsme někdy těmi farizeji, kteří se neobjí vzt kámen proti lidem, které jsme shledali jako provinilé. Jsou to naše kameny slov, zlých pohledů a výčitek. Ale nevidíme do srdce člověka, nevíme, jak těžký život žije, kde šlápl vedle a od kterého okamžiku se to s ním táhne. Rozvedení – ukamenovat; nechodí pravidelně do kostela – ukamenovat; neposlouchá rodiče – ukamenovat; je homosexuál – ukamenovat; To jsou těžké věci, závažné věci, ale

kdo jsi bez hříchu, hod'. Udělej to bratru nebo sestře ještě těžší, zaslouží si to přece za to, jak jednal/a. Jen mu nalož! Naštěstí je tu Ježíš, Boží Syn, který jedná tak, jak to viděl u Otce: neodsuzuje, ale objímá s láskou; nehází kameny, nevrhá hromy blesky, ale zve k obrácení a následování.

I my jsme ústy Izajáše pozváni: „Nezpomínejte na věci minulé, nedbejte na to, co se dávno stalo! Hle, já dělám věci nové.“ Když to dokážeme, přijíme tuto Boží skutečnost, tak budeme moci s žalmistou zpívat: „Velkou věc s námi udělal Hospodin, naplnila nás radost.“ Rozhoště se radost v rodinách, kde si odpustí rodiče s dětmi, kde si odpustí sourozenci, které znepřátelilo dědictví po rodičích. Tam kde si odpustí manželé, kterým ztroskotalo manželství. Kde si odpustí zradu mezi kamarády... Kéž nás všechny naplní radost.

Páter Vojtěch Radoch

Autor je vojenský kaplan,

který v těchto měsících vykonává duchovní službu ve Farnosti Velký Týnec

VELIKONOCE 2025

Zelený čtvrtek - obřad umývání nohou

Modlíme se u Kristova hrobu

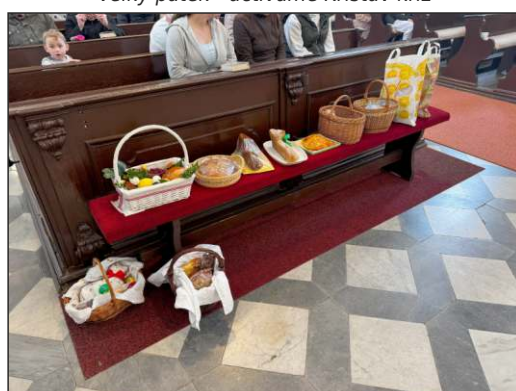
Velký pátek - uctíváme Kristův kříž

Bílá sobota večer - večer Kristova Vzkříšení začíná...

Bílá sobota během dne - modlitba růžence u otevřeného Kristova hrobu

Na konci mše kněz posvětil pokrmy

Během večera mj. obnovujeme svůj křest

Velikonoční neděle - slavnostní bohoslužba

Křížová cesta z kostela Nanebevzetí Panny Marie ve Velkém Týnci je zpět na svém místě

Před více než dvěma roky byla křížová cesta z týneckého kostela podrobena odborné expertize kvůli špatnému technickému stavu pláten i rámu a na základě doporučení seznávaných odborníků bylo rozhodnuto o kompletním restaurátorském zásahu díla Josefa Mathausera, který byl malířem i restaurátorem a věnoval se tvorbě s náboženskými i dějinnými motivy. V měsíci dubnu bylo restaurování dokončeno a křížová cesta 23. dubna instalována zpět na své místo.

Je mojí milou povinností poděkovat všem, kdo se na zdárném průběhu akce podíleli. Největší poděkování patří místnímu duchovnímu správci P. Václavu

Haltmarovi a ekonomické farní radě, kteří opravu iniciovali. Dále vedení obce a zastupitelstvu obce ve Velkém Týnci, bez kterých by nákladné restaurování nemohlo být realizováno. Plátna restauroval doc. Mgr. Art. Luboš Machačko, Art.D., rámy umělecký řezbář a mistr řemesla Karel Mahelka, povrchové úpravy a zlacení Mgr. Simona Žálková. Poděkování patří také všem občanům Velkého Týnce i okolních obcí, kteří svými peněžními dary pomohli akci uskutecnit.

Jaroslav Hut
Autor je technický administrátor
děkanátu Olomouc

© 6x Jaroslav Hut

Zemřel papež František...

V pondělí 21. dubna v 7:35 hodin zemřel ve Vatikánu papež František, který stál v čele katolické církve od roku 2013. V posledních měsících trpěl těžkou ne-

mocí. Pontifikát papeže Františka lze považovat za zlomovou éru. Jorge Mario Bergoglio, jak znělo občanské jméno 266. papeže, se narodil 17. prosince 1936 v Buenos Aires a vyrůstal na jeho předměstí. Vystudoval střední chemickou školu. V březnu 1958, ve 21 letech,

při svém pobytu v Santiagu de Chile, vstoupil do jezuitského řádu a v roce 1969 byl vysvěcen na kněze. Mezi lety 1973 až 1979 působil jako argentinský jezuitský provinciál. Jeho církevní „kariéra“ byla překvapivá a závratná. V roce 1992 byl Bergoglio jmenován pomocným biskupem v Buenos Aires a tamtéž se pak v roce 1998 stal arcibiskupem. V roce 2001 ho Jan Pavel II. jmenoval kardinálem, tedy volitelem papeže a také možným kandidátem na tento post. Průběh papežské volby je tajný, takže názor, že argentinský kardinál byl favoritem i v konkláve, jež nakonec (v dubnu 2005) zvolilo Josepha Ratzingera - Benedikta XVI., můžeme považovat za spekulace. Faktem je, že při následující volbě se potřebná nejmeně dvoutřetinová většina hlasů nehledala dlouho.

Papežem byl tedy kardinál Bergoglio zvolen 13. března 2013 a skutečně přinesl do vedení římskokatolické církve několik výrazných změn, jak se podle dosavadní zkušenosti s jeho stylem práce očekávalo. Změnil jak styl, tak v něm i řízení této nejstarší světové instituce, která existuje už od dob římské říše a pamatuje jak císaře Augusta, tak Donalda Trumpa a Vladimíra Putina. Otázka kontinuity a možnosti změn je pro církve vždycky zásadní a musela se s nimi vyrovnávat od starověku až po přistání člověka na Měsíci a vynález hormonální antikoncepce.

Více čtěte na <https://www.forum24.cz/zemrel-papez-frantisek-jehoz-pontifikat-se-odehraval-v-casech-treskutyh-globalnich-zmen>

Jan Jandourek
Autor je redaktor internetové platformy
Forum 24

PŘÍRODA KOLEM NÁS

Stepní jezero

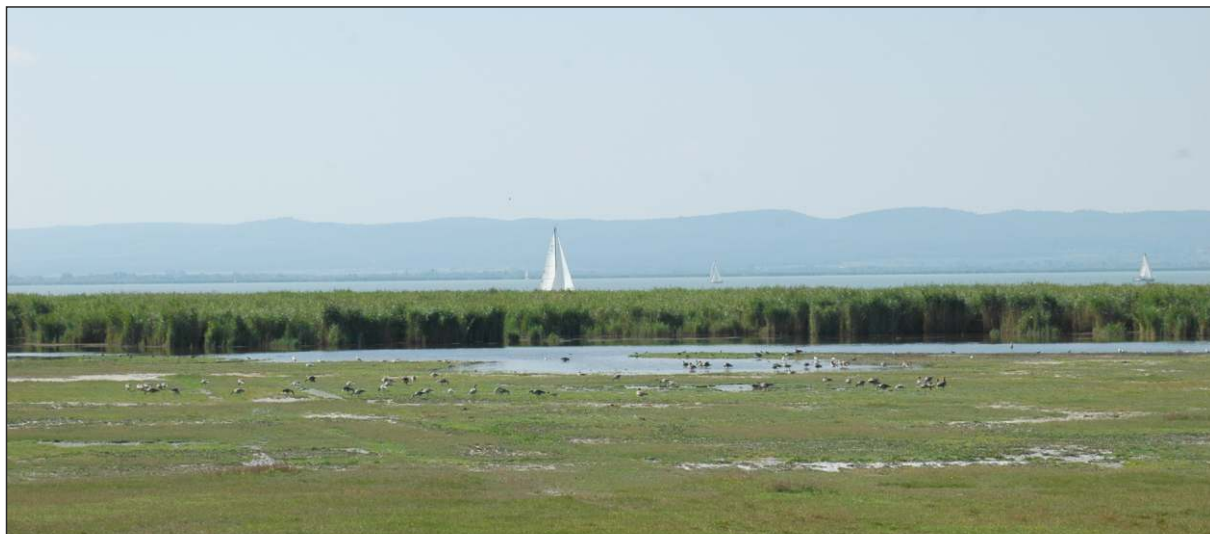
V květnové Přírodě kolem nás se ne-tradičně vydáme za humna, do míst, kam jako milovníci přírody vyrážíme pravidelně na jaře. Jedná se o okolí Ne-ziderského jezera, které leží v severo-východním cípu Rakouska na hranici s Maďarskem. Německé jméno jezera je Neusiedler See, maďarské Fertő tó (čili bažinaté jezero).

ny. Samotné Ne-ziderské jezero vzniklo asi před 13000 lety jako bezodtoková tektonická sníženina a teprve v novověku zde byl prokopán odtokový kanál. To vedlo ke snížení hladiny a zmenšení vodní plochy jezera na současných asi 34 km na délku a 4,5 až 8 km na šířku. Celé jezero navíc lemuje až několik kilometrů široký pás rákosy. I přes svou

Pravidelně zde vidáme také vzácné dudky chocholaté a vlhy pestré, z křovin každou chvíli zaslechneme hlas kukačky nebo slavíka. Z neproniknutelných rákosin zní drnění rákosníků a cvrčilek a nad krajinou krouží dravci, jako jsou poštolky nebo motáči pochoplí. Městečko Rust je proslavené čapími hnízdy, která zdobí komíny většiny domů v jeho

ra je jednou z nich a jak se zde slyšlům daří, můžeme pozorovat na krátkostelbných loukách (nesnáší vysokou trávu), trávnicích (například na okrajích kempů) a v polích.

Drsné podmínky v Pusztě vedly k vyslechtní svébytných plemen hospodářských zvířat, jejichž chov dnes představuje nejen kulturní dědictví, ale také při-

Pohled na Ne-ziderské jezero

Představte si širokou krajinu, na východě s nekonečným obzorem a na západě za jasněho počasí s výhledem na zasněžené štíty alpských masivů Schneeberg a Rax. V této otevřené krajině téměř vždy fouká, vítr čeří vodu v jezeře a rozechvívá nekonečné rákosiny. Půda je zde chudá a hladina spodní vody vysoko, takže místo lesů tady spíše najdeme roztroušené stromy a křoviny. Mezi vinohrady se popásají divoké husy s mláďaty a na loukách se v záplavě květů prochází koně nebo maďarský stepní skot a prohání se syse. Ve sníženinách vznikají po zimě mělká jezírka, která právě na jaře navštěvují hejna ptáků nejrůznějších druhů. Nejpozději v létě tato jezírka vyschnou a jejich dno se zbarví dobella výkvěty solí. Tato zvláštní krajina je natolik jedinečná, že byla v roce 1992 vyhlášena teprve druhým národním parkem v Rakousku a později také světovým kulturním dědictvím pod ochranou UNESCO.

Ráj cyklistů

Ne-ziderské jezero (a také o něco známější Balaton v Maďarsku) jsou největšími z takzvaných stepních jezer v Panonské nížině. Tato ohromná oblast, které se maďarsky říká Pusztá, se rozkládá od východního Rakouska, jižní Moravy a jižního Slovenska přes téměř celé Maďarsko. Na východě na ni navazuje na pás stepních oblastí, který pokračuje přes střední Asii až do Číny. V historii se touto cestou do oblasti střední Evropy dostávali středoasijsí nájezdníci, z nichž je nejznámější Čingischán (asi 1162-1227 n. l.). Podnebí panonské nížiny je kontinentální. Léto je velmi horké a suché, a naopak v zimě zde může teplota klesat hluboko pod bod mrazu, což napomáhá vzniku bezlesé stepní kraji-

rozlohu je jezero velmi mělké a největší hloubka dosahuje okolo dvou metrů. Na několika místech, především v městečku Podersdorf, je možnost koupání a severní část jezera je oblíbená pro plachetnice a windsurfing.

Podle našeho názoru je nejlepší si vychutnat okolí Ne-ziderského jezera ze sedla kola. Zdejší síť cyklostezek přímo láká k odvážnému plánování výletů, kdy je kolo možné doplnit o vlak nebo přívoz přes jezero. Zdatnější cyklisté pak mohou po asi 120 kilometrů dlouhé trase objet celé jezero. Provoz je zde bezpečný i pro ty nejmenší cyklisty a řada po-hostinství láká k občerstvení ty, kteří si zapomenou svačinu nebo prostě dostanou chuť na některou z místních specialit. Hlavním protivníkem je vítr, který umí někdy pěkně potrápít, a na západním a jižním břehu je třeba zdolat několik kopečků. Odměnou jsou však nevšední výhledy na jezero a celé jeho malebné okolí

Oblast Ne-ziderského jezera je vyhlášeným místem pro pozorování ptactva. Řada druhů zde zastavuje, aby načerpala síly na tahu, pro mnoho dalších je pak místní pestrá krajina ideální pro hnízdění a vyvedení mláďat. Na jaře na zelenajících se loukách potkáváme početné rodiny divokých husí, které vodí svá mláďata. Velmi často jsou k vidění volavky a různé druhy kachen nebo bahňáků, jak se brodí v mělké vodě jezírek.

historickém centru. Opravdovou zdejší raritou je výskyt dropa velkého. Tento mohutný pták je velmi plachý a z ČR

Čapí hnízda v Rustu

postupně vlivem rušení a úbytku vhodných hnízdišť vymizel. Za dropy se musíme vypravit k pozorovatelnám na okrajích dropí rezervace jižně od obce Andau. Dalším zvířecím tahákem jsou slyši obecní, kdysi hojní hlodavci, kteří působili významné škody na polích. Boj proti slyšlům byl však natolik úspěšný, že v celé střední Evropě zbylo již jen nemnoho lokalit. Okolí Ne-ziderského jeze-

vypravili, tak určitě nezapomeňte opalovací krém a dalekohled, aby vám nic neuteklo. Jen vás musíme varovat, kdo sem jednou zavítá, tak se sem chce vracet.

Aleš a Petra a Pečinkovi
Autoři působí na Přírodovědecké fakultě
UP v Olomouci

Koberec kosatců nízkých

Novinky Mercedes-Benz Trucks a FUSO Trucks na veletrhu bauma 2025

Veletrh **bauma** v Mnichově je největší výstava stavební techniky a strojů s celosvětovým dosahem. Výstava se koná každé tři roky. Letos se do Mnichova přihlásilo přes 3600 vystavovatelů, kteří zastupovali 57 národností a jejich stánky si přijelo prohlédnout neuvěřitelných 600.000 návštěvníků z celého světa. Nákladní vozidla zde sice tvoří jen relativně menší část z tisíců exponátů, ale i tak je zde k vidění mnoho zajímavých vozidel s celou řadou užitečných nástaveb všech možných druhů. Mercedes-Benz Trucks na svém stánku představil tři exponáty, ale na stáncích různých výrobců nástaveb mohl návštěvník najít dalších více než 60 vozidel této značky. Zde předkládáme několik informací o novinkách, vystavených na stáncích značek Mercedes-Benz a Fuso.

ciálně vyvinuté matné povrchové úpravy Weather Grey. Mezi další výrazné prvky modelu Arocs Extent patří černý panel za hvězdou Mercedes-Benz v tmavém chromu, LED světlomety, přídavné LED světlomety integrované do sluneční clony, ozdobné prvky v karbonovém vzhledu, prémiové kryty náprav a matic kol z nerezové oceli, kůží potažený volant a paket výbavy Extra Line. Dalším prvkem výbavy Mercedes-Benz Arocs Extent je Multimedia Cockpit Interactive 2, který bude od letošního jara instalován jako standardní nebo speciální výbava do všech modelů Arocs a Actros v závislosti na konfiguraci kabiny řidiče. 12palcový hlavní displej s palubními přístroji a vylepšená dotyková obrazovka sekundárního displeje zajišťují intuitivní ovládání, a to i při jízdě v nerovném terénu. Další plus: mnoho funkcí

Arocs Extent

eArocs

Mercedes-Benz Arocs Extent

Nová limitovaná série Mercedes-Benz Arocs Extent rozšiřuje nabídku modelů stavební řady. Tato speciální edice, omezená na pouhých 100 kusů, vyniká svým exkluzivním designem. Kapota tohoto modelu, který se začne vyrábět v červenci 2025, nese typové označení Arocs, provedené v tmavém chromu. Tento model limitované edice dále odlišuje speciální plaketa na kabině. Pro snadné rozpoznání tohoto výjimečného provedení je nákladní vozidlo vybaveno grafickými polepy na sluneční cloně a kapotě a také maskou chladiče ve spe-

lze nyní bezpečně a rychle aktivovat pomocí ovládání hlasem. Speciální edice přijde do prodeje v nejbližších měsících.

Mercedes-Benz eArocs 400

Lokálně bezemisní a tichý elektrický nákladní vůz oslavil na letošním veletrhu bauma svou světovou premiéru. Vozidlo bude zpočátku k dispozici ve 32 a 41-tunové variantě v konfiguraci náprav 8x4 se čtyřmi různými rozvory a lze jej postavit jako domíchávač betonu nebo stavební sklápěč. Pokrývá tak zásadní aplikace, určené převážně pro měst-

skou stavební dopravu. Díky místní CO₂ neutralitě během jízdy může eArocs 400 jezdit do nízkoe emisních a bezemisních zón v městských oblastech a je také vhodný pro prostředí citlivá na hluk, jako jsou obytné oblasti, prostředí nemocnic, škol a školek, stejně jako pro noční staveniště. Zahájení prodeje je naplánováno na 1. čtvrtletí 2026 a plánovaná malosériová výroba 150 vozidel ročně pro vybrané trhy EU30 začne ve druhém pololetí 2026.

Technicky jsou pro nový eArocs 400 použity zásadní komponenty z eActrosu 600. Kromě pomocných zařízení pod kabinou a vedlejšího pohonu (PTO) sem patří také baterie založené na technologii lithium-železo fosfátových článků (LFP). Tyto akumulátory se vyznačují zejména vysokou životností a obzvláště vysokou využitelnou kapacitou. eArocs 400 disponuje napětím palubní elektrické soustavy 800 voltů a dvěma akumulátorovými sadami s instalovanou kapacitou 414 kWh, umístěnými ve věži přímo za kabinou řidiče. Dojezd v provedení jako domíchávač betonu je - podle druhu provozu - až 200 kilometrů bez mezinabíjení. Zákazníci v tomto segmentu stavební dopravy obvykle jezdí v jednosměnném provozu, průměrně denně urazí trasy kratší než 100 kilometrů a jezdí téměř výhradně po zpevněných komunikacích. Díky tomu je e-truck předurčen pro tuto aplikaci. S variantou stavebního sklápěče se dojezd zvyšuje až na 240 kilometrů bez mezinabíjení. eArocs 400 lze nabíjet výkonem až 400 kW prostřednictvím standardní nabíjecí zásuvky CCS2 namontované na obou stranách vozidla. Při tomto nabíjecím výkonu dvě baterie potřebují přibližně 45 minut k nabití z 20 na 80 procent. eArocs 400 je vybaven výkonným motorem s 3stupňovou převodovkou, s trvalým výkonem 380 kW a špičkovým výkonem 450 kW. V kombinaci s motorem, umístěným v rámu vozidla, lze využít osvědčené planetové nápravy Arocsu a nadále nabízet světlou výšku a terénní schopnosti potřebné pro nasazení na staveništi. Elektrická pohonná jednotka je do vozidla, vyráběného v závodě Mercedes-Benz ve Wörthu, montována společností Paul Group se sídlem ve Vilshofenu na Dunaji. Co se nástaveb týče, na stánku Mercedes-Benz Trucks jsme mohli vidět eArocs 400 s nástavbou domíchávače betonu Liebherr HTM 905 s hydraulickým pohonem bubnu. HTM 905 s jmenovitou náplní 9 metrů krychlových je součástí aktuální generace domíchá-

vačů, které byly speciálně vyvinuty s ohledem na vyšší ziskovost, vylepšenou ergonomii a snadnější čištění. Hydraulické čerpadlo domíchávače betonu je poháněno elektrickým vedlejším pohonem, který čerpá energii z vysokonapětových baterií. Na veletrhu bauma byla k vidění také varianta nástavby s plně elektrickým míchacím bubnem. Výrobce nástaveb CIFA Zoomlion na venkovní výstavní ploše představil Mercedes-Benz eArocs 400 s domíchávačem typu E10 z řady ENERGY o jmenovitém objemu 10 metrů krychlových a přípustné celkové hmotnosti vozidla do 44 tun.

FUSO Canter a eCanter

Sklápěcí nástavby s jeřábem nebo zvedací plošiny jsou typické aplikace pro lehký nákladní automobil FUSO ve stavebnictví. FUSO Europe na stánku představil eCanter 7C18e s celkovou hmotností 7,49 t třístranným sklápěčem Meiller Trigenius, a také variantu s dieslovým motorem a celkovou hmotností 6,0 t Canter 6S15 s valníkovou nástavbou WEHA a jeřábem. Venku si návštěvníci mohou prohlédnout také FUSO Canter 9C18 s celkovou hmotností 8,55 t, s nosičem kontejnerů Palfinger. Od čtvrtého čtvrtletí nabídne FUSO eCanter s novým uspořádáním baterií, díky čemuž budou také složitější nástavby, jako jsou jeřáby a zvedací plošiny, proveditelné i ve variantě plně elektrického vozidla. Akumulátory jsou v podvozku posunuty dále dozadu a prostor mezi kabinou řidiče a akumulátorem umožňuje umístění opěr pro nástavbu. Celkově FUSO nabídne 85 % variant, ve kterých je Canter s dieslovým motorem v Evropě dostupný, také v plně elektrické variantě eCanter. Od konce letošního roku budou všechny eCantery k dispozici také s volitelným tažným zařízením. Kromě rozšíření elektrického portfolia společnost FUSO také oznamuje inovaci pro konvenční Canter: modely FUSO Canter budou v budoucnu volitelně připraveny pro tankování hydrogenovaného rostlinného oleje (HVO), obnovitelného paliva. Zahájení prodeje je plánováno na konec roku. HVO nabízí výhodu nižších emisí CO₂ ve srovnání s konvenční naftou.

Připravil David Chleboun,
Daimler Truck ČR

eCanter 7C18e s nástavbou Meiller

POHÁDKA

Kdy je maminka nejkrásnější?

Jednou dopoledne přišla do školky Tomášova maminka. Děti se na ni moc těšily. Povíдалa jim, jak pejsek s kočičkou pekli dort, a zazpívala písničku o sluníčku. Bylo to moc hezké. Tomášova maminka je totiž herečka. Hraje v divadle, ve filmu i v televizi.

Když odešla, kluci i holčičky se začali dohadovat, kdy se jim nejvíc líbila. Někomu jako princezna se zlatou hvězdou, někomu jako Popelka, jinému zase jako hubatá Káča. Hádali se a dohodnout se nemohli. A tak se obrátili přímo na Tomáška: „Kdy je tvoje maminka nejkrásnější? Řekni!“

Tomášek nevěděl. Měl svou maminku rád a líbila se mu nejvíc na světě. Ale kdy je nejkrásnější?

Od toho dne si začal maminku pořádně prohlížet. Byla opravdu moc hezká. Vlasy měla dlouhé a zlaté, oči modré, na hlavě zlatou korunu. To zrovna hrála v divadle Zlatovlásku. Stála na jevišti, Tomášek seděl v hledišti a bylo mu líto, že za ní nemůže přijít a dát jí pusku, protože to v divadle prostě nejde. Když pro

něho přišla maminka do školky, aby ho odvedla domů, poskakoval vedle ní jako koníček.

Držel jí za ruku a pořád se na ni díval. Měla na sobě džíný a tričko a vlasy svázané pentlí. Vypadala jako holka a Tomáškově se líbila ještě víc než na jevišti. Možná taky proto, že se spolu drželi za ruce a vedli.

Bylo to zajímavé. Od té doby, co Tomášek chtěl vědět, kdy je maminka nejkrásnější, byla pokaždé jiná. Třeba gruntovala na chatě, na hlavě měla šátek a vypadala jako Popelka. Zato když se v koupelně pokazil vodovod, hubovala a zlobila se jako Káča a šel z ní i trochu strach.

Tomášek se pořád nemohl rozhodnout, kdy je maminka nejkrásnější. A proto se jí na to zeptal. Maminka se vesele zasmála a odpověděla: „To já nevím. To musíš poznat ty sám, Tomášku!“

Jednoho dne se stalo, že Tomášek onemocněl a maminka se musela v divadle omluvit, že nemůže hrát, protože se o něj musí postarat.

Zůstala doma. Uvařila bramboračku, zavázala chlapečkovi krk, dala mu medicínu a pak si k němu sedla na postýlku. Chvilí hráli „člověče, nezlob se“, chvíli si hráli s maňásky. Maminka měla různé tváře a oči jako modré hvězdy. „Jsi moc hezká,“ řekl jí Tomášek. „Mám tě moc rád.“ Maminka mu dala pusku, pak vzala Tomáška za ruku a vyprávěla mu

pohádku o statečném Bajajovi. „Jsi nejvíce nejkrásnější,“ chtěl jí ještě jednou povědět Tomášek a byl rád, že konečně přišel na to, kdy je maminka nejkrásnější. Ale pusa už ho neposlouchala, oči se mu zavřely a on spokojeně usnul.

V. Svobodová (časopis Sluníčko)

Den matek

Milé děti, víte, že v květnu bude mít vaše maminka svátek? Říkáte si, co je to za nesmysl, když se vaše maminka jmenuje Alena a ta slaví svátek v srpnu? To je pravda, ale na druhou květnovou neděli se v České republice slaví Den matek. Je to den, kdy se vzdává pocta matkám a mateřství. Slaví se v různé dny na mnoha místech po celém světě a vychází z různých tradic, např. ve Velké Británii se slaví čtvrtou postní nedělí, v arabských zemích se maminky připomínají 21. března. V Česku se slaví podle amerického vzoru druhou květnovou nedělí. V tento den dávají děti svým maminkám květiny nebo jiné dárky, většinou vlastnoručně vyrobené. A tak i my si pojďme společně nějaké dárky pro maminku vyrobit.

Srdce na dlani v obálce

Co budete potřebovat

- Barevný papír
- Nůžky
- Lepidlo
- Propisku

Jak na to?

Růžový papír přehněte na polovinu. Obkreslete dítěti ručičku a vystříhnete. Při vystřihování je nutné mít nějaké spojení mezi polovinami (spoj ponechte na malíčkové hraně). Dále si připravte čtverec jako obálku a dvě různé velká srdíčka. Jedno použijete na dlaň a druhé na zalepení obálky.

Doprostřed dlaní nalepte srdce, na které můžete připsat vzkaz pro maminku. Připravený čtverec složte na obálku, do které vložte ruce se srdíčkem. Rohy obálky slepte dalším (menším) srdíčkem a originální dárek máte hotov.

Kytička jarních květů

Co budete potřebovat

- Barevný papír
- Nůžky
- Lepidlo
- Špejle
- Propisku

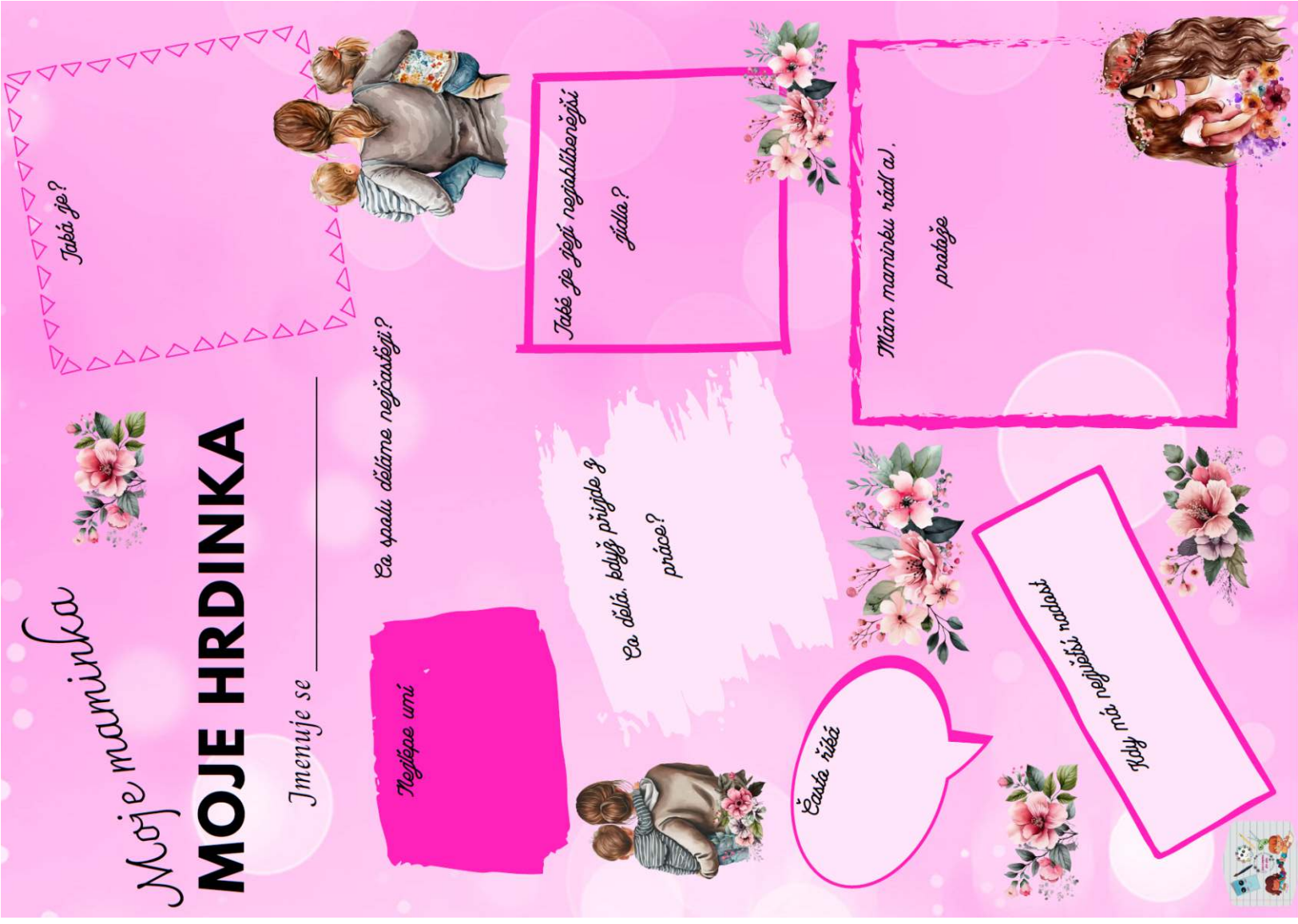
Jak na to?

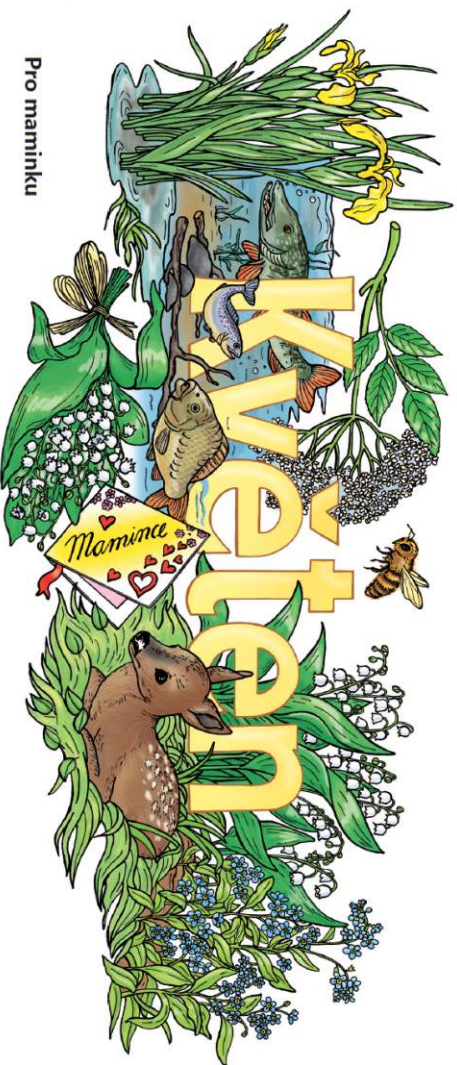
Nachystat kytici bude snadné. Připravte si čtverec ze zeleného papíru, ze kterého jednoduše složte kornout. Ze žlutého papíru vystříhnete kolečka, z bílého krátké proužky. Z bílého papíru slepte slzičky, které nalepíte na žluté kolečko.

Doprostřed vložte špejli, kterou přikryjte druhým žlutým kolečkem. Nakonec kytičku vložte do připraveného kornoutku.

Připravila Vladimíra Hacsiková (inspirace - zdroj: máma do deště)

Pro maminku

Co mám, mámo, nejráději?
Když se tvoje oči smějí
na mě celý den!
Když jsi se mnou,
hrajeme si
nebo spolu
zpíváme si,
plánujeme vylet,
pečem dorty pro tebe,
každou chvíli prožívám.
Je tak prima, že tě mám!

Dnes ti k tvému svátku, mami,
i se svými pastelkami
přeji, ať jsi ráda s námi!
Nakreslily kytičku.
Líbí se ti v přáníčku?

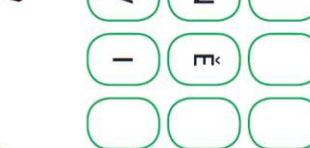
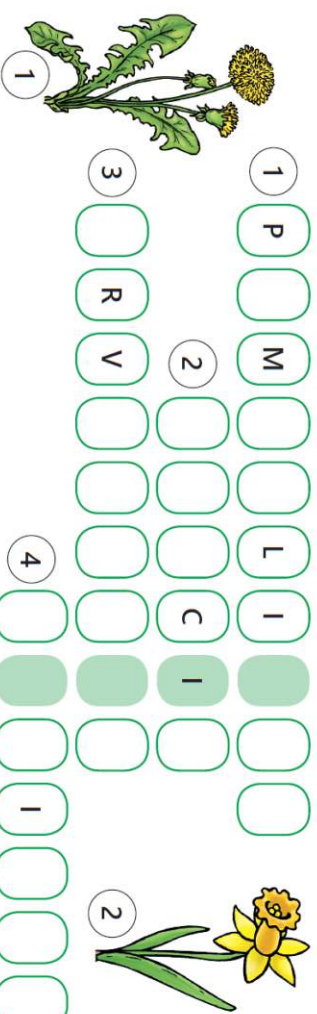
Pojmenuj kvetoucí rostliny, které můžeš vidět rozkvetlé v okolí svého bydliště v květnu.
Modře vybarvi kruhy u těch, které kvetou u vody (červeně – v sadu, zeleně – v parku).

(pomněnka, kosatec,
šerík, jabloň, blatouch,
jiřovec)

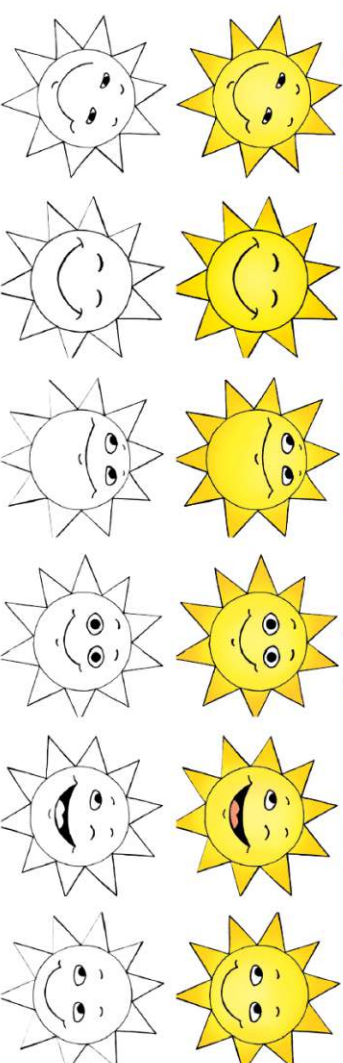

Zdravím vás, kamarádi!

Už máte připraveno přáníčko pro maminku ke Dni matek?
Můžete do něj nakreslit třeba kytičku.
Podívejte se na ty, které jsou na obrázcích u křížovky.
Všechny kvetou na jaře.
Zvládnete je pojmenovat?
Které slovo se skrývá v tájence?

Vybarvi tolik sluníček, kolik si zasloužíš za rozluštění tájanky.

(tájanka: 1. pampeliška, 2. narcis, 3. prvosienka, 4. tulipán, 5. bledule, 6. sněženka, 7. violka)

SOUTĚŽNÍ KŘÍŽOVKA			Tajenka 1	Americká firma (tvůrce bar. systému TV NTSC)	Chem. zn. holmia	VELKÝ TÝNEC	Opuštění	Tajenka 2	Loterijní lístek	El. tech. labora- torář (zkr.)
VELKÝ TÝNEC	Opotře- bovaná bota	Hromada (zastar.) Umělecký produkt				Anglický výprodej				
Všechno						Někdejší značka čepelek Slabý				
Staro- bylé roucho					Záměr Buničina					
Špatná (obráceně)				Anekdota Pohyby kyvadla				Český zpěvák (Jiří)	Kypřit půdu	
Podka- lení						Region. kontaktní organi- zace				
VELKÝ TÝNEC	Poplatek za půj- čení peněz	Vyrývaný Uzlík v tkanině				Nemocen Čínská dynastie				
Vyčer- panost						Obecný název přímky Fibichova skladba				
Hroby					Angl. jednotka délky Podlaha stodoly					
Opičí				Uhelný prach Možná					Hybné ústrojí těla	Hudební značky
Želatino- vý obal na léčiva						Organiza- ce spo- jených národů			Písmeno řecké abecedy	VELKÝ TÝNEC
VELKÝ TÝNEC	Zarytí	Jinam Fotbal. klub z Madridu				Hudební nástroj Oblouz- nění				Obec u Chebu
Hloubit díru						Velmi nápadný Spoj vyrobený svářečem				Neznámé létající objekty
Amer. herec a zpěvák (Dean)					Pryskýřice (mn. č.) Velký batoh				Trikyslík Domácky Oliver	Tajenka 4
Druh moder. tance				Krycí vo- doudpuď- vá barva Částečně vadnout				Pokrm (dětský) Zájmeno (ty ženy) Měnit (nářeč.)		Předložka
Hráz u přístavu k tlumení vln						Částečně Část úst				Polní míra
VELKÝ TÝNEC	Řez	Slovensky tříska Plemeno psa (hovor.)				Muži Používat pero				
Iniciály herce Kvietika			Zn. astatu Bojový pokřik			Papež Oč			Jež (kniž.) Zkr. elek- trárny Tušimice	
Tajenka 3										
Slovensky jikra					Útržek něčeho			Ta také		
Náso- beno					Mužské jméno (26. 4.)			Dětské zatrou- bení (krátce)		Pomůcka

4				2		9		3
		9	6			1		7
					1			
5	2		3			6		
8								1
		6			8		5	4
			1					
6		7			2	4		
3		5		4				9

Tajenkou květnové křížovky je výrok, který pronesl římský císař Marcus Aurelius Antoninus Augustus (121-180). Tajenka z dubnového čísla zní: Štěstí se nastěhuje do domu, z jehož oken zní smích. Správnou odpověď zaslala a výherkyní se stala paní Eva Šimonová z Velkého Týnce. Gratulujeme!

Správné znění tajenky zašlete poštou, e-mailem nebo ho zatelefonujte na Obecní úřad Velký Týnec, Zámecká 35, 783 72, Velký Týnec, telefon.: 585 151 111, e-mail: sekretariat@velkytynec.cz a to do konce aktuálního měsíce.

Pomůcka
Actor, After, Anat, Ati, Avot, Brh, Cou, Ita, Iver, Ke, Kletr, Kot, Lazy, Mara, Ný, Omam, Ozon, Point, Rca, Reed, Sale, Tüt, Urá, Yam.

FOTBALOVÝ ODDÍL HLÁSÍ...

Dubnový výsledkový servis

Duben je za námi, v měsíci květnu jsou již do fotbalového dění zapojena všechna naše družstva. Naši nejmladší začali svá turnajová klání v posledních dubnových víkendech a pokračují dále v měsíci květnu, kdy jim po odehrání prvních turnajových kol budou naložováni jiní soupeři, a to dle výkonnosti.

Mužstva, která hrají krajské soutěže, se se svými mači přehoupala do druhé poloviny a za skvělou reprezentaci naší obce si zaslouží dík.

Nejsledovanější družstvo mužů, které bojuje v krajské soutěži 1.B třídy, sk. B je zatím na vítězné vlně a v měsíci dubnu nepoznalo hořkost porážky. Doufáme, že na skvělé výsledky kluci navážou i v měsíci květnu.

Dubnové výsledky a květnové rozlosování

Muži, 1.B třída sk. B

Sokol V. Týnec - FC Lužice 3:0
Sokol Přovice - Sokol V. Týnec 1:4
Sokol V. Týnec - Sokol Chomoutov 2:0
Sokol Mostkovice - Sokol V. Týnec 0:1

4. 5. 2025 16:30 V. Týnec - Sokol Příkazy
11. 5. 2025 16:30 V. Týnec - Doloplazy
18. 5. 2025 17:00 Protivanov - V. Týnec
25. 5. 2025 17:00 V. Týnec - Vícov

Dorost, krajská soutěž sk. A

FK Slavonín B - Sokol V. Týnec 3:5
Sokol V. Týnec - Vrahovice 2:3 Pen. 2:4
Sokol Určice - Sokol V. Týnec 3:1
Sokol V. Týnec - SK Haňovice 6:1

3. 5. 2025 14:00 SK Slatinice - V. Týnec
10. 5. 2025 10:00 V. Týnec - Olšany
18. 5. 2025 10:00 Vel. Losiny - V. Týnec
18. 5. 2025 10:00 Vel. Losiny - V. Týnec

Starší žáci, krajský přebor

Sokol Olšany - Sokol V. Týnec 4:3
Sokol V. Týnec - Chválkovice - Dolany 2:3
Slovan Černovír - Sokol V. Týnec 3:0
Sokol V. Týnec - FK Šternberk 2:3

stejní soupeři, jako žáci mladší

4. 5. 2025 Konice - V. Týnec
11. 5. 2025 V. Týnec - Slavonín

Mladší žáci, krajský přebor

Sokol Olšany - Sokol V. Týnec 0:2
Sokol V. Týnec - Sokol Chválkovice 1:3
Slovan Černovír - Sokol V. Týnec 2:0
Sokol V. Týnec - FK Šternberk 2:3

17. 5. 2025 Mohelnice - V. Týnec
24. 5. 2025 V. Týnec - Kozlovice
31. 5. 2025 Nové Sady - V. Týnec

Nejmladší družstva hrají turnajovým způsobem.

Robert Prečan

Autor je předsedou TJ Sokol Velký Týnec

McDonald Cup v našem areálu

Na konci měsíce dubna se v našem areálu uskutečnil tradiční turnaj McDonald cup. Naše škola nominovala kluky a holky ze čtvrté a páté třídy a druhý hrací den žáky druhé a třetí třídy. Turnaj měl skvělou úroveň a třešničkou na dortu byl postup čtvrtáků a pátáků do dalšího kola. Turnaj mladší kategorie skončil po uzávěrcě vydání TL.

CO SE DĚJE ZA HRANICEMI NAŠÍ OBCE

**VĚŘÍM V BRZKÉ
LEPŠÍ PŘÍŠTÍ
TOUR**

WWW.DASAZAZVURKOVA.COM

14. BENEFIČNÍ GALAVEČER V DUBU 2025

17. května 2025, začátek v 19:00 hodin

Benefiční koncert Oldřicha Pavla Město v Dubu nad Moravou

na staroměstské scéně

zpěvačka a herečka Dáša Zázvůrková, představí písně ze svého nového CD "Věřím v brzké lepší příští"

Večer doplní prodejní výstava obrázků paní Hany Nezvalové z Troubek na Moravě

cena vstupného 250,- Kč

Vstupenky lze také zakoupit na:

info@libava.cz

Gala večer pořádá: Jitka Bláhová, www.jitkablahova.cz, TEL.: 737 236 831

VELKÁ BYSTRICE A MĚSTO LIBAVÁ S PODPOROU
ÚJEZDNÍHO ÚŘADU LIBAVÁ, PORADAJÍ:

BĚŽ DOMŮ IVANE!

POD ZÁŠTITOU MINISTRYNĚ OBRANY JANY CERNOCHOVÉ **FESTIVAL K 35. VÝROČÍ
ZAHÁJENÍ ODSUNU RUDÉ ARMÁDY Z ČESKOSLOVENSKA**

**24.5.2025 VOJENSKÝ ÚJEZD LIBAVÁ
LOKALITA MALÁ MOSKVA 12:00–22:00**

INGOTT ★ GANGALABASTA **VSTUPNÉ:** DO 31.3. — 899 Kč
OD 1.4. — 1099 Kč
NA MÍSTĚ — 1299 Kč

THE PLASTIC PEOPLE OF THE UNIVERSE

PRAŽSKÝ VÝBĚR

**VÝTĚZEK AKCE BUDE VĚNOVÁN NA
PODPORU VALEČNÝCH VETERÁNŮ**

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK: GOOD NET

**KULTURNÍ A INFORMAČNÍ
CENTRUM VELKÁ BYSTRICE**

INFO: BEZDOMUIVANE.EU

750 let Velká Bystřice Město Libavá Újezdní úřad Libavá Záhorský úřad Post Bellum VLS Vozp

Zveme vás na
**zápis pro
školní rok
25/26**

Baby park Velká Bystřice
dětská skupina

**OD 26.5.2025
PROHLÍDKA MOŽNÁ PO
TELEFONICKÉ DOMLUVĚ**

- 1 školné od 2800 Kč
- 2 pozvolná adaptace
- 3 od 1 roku do 6 let
- 4 zážitková pedagogika
- 5 zkušené chůvy + lektori
- 6 rodinná atmosféra

babypark.webbooker.eu
608244764
Veronika Nevrlá

lenka vilhelmová
přívětiv a odliv

vážení milovníci umění,
galeriezet vás srdečně zve na výstavu obrazů
lenky vilhelmové

v prostorách galeriezet (zámecké nám. 775, velká bystrice)

výstava potrvá do 24.7.2025
galeriezet je otevřena od pondělí do pátku 9.30–18.00 hodin
v sobotu a neděli 11.00–19.00 hodin | www.galeriezet.cz

galeriezet Město Velká Bystřice

petr benda
skrze modro tuším...

vážení milovníci umění,
galeriezet vás srdečně zve na
výstavu grafik petra bendy

v prostorách galeriezet (zámecké nám. 775, velká bystrice)

výstava potrvá do 29.5.2025 | galeriezet je otevřena od pondělí
do pátku 8.30–17.00 hodin, v sobotu a neděli zavřeno
| od 1.5. od pondělí do pátku 9.30–18.00 hodin, v sobotu
a neděli 11.00–19.00 hodin | www.galeriezet.cz

galeriezet Město Velká Bystřice

ŠKOLA LIDOVÉHO TANCE

Taneční workshop pro začátečníky i pokročilé, přivítáme tance a folklory,
pořádá Folklorní soubor Haná Velká Bystřice v rámci akce Slavnosti kroje 2025.

neděle 11. května 2025, 11.00 - 13.30 hod, KD Nadační Velká Bystřice

TANEČNÍ A POHYBOVÁ PRŮPRAVA
Rudolf Danajovič
bývalý tanečník, vedoucí taneční školy, choreograf, dramaturg VUS Ondráš

V rámci programu Slavnosti kroje budou na Malé scéně 9.30 - 11.00 hod probíhat
vystoupení folklorních souborů: Koňár (Valašské Meziříčí), Dunajec (Olomouc),
Koháček (Vrbátky), Čekanka a Mladá Haná (Velká Bystřice). Zámecké náměstí bude
celé dopoledne plné stánků s jarním sortimentem během Bystřických selských trhů.

Vhodné pro zájemce od 14 let.
Školné 300 Kč (členové Hanos 200 Kč) se hraje v hotovosti v den konání akce.
Nezapomeňte si vzít s sebou občasný úbor a taneční obuv.
Taneční páry nejsou podmínkou.
Zajímavé je malé občerstvení.

Rezervace nutná. Dotazy a přihlášky posílejte do 30. 4. 2025 na herman@souborhanas.cz.

Přehled květnových kulturních akcí ve Velké Bystřici

1. - 22. 5. / galeriezet / út - pá 9:30 - 18:00, so - ne 11:00 - 19:00, po zavřeno
Petr Benda: Skrze modro tuším...

- **výstava grafik**

Petr Benda (1968) je rodákem z Moravského Krumlova. V jeho tvorbě je patrné prolnutí grafiky s kresbou či malbou, prolnutí hlubotiskové tiskařské techniky s technikou tisku z výšky či dokonce monotypem. Ale prolnutí se může týkat i prolínání tvarů, dialogu mezi volným prostorem a definovanými strukturami. Prolnutí může znamenat i prolínání myšlenkových a pocitových vztahů, které provázejí autorovo pozorování světa a jeho zákonitostí... Divák může na Bendových grafikách podle svého vnitřního ustrojení spatřovat dění z mikro nebo makrosvěta, segmenty strojních součástí a třeba i srážky galaxií.

Benda je také členem Klubu výtvarných umělců Horácka Žďár nad Sázavou a Studia BEKANEŠS. Profesně působí jako pedagog na třebíčském státním gymnáziu.

Výstava potrvá do 22. 5. 2025.

8. 5. / čt 19:00

Minuta ticha za oběti 2. světové války

Oslavte svobodu a zastavte se na moment: <https://www.nezapomenme80.cz/ticho/>

11. 5. / Zámecké náměstí / ne 8:00 - 12:00

Bystřické selské trhy

Náměstí plné stánků s jarním sortimentem: sazenicemi, prvními výpěstky ze zahrad, zdravou výživou i dobrotami z farem.

Akce z cyklu Hanácký rok v Bystřici, koná se za finanční podpory Olomouckého kraje a pod záštitou hejtmána Olomouckého kraje.

11. 5. / Malá scéna, KD Nadační / ne 9:00 - 13:00

Slavnost kroje

9:30-11:00 Vystoupení folklorních souborů Košár (Valašské Meziříčí), Dunajec (Olomouc), Kohótek (Vrbátky), Čekanka a Mladá Haná (Velká Bystřice)

11:00-13:00 Taneční workshop pro začátečníky i pokročilé příznivce tance a folkloru. Lektori: Rudolf Danajovič - choreograf, dramaturg VUS Ondráš. Přihlášky na e-mailové adrese herman@souborhana.cz.

Akce cyklu Hanácký rok v Bystřici. Koná se za finanční podpory Olomouckého kraje a pod záštitou hejtmána Olomouckého kraje.

17. 5. / řeka Bystřice / so 8:00 - 12:00

Čištění řeky Bystřice

Přijďte pomoci řece Bystřici. Rukavice a pytle na odpad dostanete, je dobré se vhodně obout a obléknout.

I letos se opět pokusíme projít a zbavit odpadků celý úsek řeky, který patří k Velké Bystřici. Sraz ráno u vlakové zastávky, kde se rozdělíme na dvě stejné skupiny, z nichž jednu dopravíme traktorem proti proudu až ke splavu v Burku, druhou potom auty odvezeme k vlakovému přejezdu na Bystrovany. Obě skupiny dobrovolníků dojdou zpět k vlakové zastávce, kde bude pro všechny připravené občerstvení. Informace a dotazy: vaclavbreha@seznam.cz

18. 5. / Zámecký park / ne 14:30 - 18:00

Závody koloběžek a odrážedel

Přijďte si s dětmi užít opravdové závody na nejrůznějších vozítkách. Nezapomeňte na příbly. Občerstvení zajištěno. Závody pořádá TJ Sokol Velká Bystřice.

24. 5. / louka u zastávky ČD / so 7:00 - 10:00

Sečení lóce

Zvonění brousek na ostří, svist kosa v trávě, kosecké písně... Přijďte s kosou, hráběmi nebo jen tak. Podívat se, přivonět zaposlouchat se, nechat v sobě zaznít trochu nostalgie zašlých časů a touhy po romantice.

Akce z cyklu Hanácký rok v Bystřici, koná se za finanční podpory Olomouckého kraje a pod záštitou hejtmána Olomouckého kraje.

24. 5. / Libavá / so 12:00 - 22:00

BĚŽ DOMŮ IVANE!

Jedinečný festival na jedinečném místě! Přijedte na do areálu „Malá Moskva“ ve vojenském prostoru Libavá, kde před lety stála sovětská kasárna. Na místě, kde se psala historie, si poslechněte ikonické kapely a připomeňte si 35. výročí odsunu sovětských vojsk z Československa.

Vystoupí PRAŽSKÝ VÝBĚR, THE PLASTIC PEOPLE OF THE UNIVERSE, Ingott, Gangalabasta.

Možnost navštívit bývalou raketovou základnu „Točka sever“, historická místa: zaniklá osada Stará Voda s barokním kostelem a léčivým pramenem. Doprovodný program připravujeme společně s Pamětí národa a spolkem Lubavia.

Cena vstupenky 1099 Kč (do 23. 5.), 1299 Kč (na místě). Předprodej vstupenek v Kulturním a informačním centru Velká Bystřice nebo on-line na gout.net. S platnou vstupenkou na festival bude soukromým vozidlem umožněn průjezd vojenským újezdem po komunikaci Mrsklesy - Město Libavá od 11:00 do 23:00 hod.

Autobus bude odjíždět v 11:30 hod z autobusové zastávky u Pošty 2 v Olomouci a zpět do Olomouce pojedí z Libavé po skončení festivalu ve 22:30 hod. Zpáteční jízdné 250 Kč. Jízdenky do autobusu lze koupit na gout.net.

UPOZORNĚNÍ: Festivalový areál se nachází ve vojenském prostoru - pohyb je povolen pouze ve vyznačených koridorech. Dbejte pokynů pořadatelů a Vojenské policie.

Další informace na webu: www.bezdomuivane.eu

31. 5. / Hliník / so 16:00 - 23:00

Kácení mája

Končí snad nejkrásnější měsíc v roce. K zemi se musí poroučet i bystřická májka. Bude spousta zábavy pro malé i velké.

Akce z cyklu Hanácký rok v Bystřici, koná se za finanční podpory Olomouckého kraje a pod záštitou hejtmána Olomouckého kraje.

31. 5. / galeriezet / so 17:00 - 18:00

Lenka Vilhelmová: Příliv a odliv - vernisáž výstavy obrazů

Narozena 1957 v Praze, studovala na AVU u profesora Ladislava Čepeláka a VŠVU v Bratislavě, kde získala docenturu pro volné umění a design. Ve své grafické i malířské tvorbě kombinuje klasické postupy s netradičními technikami, s chutí experimentuje a ráda svými pracemi vstupuje do prostoru. Jako autorka grafik, maleb, objektů a autorských knih prezentovaných na mnoha českých i mezinárodních výstavách (mimo ČR např. v Německu, Švýcarsku, Belgii, ale i v USA, Brazílii, Taiwanu atd.) se stala držitelkou mnoha ocenění. Její díla jsou zastoupena v českých i zahraničních sbírkách významných kulturních institucí (např. NG Praha, Památník národního písemnictví, National Taiwan Museum of Fine Arts, NG Washington d. c.). Působí též pedagogicky, nyní na katedře VV v Českých Budějovicích. Žije a pracuje v Praze a Mělníku.

Výstava potrvá do 24. 7. 2025.

Předprodej vstupenek v Kulturním a informačním centru Kulturním a informačním centru Velká Bystřice, Zámecké náměstí 775, tel.: 734 236 502 (platba možná pouze v hotovosti)

● Běž domů Ivane! (24. 5.) 1099 Kč. On-line prodej: gout.net

● festival Hanácké Woodstock (3. 8.) 450 Kč. On-line prodej: gout.net

Připravil Petr Nakládal

Autor je referent odboru kultury a informací Města Velká Bystřice

Obec Majetín ve spolupráci s mikroregionem Království
 vás zve na

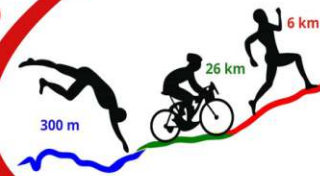

Královský triatlon Memoriál Vojty Dostála - 3. ročník

"Poznej své tělo, ukaž co je v tobě. Tři disciplíny - jeden sport."

v sobotu 2. srpna 2025

na koupališti v Majetíně

ZÁVOD PRO DĚTI I DOSPĚLÉ

**Těšíme se na všechny aktivní i pasivní sportovce,
 kteří mají srdce na správném místě.**

Bližší informace budou upřesněny.

PŘESAHY | 5 25

do světa historie a kultury

Erdes-Jedinák
Jirků
Vácha
Fiker
Přidal
Jareš
Hanuška
Raclavský
Franta
Denk
Ševčíková
Vránová
Coufalová

55 minut s režijně-dramaturgickým duem Petr Erdes & Boris Jedinák

Když jsme se vydali cestou Petra Kellnera, zvolili jsme metodu sněhové koule

Původně chtěli napsat hru o kuponové privatizaci, ale nakonec je to příběh Petra Kellnera a jeho rodiny. Zajímavá, veskrze provokativní inscenace je od lednové premiéry na Nové scéně ND beznadějně vyprodaná.

Máte za sebou premiéru a první reprízy představení Privatizace. Jak diváci reagují?

Boris Jedinák: Příklad mi, že na Privatizaci nejde jít bez silných očekávání. Jde o divadlo, které se samo pojmenovává jako dokumentární a to přirozeně vzbuzuje i otázky: „Dozví se něco, co jsem předtím nevěděl?“ „Jak to tehdy opravdu bylo?“ Navíc otevíráme téma „Petr Kellner“ několik let po jeho tragické smrti a prolomuje se tím ve veřejném prostoru určitá doba mlčení. Diváci myslím právě proto reagují velmi intenzivně.

Petr Erbes: Vlastně se ukazuje, že inscenace je „odrazivou“ plochou našich vlastních představ o společnosti a o tom, kam člověk sám sebe vřazuje, jak třeba vnímá i vlastní minulost.

Prý jste původně nechtěli psát hru o Petru Kellnerovi, ale o privatizaci.

Boris Jedinák: Když jsme dostali nabídku od činohry Národního divadla, bylo ve hře víc témat, jedním byla i kuponová privatizace. Ale v průběhu rešerší jsme se dostali k zúžení právě na ni a na jednu ústřední postavu.

Proč Petr Kellner? Proč ne třeba Viktor Kožený?

Petr Erbes: Myslím, že nad Koženého příběhem panuje celospolečenská shoda. Všichni víme, že to bylo špatně, a tak i na divadle by pohled na privatizaci skrz postavu pana Koženého byl jednoduchý a naivně odsudečný. Příběh Petra Kellnera je mnohem vrstevnatější a také nejdůležitější ze všech příběhů kuponové privatizace. Vyšel z ní jako nejbohatší a nejúspěšnější, mnoho aktérů o něm mluví jako o vítězi kuponové privatizace. A také je jeho příběh do určité míry neznámý.

Takže tajemství, které okolo něj stále panuje, přitahuje.

Boris Jedinák: S jeho příběhem jsou spojené dvě základní interpretace, naprosto rozdílné. První: byl to člověk, který se prakticky z nultého prahu odpíchl až na špičku, tedy dřív, svým způsobem geniis, zároveň vlivná veřejná postava,

dokonce mecenáš. Druhá interpretace: člověk, který těžil z chyb systému. Pořádilo se mu obejít spoustu pravidel a legislativních ustanovení, díky čemuž vybudoval obrovské soukromé impérium. Tedy totální záporák. A právě to, že k postavě nejbohatšího Čecha nejde vztáhnout žádnou střední cestu, nás divadelně lákalo.

Petr Erbes: Na Petru Kellnerovi také můžeme sledovat proces „zesoukromňování“, tedy uzavírání se do soukromé zóny. Název naší inscenace lze chápat nejen jako odkaz k 90. letům, ale i k současné společnosti. Jak moc je rozdělená, privatizovaná, zavřená.

Při diskusi po jednom z představení dramaturgyně Ilona Smejkalová vysvětlovala, že jste při rešerších sbírali informace mezi příznivci i kritiky Petra Kellnera a dbali na vyváženost. Vzpomínám si, že jste zveřejnili také inzerát, jehož prostřednictvím jste hledali očité svědky, pamětníky. Koho jste se tedy vlastně ptali?

Boris Jedinák: Inzerát tehdy mířil ještě k širšímu tématu kuponové privatizace. Když jsem se ale vydali cestou Petra Kellnera, postupovali jsme tzv. metodou sněhové koule: nejprve jsme rozhodli sít mezi přáteli, známými, od jednoho člověka k druhému, až jsme získali kontakty na lidi z PPF, či z jejího bezprostředního okolí, na ty, kteří s Petrem Kellnerem spolupracovali, kteří jej osobně znali. Přitom jsme si uvědomili, že skupina PPF je tak mohutný hráč, že takřka každý v téhle zemi zná někoho, kdo tam pracuje nebo má k PPF vazbu.

V představení nezazní však ani jedno jméno.

Boris Jedinák: Identitu informátorů nechceme vyzradit, protože si to nepřáli, a neděláme to tedy ani v inscenaci. Text je poskládaný z anonymizovaných výpovědí. Mám-li vyjádřit to spektrum: mluvili jsme s lidmi různých profesí a zájmů - od státních úředníků, kteří se v praxi setkávali s podnikáním Petra Kellnera, přes jeho spolupracovníky, až po investigativní novináře. A zajímavé bylo, že z každého setkání jsme odcházeli s novou podobou Petra Kellnera. Ukázalo se, že má spoustu tváří, ty ovšem nedrží pohromadě, takže nelze sestavit celkový portrét. Neexistuje žádná celistvá představa o tom člověku. To se snažíme reflektovat v inscenaci. A pak ještě to všeobecné mlčení.

© Petr Erbes

V tandemu do 90. let

Devadesáté roky si nepamatují. Jsou příliš mladí. Nemohou se tedy zařadit mezi ty, kdo na ně vzpomínají jako na krásné svobodné časy, ani by si je netroufli odsoudit jako temné období. „Devadesátky jsou neznámá plocha, zkoumáme ji, abychom mohli poznat současnost,“ říkají Petr Erbes a Boris Jedinák.

Nazpět v čase, a to o třicet let, se společně vydali už třeba v projektu Discoland, který vymysleli pro Divadlo Na zábradlí. A metodu dokumentárního divadla teď využívají v inscenaci Privatizace, která měla premiéru na Nové scéně Národního divadla 30. ledna a až do konce sezony je vyprodána. Není divu, hlavní postavou je „vítěz kuponové privatizace“ Petr Kellner, respektive jeho pozůstalá rodina a tajemno, jež okolo ní všeobecně panuje, snad ani nemůže diváky nepřitahovat.

Podklady pro částečně dokumentární a zároveň fiktivní příběh sbírali tvůrci - jak sami říkají - metodou sněhové koule, tedy vedli rozhovory s nejrůznějšími lidmi, kteří se vyskytovali v okolí Petra Kellnera, obchodovali či pracovali s ním jednali, nebo byli nějak ovlivněni jeho činností, případně jeho kariéru sledovali. „Z každého setkání jsme odcházeli s novou podobou Petra Kellnera,“ říkají a to se snaží reflektovat. Na jevišti tedy kladou i spoustu otázek, na něž odpověď nenašli, nemohli najít.

Petr Erbes a Boris Jedinák říkají, že na rešerších pracovali takřka rok, při zkouškách ale nevycházeli z klasického dramatického textu. „Do procesu u nás vždy zasahují debaty s herci, jejich improvizace. Naším úkolem je improvizace zaznamenávat, dopisovat do textu, fixovat. Navíc vždy jeden organizuje zkoušku a druhý v určitý moment může být v roli pozorovatele, který sleduje, jaký materiál je v představení cenný, který stavební kámen se kdy objeví,“ popisuje Boris Jedinák práci v tandemu, který si na současné divadelní scéně už vydobyl respekt. A Petr Erbes doplňuje: „Teď nás čeká zkoušení s divadelní skupinou 8lidí, kterou jsme založili při studiu na DAMU. Chystáme inscenaci o požárech a o vyhoření.“

Petr Erbes: V průběhu rešerší jsme pochopili, že to nejdůležitější se stejně nikdy nedozvíme, protože hlavní aktéři se s námi bavit nebudou a my do té problematiky nemáme, jak jinak proniknout. Už je to prostě 20 až 30 let zpátky a také proto, že vazby, které tehdy vznikly, nebo stále vznikají, to neumožňují. Mnoho lidí nás tedy odmítlo. Anebo s námi mluvili, ale ve chvíli, kdy jsme řekli, že bychom informace chtěli použít, dali zpátečku. A k dalšímu setkání už nedošlo. Jeden člověk dokonce nejen, že odmítl se s námi bavit, ale nesouhlasil ani s tím, abychom v představení zmínili, že s námi mluvit nechce. Prostě absolutní tabu.

Jestli to dobře chápu, vycházeli jste tedy i z velmi subjektivních výpovědí, které jste neměli kde a jak ověřit. S tím si hlavu nemusíte lámat?

Petr Erbes: Informace samozřejmě ověřujeme, z čehož vyplývá, že jsme mnoho výpovědí do inscenace nezahrnuli. Hodně z nich jsme ale přetavili do otázek (a ty také na jevišti zaznívají), na které není možné dostat odpovědi. Mnoho informací je neověřitelných, zároveň síť vztahů mezi politikou a byznysem je nesmírně komplexní.

Boris Jedinák: Třeba jsme chtěli do inscenace dostat privatizaci České pojišťovny, což byl - jak naznačují různé zdroje - velmi komplikovaný vyjednáva-

© Libor Fojtík

cí proces pro všechny zúčastněné, i pro Petra Kellnera. Několik lidí nám nezávisle na sobě řeklo, že během vyjednávání docházelo k nátlakovým situacím, ale že bychom mluvili s někým, kdo by přiznal, že byl vydírán? Anebo by byl ochotný o celém procesu vyprávět? To se samozřejmě nepodařilo, a tak privatizace České pojišťovny v inscenaci nefiguruje. Bohužel.

Petr Erbes: Narazili jsme také na informaci, že když se týden po Kellnerově smrti rozhodla Česká republika vykázat 63 zaměstnanců z ruské ambasády, nebyla to žádná náhoda. S Kellnerovou smrtí prý zanikly vazby, které tyto lidi v Praze držely. To byla samozřejmě závažná informace, ale my ji nevyužili, protože jsme měli pocit, že jsme už za hranicí konspiračních teorií. Nicméně je to názorný příklad toho, co si lidé myslí o moci a vlivu Petra Kellnera. Zkrátka se domnívají, že byl všeho schopný.

© Martin Špelda

Okolo příprav vašeho představení se také rojily různé konspirační teorie, že?

Boris Jedinák: To bylo příznačné. Dokonce i lidé z našeho nejbližšího okolí prorokovali, že to nedozkoušíme nebo naši hru stáhne vedení divadla po pár reprízách, protože přijde žaloba. Tahle atmosféra strachu, který se ale nezačíná na žádné reálné zkušenosti, byla až fascinující.

Chtěli jste tomu jít naproti, když jste poslali vedení PPF dopis a informovali už před rokem o svém záměru?

Boris Jedinák: Bylo nám jasné, že dříve nebo později se v PPF dozvědí, že vzniká inscenace o Petru Kellnerovi. Nebyl důvod něco tajit, chtěli jsme jít do přímého kontaktu. A k tomu nedošlo.

Oslovili byste stejným způsobem i jinou firmu či osobnost, kdybyste o nich chystali představení?

Boris Jedinák: Když jsme dělali v Huse na provázku inscenaci Reality, která se týká projektu sociálního zabydlování Ra-

pid Re-Housing Brno, kontaktovali jsme i primátorku Markétu Vaňkovou. Chtěli jsme mluvit s protistranou; primátorka patří mezi velké kritiky toho projektu. Nakonec to byla velmi krátká schůzka, k nahrání rozhovoru paní Vaňková nesvolila a její výpověď v představení tedy nezazní. Nicméně – vždy nás zajímají všechny zúčastněné strany, tedy i potenciální protihráč, oponent, jímž se divadelně zabýváme.

Petr Erbes: Já bych ale neřekl, že PPF je oponent. Pro mě je to spíš odraz rozdělení moci ve společnosti. Je to i o nás. A o lidech kolem Kellnera.

Boris Jedinák: Je třeba také zdůraznit, že jsem se nesnažil kontaktovat instituci s názvem PPF, ale paní Renátu Kellnerovou. Když to řeknu pateticky, zajímala nás jako člověk, který se ocitl ve složité a vypjaté situaci.

Co byste dělali, kdyby reagovala

a chtěla by vás nějak ovlivnit? „Autorizovat“ inscenaci?

Boris Jedinák: Mohla by autorizovat svoji výpověď, nikoli celý text.

Nebo by protestovala proti tomu, jak ji Pavla Beretová ztvárňuje. V blyštivých šatech, beze slov.

Petr Erbes: Mě by její reakce strašně zajímala. Škoda. Naše inscenace je o byznysu, ale na druhé straně je to příběh rodiny, která se vyrovnává s tragickou smrtí. A v době, kdy by měla mít čas truchlit, se na ní snese mediální bouře, začnou se propírat klady i záporny zesnulého. Takhle rodina je trochu v jiné situaci, než by byla kterákoli jiná česká rodina.

Chtěl byste se oženit s dcerou Petra Kellnera? To je první otázka, kterou herci před začátkem představení pokládají divákům. Zrovna tu rodinu tedy nešetříte.

Boris Jedinák: Hodně jsme o tom diskutovali, zvláště pak o scéně, která na tuhle první otázku navazuje: fanoušek, posedlý mediálním obrazem jedné z Kellnerových dcer, k ní nakonec pro-

nikne. Dojde k dialogu, vlastně monologu plnému vzteku, protože nemohou navázat jakýkoliv normální kontakt. Shodli jsme se, že tohle téma je pro nás velmi důležité. Umožňuje se podívat na celou situaci i z druhé strany a uvažovat o tom, jaké by to bylo mít takhle obrovský mediální dopad a mediální pozornost a co všechno, jaké strachy, frustrace s tím souvisí. A ve chvíli, kdy hrajeme o privatizaci a o zesoukromění obrazu Petra Kellnera, hrajeme i o soukromí jeho rodiny. Ano, je to provokativní.

Petr Erbes: Anna Kellnerová je nejviditelnějším členem rodiny. A když si rozkliknete jakoukoli diskusi pod jakýmkoli článkem o její sportovní kariéře, setkáte se s množstvím hnusu, se silným odrazem frustrací, nebo vzteku. To je zkrátka realita, ve které žijeme.

Předpokládám, že Kellnerovi se ani dnes, po několika reprízách, k představení nevyjadřují. Anebo se k vám donesly nějaké „nepřímé“ ohlasy?

Petr Erbes: Máme určité indicie, že už na představení lidé z PPF už byli, ale nikdo nás nekontaktoval a nevíme, co si o tom myslí.

Představení je vyprodané. Nebyl by Kellnerův příběh i na film, nebo seriál?

Boris Jedinák: Na film? Obávám se, že v tuhle chvíli by se jakýkoli tvůrce dostal do podobné situace jako my. Narazil by na hradbu mlčení, na nedostatek informací. Je těžké tematizovat to, co nejde zjistit. Není dost materiálu na rozsáhlejší scénář.

Proč vás vlastně zajímají 90. roky? Ani jeden jste to nezažil. Může být tento odstup výhodou?

Boris Jedinák: Odstup je určitě výhoda

© Martin Špelda

i důvod, proč se k tomu období obracíme. Zajímá nás, protože tehdy vznikala mocenská síť i myšlenkové vzorce, ve kterých žijeme dodnes. Třeba privatizační fondy, které ve výsledku dominovaly v kuponové privatizaci, předurčily, že společnost volí i dnes častěji bezpečnou jistotu, než osobní zodpovědnost. To je vidět po každých volbách.

Takže ty roky vidíte jako černou kapitolu v dějinách?

Boris Jedinák: Myslím, že kdybychom na to měli takhle jasný názor, nelákalo by nás to. Byla to prostě úplně nová zkušenost pro všechny a zatím co někdo 90. léta obhajuje coby dobu absolutní svobody a neomezených možností, pro někoho jiného je to temnější období. My tu neznámou plochu zkoumáme, abychom mohli poznat současnost. V tom dobrém i špatném.

Co si dnes, po roce stráveném s Petrem Kellnerem, o nejbohatším Čechovi myslíte vy osobně?

Boris Jedinák: Při reprízách teď vidím,

jak každý divák vnímá obraz Petra Kellnera jinak. A o to nám jde. Umožnit divákům dojít k vlastním závěrům. Proto se mi tady teď nechce zveřejňovat svůj soukromý názor, nechci diváky ovlivňovat.

Nějak vás to ale zasáhnout muselo, ne?

Boris Jedinák: Šel jsem do tohoto projektu s tím, že se mi s Petrem Kellnerem spojovaly primárně všechny ty kauzy, které se pohybovaly na hraně legality, být to není prokazatelné. A pak mne třeba překvapilo setkání s jedním urbanistou na Praze 6. Při rozmluvě o Hotelu Praha řekl, že kdyby nebylo miliardářů, nemohl by se veřejný prostor prakticky vůbec rozvíjet, posouvat. S takovou tezí je pro mě obtížné souhlasit, nicméně to vede k přemýšlení o tom, že systém je nastavený špatně. Takže spíš než že bych si vytvořil za ten rok jasnější představu o Petru Kellnerovi, kladl jsem si otázky, jak by měla být uspořádána společnost, jak jinak by měly být financovány velké projekty, aby mohly být realizovány i bez těchto velkých hráčů.

A co si vy, pane Erbesi, dnes myslíte o Petru Kellnerovi?

Petr Erbes: Já na tuhle otázku moc nechci reagovat. Odpověď je obsažena v inscenaci. S inscenací se pro mě staly velkým tématem nejbohatší špičky světa a způsob, jakým se jejich vliv promítá do politiky. Nemyslím jen nejbohatší Čechy, mám na mysli Elona Muska a celou tu technooligarchii, která se prosazuje už dlouho, ale po nástupu Donalda Trumpa přidala na rychlostním stupni a důrazu.

Boris Jedinák: V tomto kontextu už Petr Kellner není pro řadu diváků konkrétní osobou, ale spíš zobecněným oligarchou.

Petra Kellnera prý mrzelo, že občasné dostatečně neoceňují vše dobré, co pro ně udělal. Snad se i srovnával s Baťou.

Petr Erbes: To zaznívá i v inscenaci: „Jednou česká společnost uzná Petra Kellnera stejně jako Baťu nebo Kolbena!“

Boris Jedinák: Není to ale citát Petra Kellnera, ale jednoho z komentátorů, kteří se vyjadřovali k jeho tragické smrti. O mindráku z jeho strany jsme nikdy neslyšeli. Reálnější bude, že všechny ty hradby okolo sebe vystavěl sám a záměrně.

Petr Erbes: Stejně jako v příběhu Petra Kellnera a české společnosti je i v naší inscenaci spousta prázdných míst. Nechali jsme je tam záměrně, vybízejí diváky, aby se do postav sami projektovali. Anebo s nimi prožili své vlastní téma.

Ptala se Irena Jirků

Autorka je novinářka a publicistka

Rozhovor vznikl pro Hospodářské noviny

© Petr Erbes

KNIHA, O KTERÉ SE MLUVÍ

Vlasta - román o králi komiků

Dalibor Vácha

Dějství první

Před válkou

Pozvala mě jedna kněžna do kiosku, říkala mi: „Poručíku, graj mi, graj... bylo-li by libo libo papirosku, nebo bylo-li by libo radši čaj.“

Jášku, já mám nejraději tuhle vodku, vypadá tak nevinně. Čaj mně krkem nejde vůbec do žaludku a spím po něm neklidně.

Kapitola první

Vlétl do místnosti jako uragán, přesně jak se předpokládalo, že přijde. Na prahu předstíral, že zakopl, a rozhodil rukama. Služebná v úhledné krajkové zástěrce poděšeně vykřikla a udělala dva rychlé kroky dozadu. Naštěstí zrovna měla prázdné ruce, jinak by vše upustila.

„Čtená společnosti!“ vypískl hlasem, který podezřele připomínal hostitele slavnostní večeře. Obloustlý pán ve fraku v čele stolu se potěšeně usmál, skoro zrudl rozpaky, považoval za poctu, že si Vlasta Burian vybral k parodování právě jeho. Vlasta zůstal stát v podivné pozici. Ruce rozpražené, jednu nohu zvednutou, druhou povolenou v kolenu. Na tváři šibal-ský úsměv vesnického hlupáka. Sledují tě? Sledují! Ano, ani jediné oko není zaměřeno jiným směrem než na tebe.

„Věděli jste, že není nic snadnějšího než upadnout?“ vykřikl a už se nakláněl kupředu, nakláněl se tak, že každý jiný by upadl, ale on ne. Naklonil se ještě o kousek dál, zavrával, několik lidí vyskočilo, aby mu pomohlo, aby ho zastavilo, aby... usmál se na ně. Zkroutil obličej do lišáckého, čtveráckého výrazu. „A okulky, okulky si mladá paní koupila? Koupila?“ Vtáhl rty a tváře do dutiny ústní, aby simuloval, že nemá zuby. Kulhal dokola po pokoji a přesvědčivě hrál, že se levou rukou opírá o hůlku. Lidé ji viděli, prostě viděli, i když tam žádná nebyla.

Zastavil se před slečnou domácích, naklonil se k ní, strašlivě zašilhal, až se i ji rozjely oči a rozchichotala se. „Co ty, mládenče? Plachy máš? Dluhy, sakla, zaplatíš? Co, mládenče?“

Čtená společnost vybuchla nezvladatelným smíchem a slečna domácích nejdříve zrůžověla, potom zrudla. Burian ji jemně pohladil po vlasech a uklonil se: „To byl jen takový žertík...“ Dívka se usmála. „Babičko,“ dodal Burian a společnost znovu explodovala. Jeden ze strýců na židli u okna se smíchem tak rozkašlal, že ho museli praštit do zad, aby se neudusil.

„Vy mi do divadla nechodte, pane,“ zahrozil Burian prstem. „Ještě nám nikdo

smíchy neumřel.“ Narovnal se, vypjal hrud: „Ale ne že bychom se nesnažili.“ Vlasta Burian byl u večeře milý společník, nechal žerty stranou, konverzoval, smál se, rovnou měrou se zajímal o všechny u stolu. Mluvil však také hodně o sobě, vyprávěl historky z natáčení posledního filmu, i když hostitele trochu zklamal, protože nehodlal nikoho ani v nejmenším pomlouvat, případně vynášet klepy.

Ach, po klepech z lepší společnosti, a to filmaři i přes všechno falešné pozlátko jsou, je hlad všude a vždy.

„A jaký film připravujete nyní, mistře?“ otázala se postarší hostitelka, která si brala za velkou čest, jak slavnou osobnost se jim na rodinné setkání povedlo pozvat.

„Ani dlouhý, ani krátký,“ usmál se Burian a usrl červenošedého vína. Už mu tady nezbývalo mnoho času. Jistě, společnost byla příjemná, jídlo vynikající i víno ucházející, ač na něj trochu trpčí. Ale blížila se hodina H. Vlasta Burian byl pánem i otrokem divadla.

Rozloučil se s úsměvem, vzal si klobouk, rukavice a ještě se vrátil z předsíně ke dveřím do slavnostního salonu. Pokynul pravačkou a vykřikl: „Ať žije císař i jeho

být tak blízko svým divákům, muset s nimi po scéně prohodit pár slov, tvářit se přátelsky, přestože by nejraději někam zalezl, zavřel za sebou dveře a zhasl. Zdola šel kdosi do schodů.

„Dobrý den, pane...“ zůstal muž v obleku, zřejmě úředník, stát, když pochopil, na koho se dívá.

„Má úcta!“ nadzvedl Burian klobouk a úředník, byl-li to úředník, se rozesmál. Vlasta měl sto chutí chlapovi nahlas, hodně nahlas vysvětlit, že to byl jen slušný pozdrav a žádný vtíp. Ne, seběhl schody, chlap by si totiž myslel, že je to další vtíp, a... ať už jsi z baráku pryč, Vlasto.

Za chvíli hraje!

Auto měl zaparkované přímo před domem, už se okolo něj ochomýtal strážník, který si do notýsku zapisoval poznávací značku.

„Dobrý den, statný policisto,“ pozdravil ho Burian hlasitě. Vždy když byl nejistý, obracel se ke svým rolím, ať divadelním, filmovým, nebo těm, které si pro vlastní potěchu tvořil v hlavě.

„Dobrý den,“ pokýval strážník hlavou. „To je váš automobil?“

„Jistě, pane komisaři.“ Vlasta byl stále v opojení z předchozí pozornosti, která ho dosti oslepovala, i když z ní nebyl zrovna nadšený.

Strážník se vážně netvářil jako jeho fanoušek. On se dokonce ani netvářil, že by ho poznal. Díval se na hvězdu československého filmu, divadla a obecně zábavního průmyslu vodovými očkami a pomrkal. Musí mě přece poznat, ne? Přece se mu nebudu představovat?!

„Stojíte špatně, pane řidiči, tohle vypadá na pokutu.“

„Já ale spěchám na divadelní představení, pane policejní řediteli!“ tlačil Vlasta dál na pilu. Snažil se policista být zábavný?

Zkouší na krále komiků vtípek, aby mohl potom vyprávět kamarádům u piva? „Já...“ začal.

„Jste ochoten zaplatit pokutu, pane řidiči?“ Nemilosrdný, lhostejný tón. Chování jako ke každému jinému narušiteli dopravního pořádku.

Vlasta se nadechl k další tirádě, k dalším honosným titulům, k tomu, aby strážníkovi řekl – připomenul! – s kým má tu čest. Jenže pořád tam byly bezvýrazné, vodové oči, pohled, jenž

jako kdyby procházel Burianem a mířil kamsi do dál.

„Ano, strážníku.“

Všechna sláva polní tráva.

Tentokrát trvalo rozloučení po představení jen chvíli, už konec celé hry přišel náhle, pár diváků se podívovalo, jak rychle principál kus ukončil. I herci byli možná překvapeni, když Burian zavelel konec, rychle se uklonil a zmizel z jeviště. Pak sice za bouře smíchu přiběhl zpět, zahrál několik taktů na imaginární trumpetu, ale to bylo vše.

„Přijdou zas, neboj, oni přijdou,“ chlácholil Burian našťavaného Jaroslava Marvana, který mu vyčetl, že nedělá s těmi svými skopičinami a okamžitými úpravami či improvizacemi dobře, že by mohl přijít o diváky.

„No, uvidíme, nerad bych hrál před prázdnými sedadly,“ odfrkl si Marvan.

Byl našťvaný i sám na sebe, většinou zde byl, aby Vlastu „umravňoval“, držel ho aspoň částečně v půdorysu hraného kusu, nenechal ho utíkat jinam. Ale dneska se mu to nepovedlo. Nečekal, že Vlasta ukončí kus o dobrých deset minut dříve, než vyžadoval scénář.

„Příště to natáhneme,“ chlácholivě dodal Burian.

„Příště tu budou jiní lidi!“ skoro nadskočil Marvan. Někdy bylo angažmá v Burianově divadle těžká, těžká práce.

„A to vadí?“

„S tebou se nedá ani hádat, Vlasto, to je jako kafemlejnec. Jsi vůbec schopný mluvit vážně?“

„Já jsem tě našťval, Jaroušku,“ hodil Vlasta jinou notu.

„No, Vlastíku, možná jsem našťvanej víc na sebe než na tebe.“

„Odlič, převlékni, běž už k sobě do šatny, neodcházej nikam, pojedíš se mnou.“

„Kam?“

„Nebud'zvědavý, Jaroušku.“

Marvan odešel z Burianovy šatny, potřásl hlavou, jemně za sebou zavřel dveře. Pořád se zlobil.

„Kam jedeme?“ ptal se Marvan neustále jako malé dítě.

„Neptej se, kdo se moc ptá, moc se dozví.“

„S tímhle mi, Vlasto, vlez pěkně na záda. Řidiš stejně jako stará Blažková, ať jedeme, kam jedeme, tímhle tempem... zase to nemusíš přehánět!“ vyjekl Marvan, když Vlasta šlápl na plyn.

„Jeli jsme pomaleji, abys tedy věděl, protože za námi jedou dvě dročky a několik koloběžek. Myslíš, že si tě našším samotného do tajemného hradu v Karpatech? Vedeme kolonu, určujeme směr, ale pamatuj si, až pojedíš s vozem na Divoceji západ, úplně jako na západ, tak rychlost kolony se určuje podle nejpomalejšího vozu, to si pamatuj, to je hrozně důležitý nezapomenout.“

„A Vlasto?“

„Ano, Jardo?“

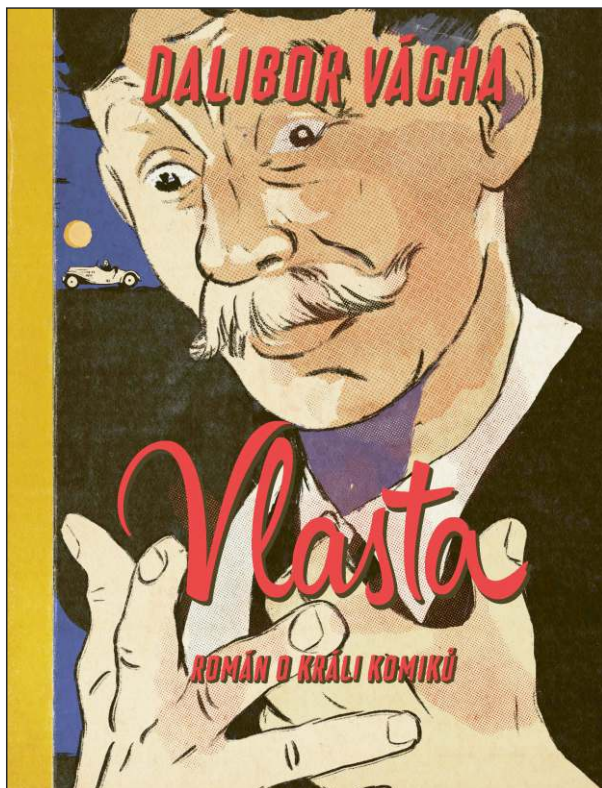
„Nemohl by ses trochu víc věnovat řízení? Málem jsi přejel dopravního strážníka.“

„To byla gumová figurína, nevěřil bys, jak věrně ty věci teď dělají.“

„A po chodníku se také jezdí?“

„Jezdí, Jardo, na to jsou předpisy.“

Třetí pasažér, inspicient Julius Lébl, se vůbec nedíval, kam jedou, chtěl od pana šéfa pouze svést do města. Lébl měl obě dlaně přitisknuté k očím, a kdyby mu ti dva herci vyprávěli, že jedou zrovna Národním muzeem a pronásleduje je brontosaurus, asi by jim i věřil.

rodina!“ a v bouři smíchu a nadšení se odebral ven.

Na schodech se na chvíli zastavil, byl sám, nikde nikdo. Otřel si hřbetem ruky mírně zpcené čelo. Někdy měl dny, kdy nechtěl s nikým mluvit, s nikým se vidět, před nikým se předvádět.

A jeden z těch dnů byl zrovna dnes.

Jenže... co měl dělat. Odmítat pozvání do podobné společnosti se nevyplácí. Tihle lidé rozhodují o spoustě věcí, třeba o možnosti stavebních úprav v divadle, o zadání reklam do novin. Pár skečů a jedna písnička v jejich rodinném kruhu vynese divadlu nižší cenu nebo rychlejší prásknutí správného razítka.

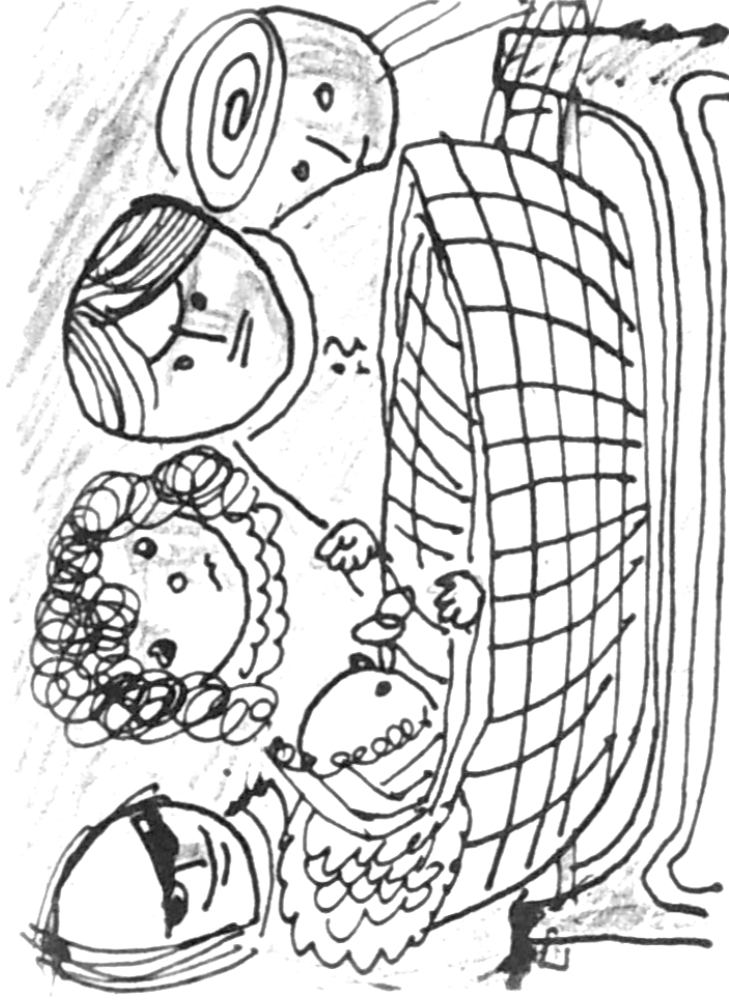
A každá koruna se počítá.

Každá minuta je dobrá.

Na reklamě se škudlit nemá, nesmí, ale pokud se sežene levněji...

Někdy mu tyhle salonní výstupy vadily,

rakteru. Je ovšem samozřejmé, že konfident je zároveň pod vašim dozorem. Může se svobodně pohybovat, ale musíte o něm v každém okamžiku vědět. To si zahrne podle vlastního uvážení."

Důstojník pokřivil ironicky ústa.

"Co tomu říkáte, pane Krňochu?"

"Neříkám nic," usmál se Gioglio Krňoch. "Pan rada mi mluví tak říkajíc z duše."

"Můžete ho vzít nyní s sebou, pane Plitko, a pohovořit si s ním."

"Kdybyste dovolil, pane rado," řekl Gioglio Krňoch, "nejdříve bych se doma převlékl, myslím, že tam něco obnošeného ještě najdu, a pak bych se postaral o to, aby mi byla vyplacena penze, jinak bych si musel dovolit žít až do vyřízení případu na státní útraty. Potom bych se dostavil k panu poručíkovi sám."

"Budiž. Myslím, že se toho s vámi můžeme odvážit. Pane Plitko, děkuji vám zatím."

"Není zač, pane rado," odvětil poručík Plitka, povždy pěstující lehoučkou ironii.

Gioglio Krňoch se zvedl, slušně pozdravil a vyšel s důstojníkem na chodbu.

"Smím vám nabídnout rámě, dámo?" řekl poručík.

Gioglio Krňoch se beze všeho zavěsil.

"Pan rada vypátral," zašeptal Plitkovi do ucha, vystoupiv na špičky, "že ten klub je rejdištěm politicky zrádných reakcionářů."

"Hrome!" zarazil se poručík Plitka, "mám to dát dál?"

"Není to žádné tajemství," odpověděl Gioglio Krňoch.

*

Zatímco se toto dělo, Ivanka v Praze zdárně prosperovala. Zdálo se však, že se jí po prababičce Krňochovi stejská, alespoň Ludva tak s výrazem vzteku soudil. Ivanka

"Smrtelně vážně," ujistil Gioglio Krňoch, divě se sám sobě, kde se v něm všechna ta drzost nabrala. "Ludvík Láce byl totiž ošizen sám. Klub je natolik opatrný, že pravý korán ukrývá na tajném místě, kdežto na místě, přístupném normálnímu loupežníku, ukládá věc zcela nevinou."

"Tak docela nevinná není," poznamenal pan rada, zatínaje umělý chrup. "Tvrďte tedy, že Ludva Láce ukradl nepravou věc?"

"Ukradl nepravou věc a dal se jí oklamat," přitakal Gioglio Krňoch. "Proto použil příležitosti či spíše šťastné náhody a korán vám vrátil, abyste jej odevzdal zpět klubu."

"To jsem neudělal," odsekl pan rada, a Gioglio Krňoch tomu byl v duchu velmi povděčen. "Ale myslím, že by mi jej byl sotva odevzdal, kdyby nebyl právě dostal zprávu o narození děčka?"

"Nešlo vůbec o narození děčka," usmál se Gioglio Krňoch potutelně, "nýbrž o zálohu na nový román. Pan Láce nespěchal do sanatoria, nýbrž si měl na telefonickou výzvu přijít v sedm hodin pro peníze."

"Hrom do toho!" polekal se pan rada. "Nenarodilo se tedy nic?"

"Naopak," řekl Gioglio Kyticích, "narodilo se, ale o něco později. Pan Láce vám předtím sděloval, že narození děčka očekává teprve za týden. Pak se ovšem tvářil překvapeně a vymlouval se, že mu sanatorium nechtělo působit s akutním porodem starosti."

"To skutečně říkal," škrábal se pan rada nervózně na bradě. "Vylákal tedy na mně neoprávněně blahopřání."

"A hned dvakrát neoprávněně pane rado," dorážel ho Gioglio Krňoch. "Jednak proto, že dítě ještě na světě nebylo, jednak proto, že se mu o několik dní později nenarodila dceruška, nýbrž syn."

Pan rada, obrazně řečeno, u zdi, si sedl. Ještě však držel kord v ruce.

"Čím dál, tím lépe, Krňochu!"

"Samozřejmě," pravil Gioglio Krňoch, nedopřáváje mu oddechu. "Závazek o sedmadvaceti kmotrech byl a je platný. Jenomže pan Láce pro to nepotřeboval krásný spolkový korán. Je to duchaplný muž, a..." Gioglio Krňoch přece jenom zaváhal, skoro se utápěje v množství svých lží, "....nerad na něho prozrazuji tuto nečestnost, ale již předem měl připraveno snadnější řešení, které v sobě neskrývalo pražádné nebezpečí trestního stíhání. Rozhodl se totiž, že do Brna oznámí v každém případě narození děvčete, ať se mu již narodí cokoli, neboť smlouvu již předem dovedl uspořádat tak, že zněla pouze na syna. A tudíž se nikam vloupat z tohoto důvodu nepotřeboval."

"Počkejte, Krňochu," řekl pan rada a mnul si čelo, "povídal jste, že to byl on, kdo korán uloupil."

"Ale z jiného důvodu, pane rado, povídal jsem."

"Poněvadž podezřívá klub z nedovolené politické činnosti?"

"Ovšem."

"A jak na své podezření připadl?"

"Ve víně je pravda, pane rado. In vino veritas. SPK se stává žvanivějším, jestliže se pořádně napije. Pan Láce se svého podezření vzdal, oklamán falzifikátem koránu, ale bylo to od něho lehkomyšlné."

"Samozřejmě. O tom je nutno se přesvědčit."

"Jsem přesvědčen, pane rado, potřebujeme jen sehnat důkazy!"

"Ovšem, ovšem."

Gioglio Krňoch, maje pana radu tam, kde ho chtěl mít, potřásl hlavou. "Dovolíte-li, pane rado, tedy se o tom řádně uradíme. Samozřejmě jsem se domluvil s panem Láce

o té věci, na pohled komické – že jsem se totiž pro jeho literární tvorbu snažil vysvětlit něco, o čem věděl dobře on sám. Nasmáli jsme se, pane rado, až až.”

Pan rada však neviděl nikdy žádnou příčinu k smíchu. Naopak velmi zvažněl.

„Vyberu to hnízdo zrádců!“ prohlásil.

„K tomu bych neradil,” řekl Gioglio Krňoch, jelikož si to už mohl dovolit. „Nic by se tím nezískalo. Mám jiný plán, který zaručeně povede k úspěchu. Račte přece chápat, že pan Láce považuje aferu tak, jak se mu zdánlivě jeví, za zcela nevinnou. Vloupal se do hostince, ke všemu to ještě svedl na mne, a jelikož tvrdí, že se mu narodilo děvče, korán příležitostně vrátil, neboť stejně čekal někoho z klubu. Nebude se nyní patrně již bát poukázat Vlému Rozmajzlovi náhradu za rozbité okno. Takzané kanady klubu jsou prý sice strašné – tím lépe ovšem maskuji pravé posílání – ale Ludva Láce se čestného členství vzdal a nemají tedy na něho právo. Proto..”

„Poslouchejte, Krňochu,” řekl pan rada rozechvěn, „dva lidé, vydávající se za členy klubu, podali trestní oznámení na neznámého pachatele krádeže. Řekli, že kniha má cenu jednoho milionu korun.”

„Aha,” pravil Gioglio Krňoch přemítavě, jelikož o tom neměl nic vědět, „proč myslíte, že se za členy klubu pouze vydávali, pane rado?”

Pan rada to vysvětlil.

„Račte už znát jména všech členů klubu?”

„Dosud ne, Krňochu. Ale bude nutno..”

„Ovšem, že bude nutno. Může to být součástí mého plánu, který je nenápadný a tiše lstivý. Všecko jsem už do podrobnosti promyslel.”

Panu radovi žhly oči. Gioglio Krňoch to pozoroval a velkým zadostiučiněním.

„Ti dva muži,” pravil zasněně, „kteří vám učinili trestní oznámení, jsou asi přece

jenom členy SPK, ale udali vám falešná jména. Tato jejich podivná opatrnost ovšem jaksi poukazuje na to, že svědomí klubu není čisté. Jelikož pak určili cenu zápisů na jeden milion, zdá se, že tím zamýšleli zesílit váš zájem o falešný korán a zaslepit pachatele, jestliže se pídil po jejích zrádné činnosti.

Vy jste se měl zkrátka dopracovat úspěchu, který by byl nic neznamenal.”

Pan rada se tvářil zasmušile.

„Ovšem,” pokyvoval, „my zde nejíme povinní preventivně zkoumat, má-li věc, kterou neznáme, opravdu cenu jednoho milionu čili nic. Je to pro nás berná mince, dokud se nepřesvědčíme o něčem jiném. A ovšem za pachatelem se jde tím plněji, čím větší je cena odcizené věci.”

„Správně, pane rado,” přisvědčil Gioglio Krňoch, „proto myslím, abychom to ponechali ještě v platnosti. Dodává to váhu celé věci, pokud ji nedodáme váhu ještě větší, totiž tu pravou. Na základě ceny jednoho milionu bude náš postup v příštích dnech mnohem oprávněnější.”

„Tentokrát ovšem budete mluvit přesněji než tehdy v parku, Krňochu!” pravil pan rada, zdvihnuv šedivé obočí.

„To se rozumí samo sebou” odvětil Gioglio Krňoch velmi opravdově, a naklonil se v křesle dopředu. „Situace je také mnohem ožehavější než tehdy. Račte mě tudíž laskavě vyslechnout.”

*

Porada, která následovala, trvala něco přes hodinu. Potom pan rada zvlhl telefon a přivola si policejního důstojníka Pitku.

„Tady je!” zašklebil se poručík Pitka prozkoumav páně radovu návštěvnicí, „a my ho hledáme po celé Evropě!”

„Tady sice je,” pravil pan rada ledově, „ale není to vaše zásluha, nýbrž moje. Přestaňte se divit, prosím. Zatýkač se s okamžitou platností zrušuje. Bude-li ovšem třeba, okamžitě se obnoví. To podotýkám na vaši adresu, Krňochu. Uvědomte si laskavě, že moje šediny mě znamenitě chrání před pošetilostí.”

„Beru to na vědomí,” pokývl Gioglio Krňoch, a jeho úsměv byl opět spíše bramborový než jablčný.

Pan rada se tvářil všelijak.

„Snad je zbytečné, pane Pitko, abych vám podrobně líčil pohutky, které mě vedou k jistým změnám v případě číslo jednací 247 lomeno ai lomeno bé 337 cé pé zet 15. Pan Krňoch zde nyní sedí v úloze jakéhosi policejního konfidenta, a jako takový budiž uvažován.”

Gioglio Krňoch nenamítal proti této výhradě nic, ačkoli ho na ni pan rada předem neupozornil.

„To znamená, pane Pitko, že mu dávám právo a zároveň mu ukládám jako povinnost, aby vás dovedl tam, kam uzná za dobré, jelikož nic ještě není tak jasného, abychom mohli jít najisto. Poslechnete ho ve všem, co vám poradí, opřete jeho přání úřední autoritou a tak dále. Velmi pravděpodobně totiž já sám povedu pátrání jinde, mimo toto město, rozumíte. Plnou moc dostanete.”

„To se to znamenitě obrátilo,” řekl poručík s obdivem.

„Upozorňuji vás, že to, co od vás bude konfident požadovat, bude možná dosti, jak bych řekl, neobvyklé. Jde o shromáždění jistých důkazů, snad ne cestou naprosto legální, ale plně oprávněnou. Charakterově je tento případ špionážním případem.”

„A hromel! Jsme k tomu kompetentní, pane rado?”

„Do toho se neplete,” pravil pan rada chladně. „Ostatně zmínil jsem se pouze o cha-

Záhadně světlý paprsek vpadl do této záhady, když se ve vchodu do hostince objevil pan rada Fláček, usměvavý jako měsíc v úplňku. Pan rada měl rukavičky a hůlku a tvářil se švihácky. Pro tuto služební pochůzku měl zapotřebí zvláštního svolení své manželky, jehož se mu po delším škemrání dostalo.

„Jak se máte; pane Rozmajzl?“ otázel se přátelsky.

Vilém Rozmajzl nechal crčet pivo z pípy na oplechovaný pult.

„Kdo? Já?“ řekl zmateně.

„Jsem tady přece dobře u vás, či ne?“ zažertoval žoviálně pan rada.

Vilém Rozmajzl polkl nasucho, zastavil pivní proud a zeptal se pana rady, co si přeje. Vzpamatoval se natolik, že mu doporučil smaženou kotletičku s brambůřečkem a s okurčičkou. Pan rada vlídně odpověděl, že ho to sice láká, ale že se ještě rozmyslí. Usednout že by chtěl a pány ze Střeďečního panského klubu, jelikož tam má co dělat. Popravdě řečeno, takovou návštěvu očekával Vilém Rozmajzl již dávno, jenže si ji představoval poněkud jinak. V rozbouřeně fantazii viděl množství strážníka, vyskakujících pod velením strážníka Probeše z kamionů, slyšel střelbu, spatřoval mrtvolu a zkrvavené zajatce a podnik v troskách, neboť tak se alespoň pan rada při ostrém vyslychání vždycky tvářil.

Jestliže však nyní přicházel s výrazem tak srdečné přátelským, byla to od něho tak hloupá lest, že ji prohlédl i Vilém Rozmajzl. Vilém Rozmajzl měl stále na mysli grenadýny a dva čaje bez, největší to překvapení svého bohatého života, a pomyslí si tedy, že dochází ke krizi.

„Muhl bech se zeptat, pane rado,“ pravil konečně, „včil páni majijó sókromó slezinko.“ „Zeptejte se tedy,“ pokývl pan rada vesele, „a řekněte pánům, že jim přináším velmi důležitou zprávu.“

Vilém Rozmajzl se vybatolil od pultu a prošel nějakými dveřmi. Trvalo poměrně dlouho, než se vrátil, a zdálo se pak, že se z něho kouří.

„Páni vás prosijó, pane rado,“ vyřídil, „Filipe, doveď pana radu.“

Když se pan rada octl v místnosti klubu, musel mít dojem, že je na umělecké výstavě. Tři členové klubu, stojíce proti sobě se sklenicemi grenadýny v rukou, horlivě debatovali o sociálním problému svobodných otců. V rohu stolu přednášel sugestivním hlasem jiný člen báseň Rabindranáta Thákura v originále, a pět jiných členů, podpírajíce brady, zbožně ho poslouchalo. Dva další pánové hráli partii šachu, opět jiní prohlíželi jakousi zpěvnou partituru a naříkali si, že mají málo vypiťských basistů. Skupina pod větřákem si prohlížela nerost, nalezený v okolí Brna, zraký jí zářily sběratelským nadšením, ale pan rada si nevšiml, že je to uražená dlažební kostka. Další skupinu tvořili filatelisté.

Za jasným čelem páně radových se neznatelně skrýval spravedlivý hněv. Vilému Rozmajzlovi trvalo ohlášení návštěvy tak dlouho jistě jen proto, aby tento živý, ale naprosto falešný obraz mohl být ladně uspořádán.

Předseda vyšel panu radovi zdvořile vstříc. Jmenoval se Trojniček.

„Mám čest s takzvaným Střeďečním panským klubem?“ promluvil pan rada vlídně.

„Střeďeční panský klub má čest vás přivítat,“ odpověděl galantně předseda Trojniček.

„Posadte se laskavě a vyjevte nám své přání.“

Než se pan rada laskavě posadil, byl nucen uklánět se na všechny strany. Nebylo ani jediného nepřátelského obličeje. Členové SPK mile pozdravovali, zanechávající svých ušlechtilých zábav.

„Tuším,“ pravil pan rada, snaže se předsedu Trojnička předstihnout v laskavé

zdvořilosti, „že moje jméno není vážené společnosti tak zcela neznámo.“

„Toť pravdou,“ přitakal předseda a napil se střídme grenadýny. „Slyšeli jsme o vás v souvislosti s jistými, dosud nevysvětlenými událostmi, k nimž byl dán, jak se zdá, podnět v těchto společenských místnostech.“

ctila kdekoho kolem sebe pranepatrně. Koukala z peřinky čistě podle vlastní nálady, někdy až urážlivě. Na obě zbylé babičky nebyla o nic vlídnější než na své rodiče nebo na kmotřičku s brkem. Šicí babička, která by byla měla v erbu zajisté dřevou punčochu, kdyby bývala byla šlechtičnou, odkládala nyní častěji brýle, jehlu a nit a snažila se Ivanku pobavit způsobem, o němž Gioglio Krňoch slyšel ve vlaku ono tragické vyprávění: lezla po čtyřech, tančila jako hetéra, skřehotala a snažila se pořádat různé výjevy, typické pro ústav choromyslných. Babička s holí ji v tom dokonce podporovala, litujíc, že sama je na to už trochu nemotorná. Dodávala tedy šicí babičce alespoň nové nápady. Šicí babička lezla pod stolem, vynořovala se na nej-neočekávanějších místech, div že ne středem stolní desky, stavěla si na hlavu mísy s buchtami, házela rukama, sedala na bobek a tu a tam se i praštila o něco do nosu. To konečně vyloudilo na Ivančině buclaté tváři široký úsměv jako důkaz, že všechny děti jsou stejně zlomyslné, ale jinak přihlížela babiččiným kašpařinám shovívavě, někdy až útrpně.

Byl to tyran. Nejen že mnohdy spala, když byli ostatní vzhůru a naopak vymáhala si zájem, když spali, ale mátlá je i v hlubším smyslu, například v oné takměř epidemické otázce, komu je podobná. Zaťukala třeba babička holí a bouřlivě svolávala rodinu. „Pojďte sem honem, celej nebožtík táta, jako by mu z oka vypadla!“ Ale když se seběhli, Ivanka se tvářila už zase docela jinak. Pak byla podobná například kabelce a la Madame Pompadour.

Vyskytovali se společensky lhaví návštěvníci, kteří střídavě, to jest podle okolnosti, tvrdili, že Ivanka je podobná tatínkovi nebo mamince nebo jedné či druhé babičce. Ivanka jako korunní svědek těchto obecných nepravd neřekla nic, ale rozhořčovalo ji to. Cítila se patrně dotčena i tím, že stále šly řeči, komu je podobná ona, ačkoli vzhledem k její důležitosti bylo spíše na místě hádat, kdo má tu čest podobat se jí. Začasté se proto schválně našpulila tak, že se podobala toliko chlupatému knedlíku s očima. Když všechny zevlouny zahнала, spokojeně si broukala a prohlížela si ručičky. Byl to andílek, dokud se ovšem nerozeřvala hlady nebo jiným tělesným nedostatkem, popřípadě přebýtkem, který se obyčejně nalézal pod ní v peřince. Kdykoli vysílala nějaký ten hlučný projev mládeže, divil se Ludva upřímně, kam se poděl její obličej. Bylo vidět jen a jen propast růžové tlamičky, z níž se linuly posvicensky trumpetové zvuky, až se tabulky v oknech trásly.

Naráz utichla, a pak se tvářila vyčítavě, jako by byli řvali oni. Na dětské váze naházela další příležitost k zlomyslnosti. Tam si s oblibou hrála na živou rybu, takže si Ludva z tance jazyčků mnohdy zoufal, neustále ji napomínaje, aby ležela. Ale Ivanka ležela, jenže ne klidně. Nožkami se snažila dosáhnout k lustru a ručičkami rvala Ludvovi kravatu. Vzal-li Ludva telefon, spustila jek, jako kdyby byl vytočil její vlastní číslo, takže toho musel nechat. Velmi slušné spinkala, jakmile však máma vytáhla paty, byť i jen k řezníkovi pro tři hrubosekané jaternice, začla ji Ivanka postrádat a sháněla ji tak hlučně, že se dusila. V obchodech se paní Loly poptávali „Co dělá dceruška?“ A paní Lola odpovídala s povzdechem: „Dělá si co chce, ale co to právě teď je, já nevím, a to je to nejhorší.“

Prababička Krňoch byla silně postrádána i dospělými. Ludva zkonstatoval překvapující věc, že totiž tři babičky na jedno malé dítě je počet jen tak tak postačující, a hlavně klnul, kde babička Krňoch vězí tak dlouho. Pokládal ho už za uvězněného. A jelikož měl dojem, že bude řada na něm, jakmile se Gioglio Krňoch u výsledku zlomí, propadal hněvivé melancholii.

Rozčilovalo ho, jestliže známí vyslovovali obdiv nad tím, jak je Ivanka moudrá, ačkoli nic moudrého kromě toho, že se narodila, až dosud neučinila. Podle návodu z tlusté knihy vedl s Ivankou dlouhé a jemné řeči, poněkud o politice, kteréžto vzdělání

považoval za nejpotřebnější. Zásluhou této jeho výchovy si Ivanka konečně uvědomila, že má ruce na hraní. První, co vzala, byl jeho prst. Prohlížela si jej zblízka a šílhalá přitom tak, že připomínala lokomotivu, jedoucí pravými koly po levé koleji a levými po pravé.

Zásluhou Ludvovy záměrné výchovy se Ivanka naučila předčasně i řečnit. Houkala celé hodiny a přestávala jen když blaženě usnula. Zvolna se naučila také pískat, vrčet, brumlat, chrčet a slintat, sama od sebe, ale paní Lola tvrdila, že je to Ludvova škola.

V té době už měla Ivanka svou korespondenci, na kterou však zatím neodpovídal. Dokonce ji ani nebrala na vědomí. Ludva se pravidelně podíval jen na podpis a pak s tím praštil. Naopak paní Lola četla výlevy Gioiglia Krňocha třeba pětkrát za sebou, a ještě potom řekla, že to schová Ivance na památku. Posléze, jak týden a pak i druhý plynul, bral Ludva od listonoše došlé pohlednice pouze do dvou prstů, a hodiv každou paní Loie do klína, stručně oznamoval: „Ještě ho nezavřeli.“

Pak došlo zalepené psaní. Ludva poznal písmo a chtěl to listonoši vrátit. Naštěstí tomu paní Lola včas zabránila.

Gioigio Krňoch nepsal tentokrát nic milostného. Byl stručný a ani se nepodepsal. Paní Lola měla nějakou práci, než Ludvu donutila, aby dopisu věnoval pozornost, a Ludva pak s údivem četl toto:

Oblečte Ivanku ihned do modrého, je z ní kluk. Čekajte dvacet sedm kmotrů, kteří Vám na Váš podvod přišli. O jejich návštěvě nevíte nic. Poslechněte bezpodmínečně, úspěch zaručen, šťastná budoucnost zajištěna. Modré zakupte ještě dnes.

Ludva zaťal rty.

„Píše jako prodejna třídních losů,” zahučel temně.

Paní Lola bylo proto, aby uposlechl. Ludva mávl rukou.

„Pro mne a za mne ji kupte kamizolu třeba zelenou,” rozloučil se. „A ať si pak ti čerti z Brna hádají, co je to za pohlavíčko.”

*

Rozhodně se osvědčovalo na tomto případu úsloví o nakloněné rovině. Jedna nepravost vlekla v patách nepravosti další. Také obě zbýlé babičky po důvěrné poradě konstatovaly tu tragickou okolnost, že Ivanka vyrůstá v ovzduší zločinu, ale usnesly se také na tom, že je nutno záhadného rozkazu Gioiglia Krňocha uposlechnout. Konec konců sedmadvacet kmotrů nemělo s policií co dělat a podvod s pohlavím se zdál být spíše nevinným žertem. Ale, jak minil Ludva, žertem, který se rovnal vlastní brance. „Jsou to ty jeho divoké teorie,” pokyvoval, „pro které ho vyhodili z aktivní služby. On si vymyslí vždycky něco naruby obráceného, že by se člověk zlosti pokoušel. Když se to napíše do románu, vem to to čert. Ale brodit se v tom osobně, to je přece jen něco jiného.”

Dopadalo to skutečně trapně, neboť mělo dojít k tomu, čeho se Ludva nejvíc hrozil, totiž k informaci paní Loy o zvyklostech SPK. Dvacet sedm členů si libovalo ve věcech jidoucích proti srsti každé řádné manželce, neřkuli matce. Jestliže se uvážilo, že SPK krutě řádl i v případech, kdy neměl vůbec co oslavovat, nedovedl si Ludva ani ve snu představit, co budou vyvádět jako kmotři. A bylo pravděpodobné, že dvakrát ořízený klub si nedá ujit příležitost k žízňivé pomstě. Ludva v bezesných nocích přemítal, nebylo-li by opravdu lépe, aby přijal a nastoupil trest mnohaletého vězení a ztrátu občanské cti a sedmíny jmění.

Uplynulo čtrnáct dní. Ludva byl stále zasmušilejší, což babičky a paní Lola chápaly jen zpla. Když vyléval po koupání vodu z vaničky, bručel si Zasvit mi ty slunko zlaté. Ivance utíral hlavíčku jako hypnotizér, naštěstí však jeho magické tahy na ni nepůsobily, pouze po něm obracela čisté očka se zájmem nebeského andělíka, který by rád drandil po zemi koloběžku. Do vaničky házela místo dezinfekčních tabletek kolečka aspirinu a teplotu lázně zkoumal jednou na teploměru za oknem. Ivanka v modrém mu připadala jako briliant ve šmolce. Jestliže měl Ivanku pochovat, tvářil se tak smutně, že se dala do pláče. Vystředil ho tedy ze všech funkcí, a pak se uchýlil do své zanedbané pracovny a napsal zázvět.

Byl-li však přesvědčen, že všechno jde čím dál tím hůř, byl Gioigio Krňoch toho mínění, že všechno se daří co nejlépe. Byl pouze trochu netrpělivý, neboť po rozmluvě s panem radou Fťáčkem bylo mu čekali do příští středy. Pro Viliéma Rozmajzla, majitele hostince na Hlodavé ulici, byla tato středa dnem velikého údivu. Především tentokrát nezvolil klub podle platných regulí předsedou onoho člena, který při minulém zasedání vydržel nejvíc, ačkoli výsledek voleb byl tuto středu obzvláště jasný. Naopak, předsedou se stal poměrně nejstřízlivější Atatirk Pejpuša, jenž kromě toho nebyl ani dekorován obvyklým turbanem. Viliém Rozmajzl však užasl nadobro, když ho poslali s baterií lahví, které už bez ptaní přinášel, zase pryč. Šestadvacet pánů si svorně objednálo šestadvacet grenadýn se slámkou.

Nevysvětlili Viliému Rozmajzlovi nic. Viliém Rozmajzl, bledý jako plátno, pančal u nálevního pultu grenadýny a vysvětlil své počínání muezzinu Filipovi tak šetrně, jako by šlo o úmrtí v rodině. Filip se nejdríve bál grenadýny na místo určení dopravít. Viliém Rozmajzl mu musel přisáhnout, že nejde o krvavý vtíp a že si to klub opravdu přeje. Pak se dal Filip přemluvit, vrátil se však úplně zelený v obličeji.

„Dvakrát čaj bez,” objednal chvějícím se hlasem.

BÁSEŇ MĚSÍCE

V duchu si tak počítám

Tomáš Přidal

V duchu si tak počítám,
střídavě ano a ne,
kolikrát pro Tebe umírám,
co po mně vlastně zůstane...

Přestane existovat naše láska?
Vím, že ta je nesmrtelná!
Život po smrti Tě taky láká?
Tvá bleďá duše se v tmách s mojí shledá.

Tajemství našeho světa
je obsaženo v našich přáních,
a zní, kupodivu, jako jediná prostá věta:
Život je touha a s ní zůstává věčné milování.

Nikdo nám v lásce nebrání,
nikdo nám nic nekáže,
láska je širou plání,
palnou vášní bez ráže.

Ve věčné přesmyčce nekonečna,
zůstává naše hluboká stopa,
upřímná a nikým nezničená,
vyjadřuje nás, navěky, oba.

Kdyby člověk pravěky
znal a toužil - jako my,
tvořil by pár s někým,
s kým umí řešit problémy!

Tajemství našeho světa
je obsaženo v našich přáních,
a zní, kupodivu, jako jediná prostá věta:
Život je touha a s ní zůstává věčné milování.

Nikdo nám v lásce nebrání,
nikdo nám nic nekáže,
láska je širou plání,
palnou vášní bez ráže.

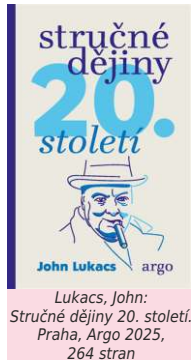
Tak hurá, trochu kuráže!
Odvaha je jít si za svým cílem,
své ego koulí nesrážet,
a nevidět svět černobíle...

KULTURNÍ KURÝR

NOVINKY ZE SVĚTA KNIH, AUDIOKNIH A HUDBY

KNIHY

Století plné zvrátů

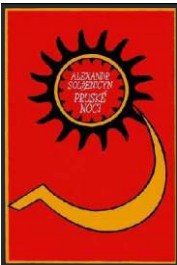
Lukacs, John: Stručné dějiny 20. století. Praha, Argo 2025, 264 stran

Kniha provází čtenáře nejdůležitějším děním uplynulého století, jež vymezují letopočty 1914 až 1989, tedy od počátku první světové války až do zániku Sovětského svazu. Dvacáté století označuje za americké století, neboť Spojené státy americké v něm sehrály rozhodující roli na poli mocenských vztahů, ale i v oblasti novátorského, „moderního“ způsobu života a kultury. Autor se hlásí ke zdánlivě překonanému pojetí dějin, jež dává přednost roli mimořádných jedinců před vlivem ideologií a obecně společenských trendů. Říká, že Josef Stalin a Adolf Hitler a na druhé straně Winston Churchill a Franklin Roosevelt byli prvořadými hybateli 20. století. Nebýt jich, jeho dějiny by se ubíraly velice odlišnými cestami. Kniha se zaměřuje hlavně na dění v Evropě, neboť to formovalo poměry na celém světě. Nyní se ovšem dostává do popředí mimoevropský vývoj, daný vzestupem Číny i jiných neevropských zemí. V závěru tedy konstatuje, že končí jak věk světových válek, tak rozdělení Evropy, ale také evropský věk. I tak vyznívá kniha optimisticky: vidí sice příznaky úpadku ve sféře kultury a umění, ale v politické oblasti je demokracie při všech nesnázích celosvětově na vzestupu.

Stále aktuální svědectví...

Osudy poémy *Pruské noci* jsou podobně dobrodružné jako život jejího autora Alexandra Solženicyna. Tato bezvýhradná, značně autobiografická výpověď svědomí a pravdy vznikala v pracovních táborech někdy během pade-

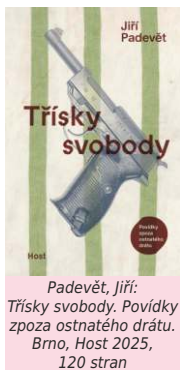
sátých let. Sotva kdo jiný z ruských básníků, nikoli jen těch ze Solženicynovy generace, vyličil vítězného vojína jako normálního člověka s hršnou duší. Z legendárního ruského hrdiny se tu stává i kořistník, násilník a posléze i kajčník a v podtextu závěrečného poslání i pacifista. Jde o specifické dílo nejen pro autora, který se sám války účastnil, ale i pro celou ruskou poezii. Svědectví důstojníka sovětské armády z druhé světové války je bohužel znovu aktuální.

Solzhenitsyn, Alexandr: Pruské noci. Praha, Dybbuk 2025, 80 stran

Nahlédněte do pohnutých osudů lidí, kteří se zapojili do boje proti komunistickému režimu

Třísky svobody jsou novou knihou mikropovídek Jiřího Padevěty, ve kterých se spisovatel, knihkupec, nakladatel a dvojnásobný držitel ceny Magnesia Litera vrací do období komunistického teroru, nastoleného po únoru 1948.

Padeveta, Jiří: Třísky svobody. Povídky zpoza ostnatého drátu. Brno, Host 2025, 120 stran

o zdánlivě drobné momenty a fragmenty životů zachycené těsně předtím, než se promění v okamžiky osudové, které mistrně popisuje místy až s básnivou uhrančivostí. Jejich prostřednictvím připomíná hrdin-

ství i selhávání známých i méně známých postav naší historie. Jejich skutky totiž stále prostupují i do současnosti — pro někoho jako varování, pro někoho jako inspirace.

Papež František o svém životě poprvé vlastními slovy

Upřímné autorizované memoáry současné hlavy církve. 14 zastavení u dějinných milníků v kontextu Františkova života od začátku druhé světové války do současnosti. Při listování tou vzácnou knihou, kterou je sám život, nás papež František vede po stezce tvořené emocemi, radostmi a bolestí. Je to okno do minulosti, jež nám umožní lépe poznat naši přítomnost.

Fabio Marchese Ragona (ed.): Papež František Život: Moje cesta dějinami. Praha, Práh 2025, 288 stran

Vůbec poprvé vypráví papež František příběh svého života, a to prostřednictvím událostí, které za posledních osmdesát let poznamenaly lidstvo. Svěřuje čtenářům i původ svých myšlenek, které mnozí považují za odvážné a pro jeho pontifikát charakteristické. Od jednoznačných postojů proti chudobě a ničení životního prostředí, až k přímému apelu na světové lídry, aby vytyčili jiný směr své politiky ohledně témat, jako je dialog mezi národy, závody ve zbrojení, boj proti nerovnostem. Od vypuknutí druhé světové války v roce 1939, kdy budoucímu papežovi byly téměř tři roky, až do dnešních dní Jorge Mario Bergoglio provází čtenářky a čtenáře svými vzpomínkami na své dlouhé, mimořádné cestě desetiletími. Papežův hlas a jeho velmi osobní vzpomínky se prolínají s řečí vypravěče, který v každé kapitole rekonstruuje historický scénář, do nějž jsou vzpomínky vloženy. Řečeno slovy pontifika: „ŽIVOT jde za světlem, tak aby zvláště nejmladší generace mo-

hla naslouchat hlasu staršího a zamyslet se nad tím, co prožil na této planetě, a neopakovat chyby minulosti. Zamysleme se například nad válkami, které sužovaly a dál sužují svět. Přemýšlejme o genocidách, perzekucích, nenávisti mezi bratry a sestrami různých náboženství! Kolik je v nich bolesti! Jakmile dosáhneme určitého věku, i pro nás samotné je důležité vrátit se ke vzpomínkám a zaznamenat je, abychom si uvědomili to špatné a toxické, co jsme prožili, včetně hříchů, jichž jsme se dopustili. Ale také abychom si připomněli vše, co dobrého nám Bůh seslal. Je to sebezpytující cvičení, které bychom měli dělat úplně všichni, dříve než bude příliš pozdě!“

„Neměli bychom zapomenout na to nejdůležitější poučení: Můžeme si znovu přečíst příběh našeho života, abychom jej uložili do paměti a mohli něco předat tomu, kdo nám naslouchá. Avšak abychom se všichni naučili žít, musíme se naučit milovat.“

František

AUDIOKNIHY

O čem všem český národ snil v uplynulých sto padesáti letech?

Šestnáct esejů ze souboru *České snění* stojí na počátku rozsáhlejšího „českého

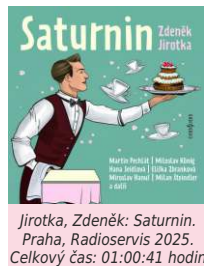
Kosatík, Pavel: České snění. Praha, OneHotBooks 2025. Čte Petr Lněnička. Celkový čas: 13:11:00 hodin

cyklu“, v němž autor odkrývá historické kořeny naší současnosti. Úvahy pojednávají o kolektivních snech českého národa v 19. a 20. století, souvisejících především s hledáním naší identity a místa Čechů mezi jejich středoevropskými sousedy. Podnětné náhledy na falešné představy, touhu a iluze projevující se uvnitř české kotliny a moravských úvalů v běhu staletí se zabývají mimo jiné komplikov-

vaným vztahem ke Slovensku, Rusku (potažmo Sovětskému svazu) či Němcům, jakož i pro nás podstatnými otázkami jazykovými, náboženskými nebo historiografickými. Jako téměř vždy záleželo Pavlu Kosatíkovi na tom, aby se pohyboval napříč obory – počínaje historií a psychologií konče – a zvýšil tím pravděpodobnost, že se „mimooborový“ výsledek jeho pozorování poutavě i naléhavě protne se skutečným životem.

Kulturní český humoristický román v rozhlasové dramatinizaci z roku 2025

Když si mladý nezadaný muž najme sluhu, obvykle předpokládá, že si tím ulehčí život. Ovšem pokud si najde takového komorníka, jakým je Saturnin, může si být jistý, že se stane součástí divoké a nezastavitelné jízdy, která mu nedá ani na okamžik vydechnout. Saturninův neotřelý přístup k řešení problémů je zdrojem absurdních a zábavných zápletek. Je vynalézavý, tvrdohlavý, srdnatý i nevyzpytatelný, což ho činí jak neocenitelným, tak nebezpečným pro všechny v jeho blízkosti. Jirotkův román Saturnin vyšel

problémů je zdrojem absurdních a zábavných zápletek. Je vynalézavý, tvrdohlavý, srdnatý i nevyzpytatelný, což ho činí jak neocenitelným, tak nebezpečným pro všechny v jeho blízkosti. Jirotkův román Saturnin vyšel

poprvé v roce 1942. Vyznačuje se nejen humorem, ale také satirickým pohledem na společenské normy a chování. Dodnes oslovuje široké spektrum čtenářů svou nenucenou, ale přesto sofistikovanou humornou nadsázkou a skvostně vykreslenými postavami. Stal se nejen kultovním dílem české literatury, ale i inspirací pro filmové a divadelní adaptace.

HUDBA

Nová kapitola Dunaje

Po albu Za vodou z roku 2022, které znamenalo velkolepý návrat na scénu, přichází nezaměnitelný Dunaj s novou kapitolou. Tentokrát se muzikanti spojili s charismatickou zpěvačkou Janou Věbrovou, jejíž sólová tvorba rezonovala u kritiky i posluchačů. Výsledkem je album „Mňau“, které přináší osm zbrusu nových skladeb, pod kterými jsou podepsáni všichni členové formace – Vladimír Václavěk, Josef Ostřanský a Pavel Koudelka – společně se zpěvačkou. Na textech se podílela nejen samotná Věbrová ve spolupráci se spisovatelem Radkem

Malým, ale také osvědčeným textařem Karel David a jeden text pochází přímo od Vladimíra Václavky. Dunaj tak pokračuje ve své tradici silných a osobitých textů, které vždy patřily k jejich poznávacím znamením. Stejně jako u předchozího úspěšného alba i novinka vznikla pod producerským dohledem Petra Ostrouchova. Současná sestava, tvořená původním triem a obohacená o nový ženský hlas, tak otevírá novou kapitolu ve své čtyřicetileté historii.

Pulp vydají téměř po čtvrtstoletí novou desku More

Děni kolem party vedené Jarvisem Cockerem se zatím rozjelo především koncertně pár let zpátky. Vzájemná chemie mezi členy očividně zafungovala, a tak Pulp konečně představí nový materiál s názvem More. Album vyjde ještě před prázdninami, celých dvacet čtyři let po dosud poslední desce We Love Life. Pilotní singl Spike Island už fanoušci mohou slyšet, doprovází ho i videoklip. Kapela novinku nahrála během pouhých tří týdnů pod vedením producenta Jamese Forda v Londýně na přelomu loňského listopadu a prosince. Stala se tak jejím nejrychleji vzniklým albem. More muzikanti věnovali zesnulému baskytaristovi Stevu Mackeymu, který zemřel v březnu roku 2023. "Během natáčení nám přišlo, že tam stále s námi byl," uvedl sám Jarvis. Během zvukových zkoušek na zmíněné koncertní turné vytvořili první skladbu

The Hymn of the North, která údajně spustila proud dalších nápadů. Mezi novým materiálem najdeme i několik starších demo snímků, které formace po letech dokončila. Máme očekávat také výrazné využití smyčců, které zaranžoval Richard Jones a nahrál experimentální soubor Elysian Collective. Osmá řadovka More dorazí do obchodů v pátek 6. června a Pulp na ní nabídne těchto jedenáct skladeb: Spike Island, Tina, Grown Ups, Slow Jam, Farmers Market, My Sex, Got to Have Love, Background Noise, Partial Eclipse, The Hymn of the North a A Sunset. Fyzické nosiče zahrnou barevné vinyly (včetně modré a zelené varianty), CD a opět oblíbené kazety. (Dan Hájek, musicser ver.cz)

Sestavil Petr Hanuška

KRITIKA

Kverulant

Čtvrtý prozaický titul mikrobiologa Josefa Pánka (*1966) jen potvrzuje specifika a originalitu autora – za knihu *Láska v době globálních klimatických změn* (vyšla v roce 2017) byl oceněn Magnesii Literou a i když následujícím románem *Jsem jejich bůh* (2022)

nevzbudil takový ohlas, je to spisovatel, kterého je dobré číst a sledovat. Je originální, i když ho číst je mnohdy podobné jako se s ním do krve hádat. Příliš mnoho chrlivých argumentů a příliš mnoho slov, které vás umlátí: musíte se udržet a nedat se mu, pochopit diskutujícího a poznat, že jeho argumenty se nesou v refrénech a rytmech, které nakonec mají smysl.

Pánkova kniha (název opět trochu „schválně“ nezapařovatelný, byť jasně odkazuje na knihy Jamese Joyce a Dylana Thomase) vypadá vizuálně „schválně“ jako vědecká publikace: taková ta trochu nevzhledná a pro běžnou veřejnost neviditelná kniha. Oním „vědcem“ z titulu je vypravěč Jakub Novotný, který je svěhlavý – nebo spíš hodně paličatý

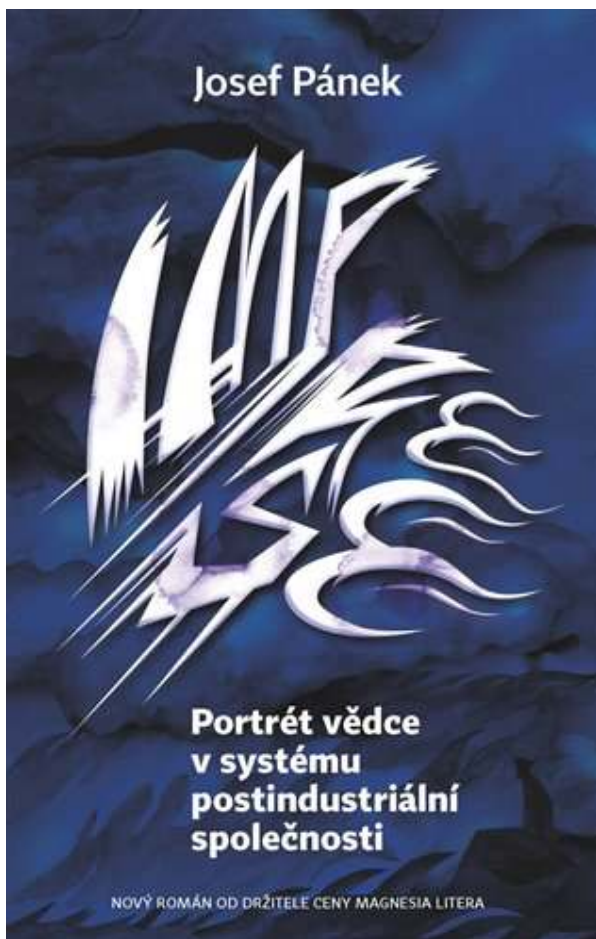
– fyzik, jenž přijel na mezinárodní kongres do Dublinu. Jakubova nezařaditelnost a anarchie vyústí v jednu chvíli v to, že na kongres nejde a víceméně celou dobu sedí nebo chodí po Dublinu a okolí, nejlépe jen pije whisky. A přiožrale a nevyspale se hádá se světem, který je

podle něj nespravedlivý (odmítl mu totiž publikaci v nejprestižnějším vědeckém časopisu). Je to asi nejoriginálnější typ kverulanta v české literatuře posledních let, nespokojený a lehce psychopatické osobnosti, která si neustále stěžuje a neustále je proti něčemu – proti systému, proti svým nejbližším a nakonec i sám proti sobě. Má blízko k někdejšímu vypravěči Kahudovému nebo Haklovým, s kořínkem v Bohumilův Hrabalovi. Ale jeho anarchistická úpornost a vzteklost se vymezuje proti hospodskému folklóru i proti konspiračním teoriím, kterými disponoval Václav Kahuda. Je to spíš vztekleté spílání v rovině rakouského spisovatele a dramatika Thomase Bernharda, přičemž u Pánka se ani tak neobjevuje společnost jednoho státu, ale rovnou celý svět a možná i blízký vesmír. To už samozřejmě bylo přítomné v *Lásce v době globálních klimatických změn*, ale v *Portrétu vědce*... už trochu chybí snaha o vzájemné pochopení, že každý prostě „nemusí“ být svobodný a originální.

Čtyři dny, které hrdina Jakub prožije s lahvi v Dublinu, Howthu (předměstí Dublinu) a městečku Skerries, jsou spíš než portrétem vědce sondou do duše možného génia, ale zároveň lehce sociálního pabla, který chce po světě „nějakou“ spravedlnost, aniž by ten svět sám chápal. Chce mu určovat svá vlastní pravidla a nechce se řídit těmi, které mu jsou předkládány. To ve výsledku znamená, že naráží na jakoukoliv překážku a je nespokojen s tím, že tuto překážku vytvořil někdo jiný než on sám. Má řeči „jako opice sraní“ jak se hezky česky říká, ale v jednu chvíli už mele jen a jen to samé, o svém ublíženém egu a o tom, že ho svět nechápe, přičemž stejnou měrou on nechápe svět. Je to záznam jednoho velkého střetu, který logicky musí dopadnout rezignací nebo ústupky. Nebo lépe ře-

čeno, vystřízlivěním, a to doslovným. Kdyby měl nový Pánkův text jen tuhle polohu, bude to vlastně jen variace na jeho předešlé knihy, tedy jedinec versus systém. Kapitola řekněme vzpomínková, která uvádí hrdinu Jakuba jako problémového v prostředí socialistického školství a vojenské základní služby je zajímavým vybočením z nekonečných jednostranných monologů o nespravedlnosti. Nesmiřitelnost a houževnatost kverulanta Jakuba Novotného vedle toho všeho totiž klade otázku: Co vlastně takový hrdina chce? Chce, aby bylo pokaždé po jeho, aby se pořád bral jako nedospělá a rozmazená štěně, geniální v mnoha případech, ale pořád jen na začátku růstu. *Portrét vědce*... tak nakonec ukazuje i možnou cestu z tohoto bludného kruhu sebeklamu, ve kterém je jen on sám tím, kdo má vždy pravdu. Jestli se z toho poučí (ono samo vyznění knihy působí spíš, jako když psychopat vyčte z příručky, jak se mají takzvané „normální“ lidé chovat) je otázka. Pánek sám se ve svých textech motá v tom samém kruhu a popisuje nějaký stav, který by bylo jistě pěkné v nějaké ideální společnosti nalézt, ale který by po pár týdnech zkolaboval v naprosté anarchii. Možná příště bude (a my s ním) ještě o trochu moudřejší. Každopádně je dobré vědět, že ani v současné vědě (ne v té humanistické, ale v oborech řekněme technických) se přemýšlí také filozoficky, aby se výsledek nerovnal jen tvrdým datům a výsledkům víceméně nezpochybnitelným, ale aby bylo poznání kompromisu zakombinované jako pohyblivý výsledek a pojmenování chaosu dnešního světa.

Michal Jareš
Autor je literární historik a kritik

Pánek, Josef: *Portrét vědce v systému postindustriální společnosti*. Imprese. Praha, Argo 2025, 192 stran

MIXZÓNA

Sto let od smrti Arnošta Procházky

Na začátku tohoto roku uplynulo sto let od doby, kdy zemřel básník, překladatel, kritik a dlouholetý vydavatel Moderní revue Arnošt Procházka (15. 11. 1869 – 16. 1. 1925). Jeho osobnost v posledních letech významně připo-

mněl Luboš Merhaut rozsáhlým výběrem z kritických prací (*Kritiky a eseje z let 1892–1924*, Institut pro studium literatury, 2020). Svou roli má v této edici i vyčerpávající Procházka bibliografie, na níž s Merhautem spolupracoval

Michael Špirit. Její procházení navádí k řadě možných dalších cest, jak Procházku nadále číst, studovat nebo možná i vydávat. Zatímco Merhautova edice zplna pokrývá jednu z oblastí Procházkovy umělecké činnosti, k znovuvydání jeho původní básnické tvorby je stále otevřený prostor (nemluvě o rozsáhlé tvorbě překladové). Procházkovy básnické dílo bylo v minulosti zveřejněno téměř kompletně – autor sám nákladem Moderní revue vydal svoji jedinou básnickou knihu *Prostibolo duše*, kterou v roce 2000 v brněnském Nakladatelství Pavla Křepely k novému vydání připravili Luboš Merhaut a Otto M. Urban. Posmrtné vydání časopisecky otištěných Procházkových básní připravil k tisku pod názvem *Torsa veršů – Torsa prosy* Jarmil Krecar v nakladatelství L. Bradáče již v roce básníkovy smrti. Při listování bibliografii ovšem najdeme i v případě Procházkovy poezie podnět k dalšímu bádání. Ta mimo jiné přináší objev dvou básnických textů, které nebyly do celku Krecarovy edice zařazeny a později nikdy znovu tiskem nevyšly. Jedná se o básně *Vzpomínka* (v bibliografii položka 28, báseň podepsaná šifrou A. P. byla otištěna ve *Vesně* 11,

1891–1892, č. 13, 16. 6. 1892, s. 203) a *Budoucí požáry* (v bibliografii položka 433, podepsáno V. H. Lambert, *Moderní revue* 4, 1897–1898, sv. 7, č. 6, 8. 3. 1898, s. 175), přičemž u druhé básně je poznámka o autorské pochybnosti (dubium). Obě básně v připomínce Procházka stoletého výročí a také jako podnět k možnému novému edičnímu zpracování Procházkových beletristických prací publikujeme zde:

VZPOMÍNKA
Hřej, jasné slunce, moji hrud' svým měkkým, vlahým paprskem, v mém nitru vzpomínku zas vzbud', mé srdce ozař' luzným snem. Mé srdce ozař' luzným snem, jak v sadě, který bílý zkvět', při hudby rytmu dalekém se k rtu naklonil můj ret – Jak k retu naklonil se ret, kdy poslední tvůj rudý jas tak zvolna, tiše k zemi let' a v mlhách večera se třás'...
Hřej, jasné slunce, moji hrud' svým měkkým, vlahým paprskem, v mém nitru vzpomínku zas vzbud', mé srdce ozař' luzným snem.

BUDOUcí POŽÁRY
O budou kdysi pláti požáry, požáry!
To budou hrozné, krvavé požáry, ničivé, děsné!
Zaplanou rázem, zaplanou všude – – Do rumů, popelu zapadne starý ten svět...
O budou kdysi pláti požáry, požáry!
A budou hořeti, hořeti dlouho...
Zahoří k nebi krvavé plameny a ve tmách pochmurných zazáří světla

Daleké obzory krvavě vzplanou...
Vzplanou jak nádherné soumravné západy...
Budou to západy, příšerné západy!
Západy moci, hrubého násilí, zpyšnělých vlád – –
To budou západy. Úchvatné západy!
Do rumů, popelu zapadne starý ten svět...

Michal Jareš,
i-kanon.cz

VÝSTAVY

Týnecký malíř Filip Raclavský vystavuje v Olomouci

Filip Raclavský (1976, Olomouc) žije a maluje ve Velkém Týnci. Více než 25 let pracoval v bezpečnostních složkách. Absolvoval roční misi OSN v Kosovu, pracoval bezmála 4 roky v Afghánistánu jako policejní poradce a v rámci Útvaru speciálních činností se podílel na realizaci programu na ochranu svědků v České republice. U Probační a mediační služby koordinoval projekt zaměřený na pomoc obětem trestných činů. Jako sociální pracovník OSPOD se věnoval ohroženým dětem. Zažil a viděl toho hodně; hezkého, smutného, zlého i tragického. Mnozí Týneckáci si ho budou pamatovat jako člena Obecní policie Velký Týnec.

Ve svých dřívějších obrazech se Filip věnoval především geometrické symbolice (série *Aliance*, *Proti*, *Rozdělená společnost* a další). Vytvářený kontrast mezi abstraktním chaosem a přesnou geometrií byl pro zpracování zvolených témat ideální. Současné Filipovy kompozice jsou složeny z kontrastních barevných ploch, na nichž jsou zjevně patrné odvážné a expresivní tahy štětcem. Na obrazech samotných se potom stírají hranice mezi popředím a pozadím, mezi snovou atmosférou imaginárního světa a rea-

litou. Čím dál častěji se v jeho obrazech začínají objevovat konkrétní odkazy na obyčejné věci nebo na místa, které má přímo před očima. A také na Velký Týnec, obec, ve které žije a maluje. Filip používá akrylové barvy, které vrství přes sebe, a následně je dále upravuje. K nanášení barev používá kromě štětců i další pomůcky, jako jsou kupřikladu

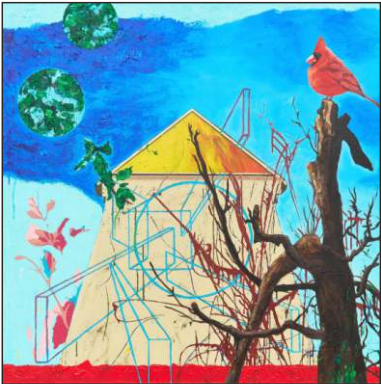
špachtle, kusy látek, popř. maluje holýma rukama. Kombinuje kvůli jejich rozdílné konzistenci různé výrobce akrylových barev, což mu pomáhá vytvářet bohatě strukturovaný povrch. Celý tento impulsivní až zhrubý proces přináší do tvorby určitou svobodu malování, jejímž výsledkem je obraz plný barev a energie hledající vlastní rovnováhu. O své tvorbě autor řekl: „Věci plynou od okamžiku k okamžiku; snažím se jim jen přizpůsobit. Mám pocit, že jsme neustále zahlcování obrovským množstvím informací, které se na nás valí ze všech směrů. Téměř každý den jsou různé incidenty okamžitě překryty jinými událostmi nebo nějakou náhodnou tragédií. Můj mozek už to přestává stíhat. Díky internetu a sociálním médiím můžeme vcelku jednoduše vidět, co se děje, daleko od nás, na druhé straně naší planety, ale přitom si zapomínáme všimnout úžasných věcí, které máme přímo pod nosem. Mým cílem je zobrazit tento rozpor společně na jednom místě; všechno je propojeno se vším. Zajímá mě napětí,

nerozhodnost, melancholie, protiklady, osudovost a také rovnováha; a hlavně krása, moje verze krásy...“
Obrazy jsou k vidění na www.filipraclavsky.com.

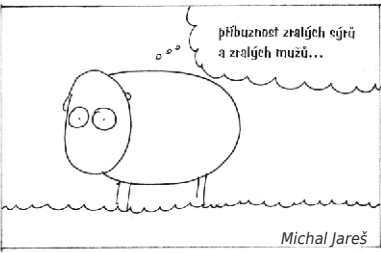
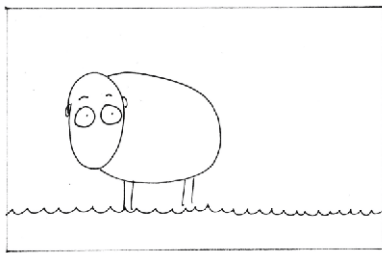
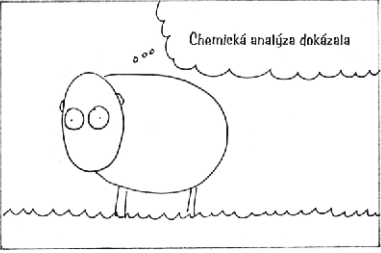
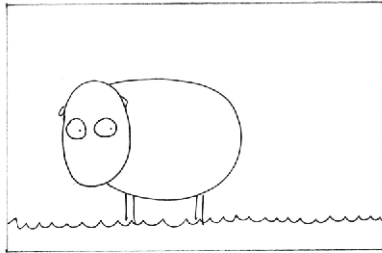

Výstava v Galerii CAESAR Olomouc proběhla od 1. do 29. dubna 2025.

Stanislav Denk

KOMIKS - Zlá ovce

Michal Jareš

Člověk, to je moje téma

Světznámý malíř Franta podává na Pražském hradě drsné svědectví. Apel, který do svých obrazů, kreseb a soch po 70 let vkládá, v kontextu současných událostí ještě získává na síle. Retrospektiva česko-francouzského umělce se koná v pravý čas a na pravém místě. Nedávno se vrátil z Prahy domů, do svého domu v jihozápadním Vence. „Po vernisáži jsem byl dost unavený. Ale tak tři čtyři dny je to mnohem lepší, jsem v ateliéru, maluju – chystám křížovou cestu pro kapli ze 13. století,“ říká do telefonu a směje se, že to někoho může udivovat. Je to k neuvěření, ale 16. března František Mertl oslavil už 95. narozeniny. Česko-francouzský umělec, který se pod svá díla podepisuje uměleckým jménem FRANTA, si ani v tomto věku nepovoluje nějaké úlevy. Už zase tráví třeba celý den na štaflích, před velkým plátnem, s barvami a štětcem.

jsem rád, že jsem to podstoupil. Prošel jsem celý svůj život. A ještě jsem namaloval pro výstavu řadu nových obrazů.“

Mimochodem – i kdyby nemaloval ani jeden obraz, také život Františka Mertla by vydal na velkou expozici, či román. Když vzpomíná, jak se spolužáky Theodorem Pištěkem a Bedřichem Dlouhým v roce 1956 žádali o studijní cestu do Itálie, protože prostě chtěli vidět Michelangela, směje se skupinové mladické naivitě. Zatímco však kamarádi tehle sen vzdali, když komunistické úřady žádost zamítly, on se nedal, získal soukromé pozvání od rodinných přátel a do Říma přece odjel. Ano, viděl Michelangela i Leonarda da Vinciho a také spoustu amerických filmů, tančil rock'n'roll a od prvního dne se scházel s Jacqueline, krásnou studentkou z Francie. To všechno si zaznamenali

ce 1970, když se povedla výstava v Muzeu města Paříže, mohl na umění skutečně vsadit.

Člověk v hlavní roli

Více než 70 let ve Frantově tvorbě představuje současná výstava v Jízdárně Pražského hradu. Plátna, kresby i sochy jsou zapůjčeny ze soukromých sbírek, z galerií, včetně Muzea moderního umění v Paříži, Muzea Pabla Picassa v Antibes anebo také z Galerie Franta v Třebíči, kde se umělec před 95 lety narodil a dnes má stálou expozici.

„Pro výstavu na Hradě jsme připravili na 200 pláten, visí jich tam nakonec o trochu méně. Jsou tam i obrazy, které jsem před časem také vystavoval v UNESCO a jimž dominovalo téma uprchlictví,“ říká Franta. Většinu těchto obrazů vytvořil po Putinově útoku na Ukrajinu, další série maleb odkazuje k 11. září 2001,

k havárii elektrárny ve Fukušimě, ke koncentračním táborům; nechybí ani díla, která Franta vytvářel v čase, kdy se svou ženou putoval po stopách jejich židovských a alžírských předků napříč rovníkovou Afrikou. Postavy obnažených mužů a žen, čelících osudu či přírodním silám, anebo poklidně splyvající s pouští, koexistujících s přírodou, snad nejnázorněji ukazují, kam ve své tvorbě Franta stále směřuje: „Zajímá mě člověk. A figura.“

To jednoduché a přitom silné téma dominuje i pražské výstavě. Unikátní zážitek.

Irena Jirků

Autorka je novinářka a publicistka
Text vyšel také v Hospodářských novinách

Repro a foto: Archiv Franty

Ruská ruleta

Svou retrospektivní výstavu, která je od 14. února otevřena v Jízdárně Pražského hradu, chystal s kurátorem Rado Ištokem z Národní galerie Praha a říká, že velkorysá podoba expozice jej nakonec samotného až ohromila. „Vždy jsem si samozřejmě přál velkou výstavu v Praze, zvláště, když jsem tolik let žil v emigraci. Ovšem tohle předčilo všechny mé sny,“ říká. Renomovaný umělec, jehož díla dnes vlastní přední světové galerie a muzea, ale jenž ve své vlasti dosud nebyl zcela doceněn, neskrývá dojetí. „S kurátorem jsme měli na výběr: buď se zaměříme jen na díla, jež vznikala ve Francii a budeme klást důraz na období od 80. let do současnosti, anebo to vezmeme komplet – od pražské akademie. Druhá varianta byla obtížnější, nebylo lehké výstavu postavit tak, aby každé období bylo vyváženě zastoupeno. Ale

i agenti StB, a tak mu při návratu prostě zabavili pas. A když za ním Jacqueline posléze přijela do Prahy? Tvrdý výsledek ji měl provzdušnit. Tehdy si František Mertl uvědomil, že musí emigrovat.

I když byl také zdatný sportovec a vášnivý cyklista, bylo mu jasné, že v roce 1958 už nemůže jen tak s batohem „utéct za kopečky“. Hranice byly zadržované. Přihlásil se tedy na školní výlet do východního Berlína a tam si to prostě namířil k britskému sektoru. Ruská ruleta: projde, neprojde? Zrovna tam procházela skupina dělníků, zamíchal se mezi ně, na check poitu si jej nikdo nevšímal.

Po několika měsících v utečeneckém táboře odjel nakonec za Jacqueline do jižní Francie a začal zase malovat. Ne, nezdráhal se přitom žít občas i manuálně, než aby slevil z figurativních maleb, ubral na expresivním vyjádření. Až v ro-

Fukušima, 2011

Křížování, 1985

Jacqueline, 1965

Rukojmí, 1990

HISTORIE

Květnová výročí středomoravského regionu

Před 20 lety - dne 1. května 2005 zemřel v Prostějově Bohuslav ELIÁŠ, historik, překladatel, středoškolský a vysokoškolský pedagog.

Pocházel z Brna, kde se narodil 6. 1. 1920. Od r. 1946 působil jako asistent a přednášející na FF UP. V l. 1943-56 a 1994-95 působil také na Slovanském gymnáziu v Olomouci. V období l. 1956-59, poté trvale od r. 1962 přednášel na gymnáziu v Prostějově. Zabýval se historií Prostějova. Autor německo-českého odborného slovníku pro oděvní výrobu. Po r. 1989 byl vyznamenán stříbrnou medailí UP. Hojně publikoval v regionálním tisku.

Před 45 lety - dne 2. května 1980 zemřel v Olomouci Václav RÝZNAR, učitel, vlastivědný pracovník, kronikář rodné obce, autor národopisných a sociologických studií.

Pocházel z Horních Studének, kde se narodil 28. 9. 1901 v rodině starosty obce. Maturoval na reálce v Litovli r. 1920. Poté odešel do Brna, kde se zapsal na studia práv, která však nedokončil a věnoval se učitelskému povolání. Zprvu učil na Zábřezsku, od r. 1925 ve Stítech, kde do r. 1930 působil jako odborný učitel na měšťanské škole. Navázal zde přátelství s učitelem a spisovatelem Josefem Kocourkem (1909-33). Průběžně si doplňoval vzdělání, od r. 1926 na FF MU v Brně, po r. 1946 znovu na UP v Olomouci. Od r. 1930 byl ředitelem měšťanské školy v Horní Olešné. V období protektorátu se odstěhoval do Olomouce, kde vyučoval na několika různých školách až do konce války. Po osvobození r. 1945 působil jako osvětový inspektor, po únoru r. 1948 opět jako učitel. Při všech svých učitelských štacích se aktivně zapojoval do spolkového a kulturního života. Byl činný v Národní jednotě východomoravské, organizoval kurzy pro divadelní ochotníky. Po r. 1945 vedl několik let okresní pedagogické středisko, v l. 1967-72 působil i jako odborný asistent ve Výzkumném ústavu odborného školství v Praze, pracoviště Olomouc. Poslední léta se věnoval vlastivědné práci, historii severní Moravy a svého rodiště, kde v l. 1932-78 vedl místní kroniku. Rozsáhlá publicistická činnost je dokumentována v řadě periodik denního tisku: Pozor, Moravský sever, České slovo, Volné slovo. Obsáhlejší stati publikoval v osvětových a vlastivědných časopisech: Komenský, Věstník svazu českého učitelstva, Národnostní obzor, Vlastivědný sborník střední a severní Moravy, Stráž Moravy a sborník Severní Morava. Knižně vydal několik sociologických studií z prostředí severomoravských hraničářů, na jejichž základě se stal členem sociologické sekce Čs. společnosti pro studium národnostních otázek. V r. 1937 se zúčastnil Všeslovanského pedagogického kongresu v Lublani. Pro děti napsal Lyžařské pohádky, které se dočkaly třech vydání v l. 1934, 1937 a 1947. V r. 1946 vyšla také sbírka jeho příležitostných veršů s názvem Hanácké metropole. Román Kvas, který vycházel na pokračování v Moravském severu v l. 1935-36, zůstal nedokončen. V rukopisu zůstala též sbírka Pověsti z kraje pod Bukovou horou.

Před 15 lety - dne 3. května 2010 zemřel v Olomouci František BÍLEK, výtvarník, hudebník a fotograf.

Rodák z Olomouce, kde se narodil 4. 10. 1940. Školní docházku ukončil v r. 1955. Uměleckou ani výtvarnou školu neabsolvoval. Jeho umělecký talent byl nesporný, o čemž svědčí řada zdařilých kopií starých mistrů. Byl nepřehlédnutelnou postavou uměleckého života v Olomouci. Také miloval hudbu. V ulicích města Olomouce hrával na klávesy a rozmlouval s lidmi. Vše si nahrával na magnetofon. Maloval na pozinkovaný plech. Nejvíce jeho obrazů - asi 86 - vlastní Muzeum J. A. Komenského v Přerově. Vystavoval v Ostravě, na Svatém Kopečku u Olomouce a v r. 1994 také v Praze.

Před 150 lety - dne 7. května 1875 se v Seničce narodil Richard MARTINČÍK, typograf, sběratel a zapisovatel pověstí, autor povídek a bibliofil.

Studoval nižší Slovanské gymnázium v Olomouci a poté se vyučil typografem a korektorem v tiskárně Kramář a Procházka. Psal do novin a časopisů. Napsal také několik knih z tiskařského oboru. Sbíral a zapisoval pověsti z rodného kraje, které byly v l. 1939-40 zahrnuty do knižního vydání s názvem Pověsti z kraje básníka F. S. Procházky, které uspořádal Josef Koudelák. Najdeme zde pověsti ze Seničky, Vilémova, o vodních a pokladech z Těšetic, z Krakovce i ze Senice na Hané. Literární pozůstalost je uložena v olomouckém muzeu. Zemřel 21. 12. 1959 v Přerově.

Před 170 lety - dne 8. května 1855 zemřel v Olomouci Tomáš BEČÁK, duchovní, autor náboženských písní, vydavatel kancionálu, kazatel a náboženský spisovatel.

Narodil se 16. 12. 1813 v Olšanech u Prostějova. Navštěvoval německou hlavní školu v Uničově a poté studoval v Olomouci gymnázium, filozofii a bohosloví. Vysvěcen na kněze byl v r. 1837. Tři roky byl kooperátorem v Morkovicích, pak čtyři roky ve Vlkosí a deset let expozitou v Kyselovicích. V r. 1854 byl jmenován superiorem semináře v Olomouci. Přepracoval a vydal Fryčajův Katolický kancionál (1847). Jako doplněk zpracoval Nápěvy ke Katolickému kancionálu s doprovázením varhan (1852). V r. 1850 vydal spisek Krátká historie Hostýna od pradávných dob po naše časy. Založil, spoluvydával a redigoval kněžský měsíčník Cyril a Method (1849). Sám sestavil Nejobyčejnější písně k veřejným službám božím (1856). Je také autorem několika církevních a mravoučných spisů. Pochován je v Olšanech.

Před 135 lety - dne 10. května 1890 se narodil ve Velkém Týnci Ing. Arch. František KOLÁŘ, stavební inženýr a architekt.

Reálku absolvoval v Lipníku nad Bečvou a po maturitě odešel studovat do Prahy na ČVUT. V době studií se účastnil několika soutěží na různé veřejné stavby. Byl autorem několika vítězných, ale nerealizovatelných návrhů staveb v Olomouci. Podle jeho návrhu byla postavena ve Velkém Týnci na Hradisku kamenná mohyla jako Památník osvobození, který byl slavnostně odhalen 18. 9. 1921 za přítomnosti prezidenta republiky Tomáše G. Masaryka. Tuto zakázku mu zprostředkoval tehdejší starosta obce Jaroslav Bečák. Nejvíce staveb realizoval v Praze. Zemřel 12. 1. 1960 v Praze.

Před 35 lety - dne 10. května 1990 se v Olomouci narodil Tomáš PŘÍDAL, neprofesionální archeolog, dvorní básník Týneckých listů a publicista.

Žije v Náměšti na Hané, kde rovněž pracuje. Výsledky vlastního archeologického bádání publikuje v odborném tisku, a to v periodiku Archeologie Moravy a Slezska. Kratší zprávy pak prezentuje v odborném recenzovaném časopise Přehled výzkumů. Autorské básně publikoval na webu Olomoucký deník v rubrice Čtenář reportér. Debutoval básnickou sbírkou Studování mlékého kroku (2020), která byla v r. 2021 v Praze oceněna uznáním Mobilovy ceny. V r. 2022 vyšel druhý básnický titul s názvem Sblížení dvou nebes (2022) a rovněž získal ocenění Mobilovo uznání. Zatím poslední sbírka Perly v trávě vyšla v Olomouci (2023). Dvorním básníkem Týneckých listů je od listopadu 2021, kdy pravidelně vychází jeho Básně měsíce v Přesazích TL. Kromě toho publikoval poezii v měsíčníku Pevnost, v kulturní revue Host, čtrnáctideníku Advojka, ve Tvaru a v antologii Nejlepší české básně 2013. Jeho tvorba je též zastoupena ve dvanácti celostátních Almanáčích české poezie editora Vladimíra Stibora. Na svém kontě má přes 2000 básní. Básnické texty a výročí publikuje také v domovském regionálním periodiku Náměšťské noviny a Loučanský občasník. Je dvorním básníkem blogspotu Otavínka v rubrice Nedělní okénko poezie od 7. 3. 2021.

Mladému básníkovi přejeme do dalších let hodně zdraví a plno tvůrčích úspěchů.

Před 65 lety - dne 17. května 1960 zemřel v Přerově Rudolf VANÝSEK, učitel, vlastivědný pracovník, komeniolog a spisovatel.

Narodil se 20. 4. 1879 ve Velkém Týnci. Po maturitě na učitelském ústavu v Kroměříži učil v Dolanech a Droždíně na Olomoucku. V r. 1899 přešel do Přerova, kde vyučoval němčinu, francouzštinu, dějepis a zeměpis. Do povědomí kulturní veřejnosti se zapsal zejména jako budovatel a správce Muzea J. A. Komenského. Krátce před začátkem 2. sv. války byl ředitelem měšťanské školy v Tovačově. Zajímal se o historii Přerova a okolí, výtvarníky, divadlo, hodně publikoval. Byl též zručným malířem. Jeho divadelní kritiky, divadelní hry, fejetony a historické stati najdeme v řadě periodik, např. Obzor, Pozor, Moravskoslezský deník, Lidové noviny aj.

Před 50 lety - dne 19. května 1975 zemřel v Olomouci Miroslav BÍBA, houslista a hudební pedagog.

Narozen na Plzeňsku v obci Tatinná 6. 11. 1907. Od r. 1940 byl koncertním mistrem opery v Olomouci. Založil zde Český komorní soubor a Olomoucké smyčcové kvarteto. Spolupracoval s rozhlasem. Autor hudebních rozhlasových pořadů. Upravoval též lidové písně. Koncertoval i sólově.

Před 90 lety - dne 21. května 1935 se v Hranicích narodil RNDr. Miloslav BUDÍK, přírodovědec, básník, publicista a hudební pedagog.

Od jedenácti let studoval v Litovli na gymnáziu primu a sekundu. Poté byl dva roky na Papežské koleji Tovaryšstva Ježíšova na Velehradě, která byla násilně uzavřena v r. 1950. Docházku dokončil v ZDŠ na Svatém Kopečku, kde bydlel. V l. 1950-55 studoval Pedagogickou hudební školu v Olomouci, státní zkoušku hry na housle složil v Brně. Po absolutoriu působil jako vedoucí hudebního kurzu ve Dvorcích na Moravě, v l. 1956-59 byl učitelem hudby na Hudební škole v Litovli. Poté byl patnáct let violistou v operním orchestru olomouckého divadla. Mezitím dále studoval Slovanské gymnázium, kde maturoval v r. 1963. V r. 1971 absolvoval PříF UP, učitelství pro školy II. cyklu, aprobece biologie a zeměpis. V l. 1974-80 působil na LF UP. V r. 1979 získal doktorát. V l. 1980-84 působil opět jako hudební pedagog v Uničově a v l. 1984-88 byl vedoucím laboratoře osteologie na Teoretických ústavěch LF UP. V l. 1988-95 pracoval v závodech Milo Olomouc. Psal básně, které také rád osobně přednášel. Vlastním nákladem vydal dvě sbírky básní: Pasáže arpeggia (1993) a V paprscích stříbra (1994). Několik let se věnoval studii Spisovatel Jaroslav Durych a Olomouc, která vyšla v r. 1996. Byl zakládajícím členem olomoucké pobočky nevládní organizace Společnosti přátel Afriky, která pod jeho jménem od r. 2000 udílí Cenu dr. Budíka členům za dlouholetou činnost při rozvíjení přátelství česko-afričských vztahů. V r. 1997 se přestěhoval ze Svatého Kopečka do pensionu Domova důchodců do Chválkovic, kde i o dva roky později zemřel.

Před 20 lety dne 21. května 2005 zemřel v Praze Bohumil ELIÁŠ, malíř a umělecký sklář.

Pocházel z Nasobůrek u Litvle, kde se narodil 2. 9. 1937. V l. 1954-57 studoval SUPŠ sklářskou v Železném Brodě a pak odešel do Prahy, kde v l. 1957-63 studoval na VŠ uměleckoprůmyslové, ateliér monumentální malby skla u prof. Kaplického. Byl členem SVU Mánes a umělecké skupiny RUBIKON. Jeho trvalá expozice je ve tvrzí Lnáře.

Před 115 lety - dne 23. května 1910 zemřel v Nákle Karel FIŠARA, rolník, archeolog, národopisný publicista.

Narodil se v Nákle 6. 9. 1871. Od mládí měl velký zájem o historii a přírodní vědy. Vlastnil sbírku motýlů a sbírku starožitností. Jeho sbírka náleží poutala pozornost známých archeologů z okolí. V r. 1905 navštívil Náklo a Fišarovy sbírky i Tomáš G. Masaryk. Sbírkou chtěl koupit i rakouský arcivévoda Evžen, velmistr německých rytířů, ale nakonec je koupil MUDr. Jan Smyčka (1855-1927) pro litovelské muzeum. Ve sbírce starožitností bylo 1059 předmětů z doby mladší kamenné, bronzové, lužické, galské a římské. Numismatická sbírka čítala 332 mincí. Odebíral téměř všechny archeologické časopisy, do nichž psal o svých nálezech a zkušenostech. Nejvíce publikoval do Časopisu Vlasteneckého spolku musejního v Olomouci a do Pravěku. Byl členem všech vzdělávacích spolků v Nákle.

Před 30 lety - dne 24. května 1995 zemřel v Olomouci Mons. ThDr. Leopold DÝMAL, římskokatolický kněz a církevní hodnostář.

Pocházel z Radvanic, kde se narodil 13. 11. 1914. Maturoval na gymnáziu v Přerově v r. 1934 a poté studoval teologickou fakultu v Olomouci, kde byl vysvěcen na kněze v r. 1939. Následně působil jako kaplan ve Štěpánově a po r. přesídlil do Kyjova, kde se v r. 1945 stal učitelem náboženství na gymnáziu. O tři roky později byl jmenován vicerektorem olomouckého kněžského semináře a po jeho zrušení působil v Kojetíně jako kaplan a souběžně vypomáhal v duchovní správě v Přerově. V l. 1951-53 pobýval v internaci, a to zprvu v Želivě a pak v Hájku u Prahy. Základní vojenskou službu vykonával u PTP na Slovensku a po propuštění v r. 1954 pracoval jako dělník. Teprve koncem r. 1955 nastoupil jako administrátor farnosti v Oseku nad Bečvou. Z politických důvodů byl vězněn jeden rok na Mírově. Poté zase pracoval jako dělník a koncem r. 1958 se stal opět administrátorem farnosti v Horní Libně, odkud řídil i farnost Mladoňov. Po obnovení olomouckého kněžského semináře se stal jeho rektorem (1968-70) a následně působil až do své smrti jako administrátor farnosti u katedrály svatého Václava v Olomouci. Dne 1. 7. 1973 byl jmenován titulárním farářem a později papežským prelátem a čestným metropolitním kanovníkem.

Před 100 lety - 25. května 1925 se narodil ve Dvorcích u Bruntálu prof. Antonín SCHINDLER, Dr.h.c., varhaník, hudebník, spisovatel a nositel Ceny města Olomouce.

Vyrůstal v rodině přednosty soudu v Krnově, kam se jeho rodina v r. 1926 přestěhovala. Základy hudebního vzdělání a lásku k hudbě získal od své maminky, která byla koncertní pěvkyní. V Krnově žila rodina do r. 1938. Gymnázium začal studovat v Opavě, kde se učil i hře na varhany. Po Mnichově byla rodina českého státního úředníka nucena přesídlit do vnitrozemí. Rodina přechodně pobývala v Prostějově a v Brně, v r. 1939 se trvale usadila v Olomouci. Středoškolská studia ukončil na Slovanském gymnáziu v Olomouci, kde maturoval v r. 1945. V l. 1946-51 studoval hudební vědu a dějiny umění na FF MU v Brně a varhanní hudbu u prof. Dr. Karla Waltera ve Vídni. Jeho prvním a jediným působištěm se stala Olomouc, kde stál u zrodu Moravské filharmonie. Působil v ní v l. 1945-86, hrál na housle, violu a varhany. Z jeho podnětu získalo olomoucké hudební těleso po válce hrad Sovinec jako rekreační středisko, čímž se přičinil o jeho záchranu i obnovu. Ihned v r. 1945 se stal varhaníkem a v r. 1953 ředitelem kůru v kostele sv. Mořice. Jako koncertní varhaník debutoval v r. 1958 ve Varšavě a od té doby účinkoval na předních varhanních festivalech koncertech v Evropě. Právě jeho osobní účast na předních mezinárodních pódii zajišťovala olomouckému varhannímu svátku přední interprety z celého světa.

V l. 1959-69 se věnoval rekonstrukci Englerových varhan z r. 1745, které byly ve velmi špatném stavu. Vzácný hudební nástroj modernizoval a rozšířil podle vlastních návrhů. Dodnes patří k největším v Evropě. Jeho láska a zájem o varhany pramenily v dětství, kdy se chodil jako malý chlapec dívat do krnovské továrny a v kostele sv. Martina poznával první tóny hry na varhany. Od r. 1945 spolupracoval s naší největší varhanářskou firmou Rieger-Kloss v Krnově jako externí umělecký poradce. V průběhu let postavil varhany také v Redutě (dnes umístěny v ZUS Žerotín). V r. 1969 založil dnes již světověznámý Mezinárodní varhanní festival, jehož byl dramaturgem a prezidentem. Jeho zásluhou bylo založeno hudební oddělení Vlastivědného muzea Olomouc, pro které získal mnoho cenných exponátů. Je také tvůrcem zvonkohry na olomouckém orloji a na katedrále sv. Václava. Složil hudbu k loutkovým hrám, filmům a na sborovou tvorbu. Dlouhodobě spolupracoval s Českým rozhlasem a televizí. Jako zkušený organolog vypracoval 1592 odborných posudků na varhany v celé olomoucké arcidiecézi, jejímž campanologem byl až do konce svých sil. Svě znalosti o zajímavostech historické Olomouce publikoval v rubrice Tajemná Olomouc zprvu v kulturním měsíčníku Kdy-kde-co v Olomouci a později knižně v nakladatelství Votobia. Pentalogie vyšla v l. 1998-2009. Byl nejen významnou hudební a kulturní osobností, ale jeho aktivita, pracovitost a především znalost evropských jazyků otevírala všem zahraničním návštěvníkům bránu k největší památce ve středu města, a nejen k ní. Jeho ochota a láska k lidem, hudbě a všemu, co dělal rád, byla nepřehlédnutelná. V r. 1997 se stal laureátem Ceny města Olomouce, v r. 2005 dostal titul čestný doktor a v r. 2009 byl uveden do Sině slávy a oceněn Olomouckým krajem za celoživotní přínos v oblasti kultury. Zemřel 9. 9. 2010 v Olomouci, pohřben je v rodšti.

Před 105 lety - dne 27. května 1920 se narodil v Olomouci Mojmir SMĚKAL, hudebník, saxofonista, skladatel a hudební redaktor.

V době středoškolských studií na přelomu let 1937-38 založil se spolužáky první swingový soubor v Olomouci Cholera Boys, kde hrál první trubku. Účinkovali především na studentských akcích, zajížděli hrát často do Prostějova. Maturoval na Slovanském gymnáziu v rodišti v r. 1939 a poté studoval v Praze. Zde také zakotvil a pracoval jako redaktor hudebního vysílání Československého a Českého rozhlasu. Zemřel 21. 9. 1995 v Praze.

Rubriku sestavila Hana Ševčíková

ARCHEOLOGICKÁ AKTUALITA

Nový pohled na to, kdy a jak se kočky staly našimi společníky

Dlouho se předpokládalo, že naši chlupatí společníci, kočky domácí, se k prvním zemědělcům připojili už v neolitu a s rozvojem zemědělství se šířili po Evropě. Dvě rozsáhlé a nedávno publikované studie však přinášejí překvapivě složitější pohled na kočičí původ a jejich cestu do Evropy.

Mezinárodní týmy vědců, vedené univerzitami v Římě a Exeteru, spojily rozsáhlá genetická data s archeologickými nálezy z desítek evropských a blízkovýchodních lokalit. Výsledky obou výzkumů shodně ukazují na severní Afriku, konkrétně Tunis, jako pravděpodobné kolébky dnešních koček domácích. Zásadním zjištěním je, že kočky domácí se v Evropě objevily mnohem později, než se dříve myslelo. Studie římské univerzity naznačuje, že k masivnímu rozšíření domestikovaných koček po Evropě došlo až v období Římské říše, tedy od 1. století našeho letopočtu.

Výzkum identifikoval dvě vlny příchodu

koček do Evropy. První vlna, již ve 2. století před naším letopočtem, přivedla divoké kočky ze severozápadní Afriky na

© Vendula Vránová

Sardinii, kde dodnes žije jejich divoká populace. Druhá, mnohem významnější vlna, proběhla během římského impéria a rozšířila po kontinentu kočky geneticky podobné dnešním domácím mazlíčkům.

Studie univerzity v Exeteru sice navrhuje o něco dřívější příchod domestikovaných koček do Evropy, již na počátku prvního tisíciletí před naším letopočtem, ale i ona zdůrazňuje, že šíření koček nebylo primárně spojeno se zemědělstvím.

Oba výzkumy se shodují na tom, že v domestikaci a šíření koček hrály klíčovou roli kulturní a náboženské faktory. V starověkém Egyptě byly kočky uctívány a spojovány s božstvy, což vedlo k jejich časté mumifikaci i šíření prostřednictvím náboženských sítí. Podobný význam měly kočky i v řecko-římské mytologii a severské mytologii.

Zajímavým zjištěním je také dokumentace o mísení a konkurenci mezi přichá-

zejícími domestikovanými kočkami a původními evropskými divokými kočkami. Důkazy naznačují, že populace divokých koček začala klesat v prvním tisíciletí našeho letopočtu, což mohlo být způsobeno konkurencí o zdroje, nemocemi a křížením.

Závěrem lze říci, že tyto nové rozsáhlé výzkumy přepisují naše chápání historie domestikace koček. Namísto tichých společníků prvních farmářů se kočky do Evropy pravděpodobně dostaly v několika vlnách, poháněny lidskými kulturními praktikami, obchodem a náboženskou úctou. Tato zjištění zdůrazňují, jak důležité je kombinovat genetické a archeologické důkazy pro odhalení složitých příběhů naší minulosti - a minulosti našich čtyřnohých přátel.

Vendula Vránová

Autorka je archeoložka a šéfredaktorka TL

LIDOVÉ OKÉNKO

Hanácké šátky

Živá tradice v rukou paní Marty Grygarové

V minulosti každá vdaná žena, na rozdíl od svobodných dívek, nosila na hlavě šátek. Tento zvyk byl rozšířen téměř po celé Evropě. Způsob vázání šátků byl specifický pro každý region, někdy i pro jednotlivé vesnice.

V současné době Muzeum a galerie v Prostějově pořádá výstavu s názvem „Úvazy šátků na Hané“, kde mimo jiné mohou návštěvníci zhlédnout příklady uvázaných šátků a videa dokumentující postupy jejich vázání, které předvádí deset vazaček, jež tyto tradiční postupy umí dodnes. Jendou z těchto žen je také paní Marta Grygarová z Čechovic, se kterou vám přinášíme rozhovor.

Paní Marta Grygarová s tzv. týneckým způsobem úvazu hanáckého šátku, který sama vázala

Marti, děkuji, že jsi mi dovolila ti položit pár otázek. Mohla bys nám na úvod říci, jak ses k této výstavě dostala?

Oslovily mě přímo autorky výstavy Veronika Hrbáčková a Lucie Svobodová. Ve Velké Bystřici se před několika lety konal workshop k vázání šátků u nás na Hané, kam jsem byla také pozvána, a přes tento workshop a paní Millou, která je velká odbornice na hanácký kroj, autorky výstavy získaly kontakty na několik vazaček, včetně mě.

V roce 2021 jsme byly pozvány do skanzenu v Příkazech, kde jsme šátky na modelkách vázaly a u toho se naše postupy fotily a natáčely na video. Během přípravy výstavy za mnou přijely autorky domů, dovezly hlavu figuríny a šátek, který jsem na ní uvázala a je vystaven na výstavě.

Marti, kdy a od koho ses vázat tradiční hanácké šátky naučila ty?

Když jsem začátkem 90. let přišla do Národopisného souboru Týnečáci, přijela za námi stará paní z Přerova, její jméno si dnes už bohužel nepamatuji, která několik z nás šátky učila vázat.

Je vázání šátku složité?

Když je vážeš pravidelně, tak ani ne. Je to o grifu, máš to v rukou. Ale jinak to asi složité je.

Jak dlouho ti trvá uvázat jeden šátek?

Podle toho, jak kdy se zadaří. Zhruba do půl hodiny.

Jak často máš dnes příležitost šátky vázat?

V Týnečácích působím dodnes. Takže šátek vážu vždy, když se někomu v souboru rozsype. A to bývá párkrát do roka.

Výstava Úvazy šátků na Hané

**Muzeum a galerie v Prostějově
18. 4. 2025 – 4. 1. 2026**

Součástí výstavy jsou také videa
vázání šátků

K výstavě byla vydána publikace: Tradiční úprava hlavy a tištěné šátky na Hané, kde autorky V. Hrbáčková a L. Svobodová přibližují historii i současnou praxi vázání šátků (součástí jsou také informace o týneckém úvazu šátku).

Kde se dnes dají šátky sehnat?

To je velmi těžké. Už je nikdo nevyrábí. Ani koncem 80. let, kdy soubor Týnečáci začínal, už se nevyráběly. Ale tehdy vedoucí souboru pan Čechák sehnal ubrusy, které se tiskly se vzory hanáckých šátků a měly i tu správnou velikost. Dnes se šijí z látek s národopisnými vzory, které se dají koupit ve speciálním obchodě v Brumovicích.

Marti, máš nějakou pokračovatelku nebo pokračovatele v této tradici?

U nás v souboru jsem se to pár mladých snažila naučit. Ale nikdo z nich to aktivně nepoužívá, takže to asi už zapomněli. Ale v poslední době si říkám, že musím někoho najít a pořádně ho nebo ji vázání šátků naučit, ať to má po mně kdo převzít.

Vím, že jsi s ostatními vazačkami byla pozvána na vernisáž výstavy. Líbila se ti?

Moc! Mají to krásně udělané. Hodně se mi líbí použití zlatých hlav, na kterých jsou šátky naaranžované. Krásně na nich vyniknou.

Marti, moc děkuji za tvůj čas a za vzpomínky a znalosti, o které ses s našimi čtenáři podělila. Doufám, že brzo najdeš nějakou schopnou následovnici. A přeji ti mnoho zdraví a životních radostí.

Rozhovor vedla Vendula Vránová

dějiny a současnost

Letos si připomínáme 80 let od konce druhé světové války. Bilancování to není snadné, aktuální válka Ruska proti Ukrajině, ale i situace na Blízkém východě nás mj. nutí znovu promýšlet hodnoty, na nichž euroatlantická civilizace stála. Články v tematickém bloku Cesty ke konci války se proto soustředí především na politické záležitosti, a to i včetně mýtů, které se obzvlášť v souvislosti s obnovením Československa neustále objevují. Docent Vít Smetana svůj článek „Od Západu k Východu. Otazníky nad Československem na sklonku války“ zahajuje dramaticky: „Pane prezidente, nejezděte do Moskvy!“ naléhal 9. března 1945 Ladislav Feierabend na Edvarda Beneše v prezidentově venkovském sídle v Aston Abbots. Sám krátce předtím rezignoval na funkci ministra financí – především na protest proti roz-

hodnutí ostatních politických stran, že po osvobození nebude obnovena strana agrární. Nyní naléhal, aby prezident nezakončil více než šest let svého exilu cestou do Moskvy a nevracel se domů z Východu. Přesvědčoval jej, aby své akutní zdravotní problémy (pravděpodobně záchvat Ménierovy choroby, možná slabá mozková příhoda), které mu znemožnily odlet s hlavní částí vládní delegace, bral jako pokyn Prořetelnosti a dostatečný důvod zůstat až do osvobození v Londýně. Kolego, teď už je pozdě. Já do Moskvy musím a chtěl bych tam být co nejdříve, abych mohl sledovat jednání, odvětil prezident a díval se přitom zvláštním pohledem. Feierabendovi prý právě slova o tom, že už je pozdě, při řízení zpět do Londýna nešla z hlavy...

Co se dočtete v druhém ĎaSu v roce 2025

Tematický blok Od Západu k Východu. Otazníky nad Československem na sklonku války (V. Smetana); „Velké útrapy“ s koncem války aneb Proč není v Polsku 8. květen dnem pracovního klidu? (J. Friedl); Spleťtá cesta k vítězství. Čeští a slovenští komunisté tváří v tvář paktu Ribbentrop-Molotov (M. Lóži – B. Melichar – J. Vrba)

Výběr z netematických článků: Rozhovor s historičkou Joannou Wawrzyniak: Paměť je politická síla s reálnými důsledky v současnosti; „Poslední divoký Indián“. Muzejním exponátem zaživa i po smrti (M. Křížová); Nájemné bydlení ve středověké a raně novověké Praze (M. Musílek – M. Rykl); Příběh vzestupu nových vládců Sýrie (K. Černý).

V roce 2025 ĎaS vychází 6x ročně
– předplatitelé mají k dispozici
i elektronickou verzi každého čísla.
<http://dejinyasoucasnost.cz>

Závěrečná scéna z filmu Popel a démant (rež. Andrzej Wajda) výstižně charakterizuje vnímání konce druhé světové války Poláky: hlavní hrdina pokračuje v odboji proti komunistům, zároveň však už nemá sílu žít v ilegálně...

Foto z vernisáže, autorky výstavy (vlevo) s většinou vazaček tradičních šátků

KAPSÁŘ

Devatenáctiletý tenista Jakub Menšík slaví skvělý úspěch, poprvé si zahraje semifinále na turnaji kategorie Masters. V Miami postoupil mezi nejlepší čtyři hráče po výhře nad Francouzem Arthurem Filsem 7:6 a 6:1.

Český prezident Petr Pavel se v očích ruských propagandistů stal největším darebákem Evropy. Jeho aktivitu v pomoci Ukrajině srovnávají dokonce s 2. světovou válkou, v níž podle autora propagandistického týdeníku Češi pomáhali Hitlerovi. Pane prezidente, jsem na vás pyšný a s vašimi výroky a kroky se zcela ztotožňuji!

Bomba, mazec, geniální! Return Novaka Djokoviče zamířil do autu a Jakub Menšík se svalil na betonový kurt v Miami. Devatenáctiletá tenisová naděje slaví senzační triumf na turnaji Masters. Český učeň na závěr snových dvou týdnů přemohl i svého mistra a grandslamového rekordmana. Ve finále přetlačil srbskou legendu díky dvěma tie-breakům 7:6 (7:4), 7:6 (7:4). Úžas!!!

Ve věku 90 let zemřel herec Richard Chamberlain, známý mimo jiné ze seriálů Šogun nebo Ptáci v trní či díky ztvárnění Aramisa ve filmové adaptaci románu Tři mušketýři z roku 1973.

Francouzská přední krajně pravicová politička Marine Le Pen byla před soudem shledána vinnou ze zpronevěry veřejných peněz. Odpyká si dva roky domácího vězení, další dva podmíněně a také dostala pětiletý zákaz politické činnosti. Ten znamená, že se zřejmě může rozloučit s další kandidaturou na prezidentku.

Přes území Saúdské Arábie se přehnala mohutná písečná bouře. Lidé museli odložit veškeré venkovní aktivity a přečkat živel v bezpečí svých domovů. Řidiči uvízli na silnicích při takřka nulové viditelnosti.

Letošní duben přinese podprůměrné teploty a na horách případně sněh. Vyplyvá to z dlouhodobého výhledu počasí Českého hydrometeorologického ústavu (ČHMÚ). Sněh by v dubnu mohl padat i v nížinách a zemědělci si musí dát pozor na úrodu. No uvidíme...

Bílo-červená s modrým klínem, právě v takové podobě byla před 105 lety schválena tehdejšími parlamentem československá vlajka, již potom přejala i samostatná Česká republika. Bylo to 30. března roku 1920. Mezi návrhy na vlajku, jež je jedním z oficiálních státních symbolů, vyhrál ten od Jaroslava Kursy, alternativy však byly různorodé. Kdyby padlo jiné rozhodnutí, mohla mít na sobě vlajka třeba hvězdy nebo více pruhů, jak ukazuje naše galerie.

Americký senátor Cory Booker v noci překonal rekord z roku 1957, když na půdě Senátu USA mluvil 25 hodin a 5 minut

v kuse. Během toho si nesměl sednout ani opustit řečnický pult. Demokrat Booker naplnil svůj projev výhradami vůči Donaldu Trumpovi a jeho vedení země, jeho tým mu připravil 1164 stran projevu.

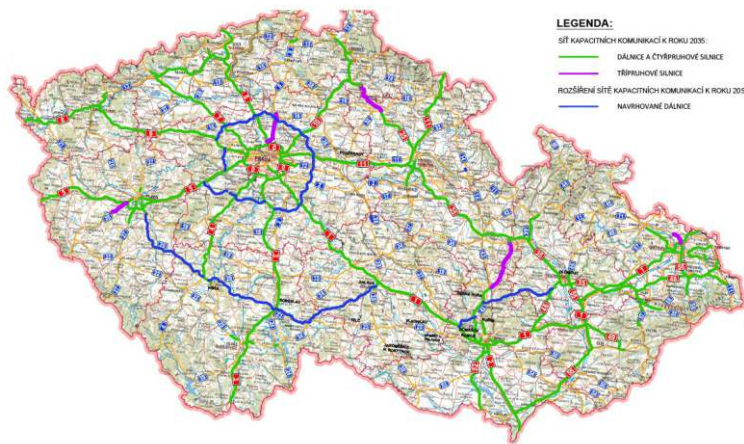
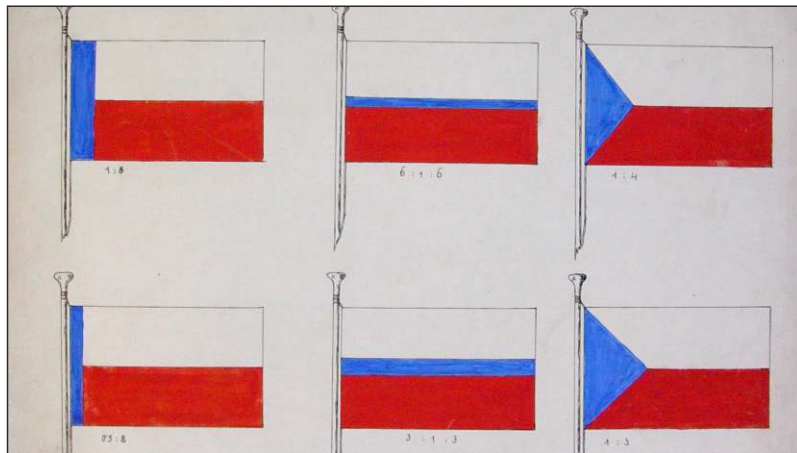

Také čtvrtý z amerických vojáků, kteří byli pohřšováni v Litvě, je po smrti, uvedl podle stanice ABC News Bílý dům. Čtveřice vojáků zapadla v obrněném vozidle Hercules M88 do bažiny ve vojenském prostoru na východě Litvy. Obrněnec se z téměř pětmetrové hloubky podařilo vytáhnout, přičemž byla nalezena pouze tři těla. Po těle čtvrtého vojáka pátraly stovky záchranářů z americké armády, amerického námořnictva, litevských ozbrojených sil, polských ozbrojených sil, estonských ozbrojených sil a mnoha dalších složek litevské vlády a civilních agentur.

Americký prezident Donald Trump zahájil drastickou celní válku. Na prakticky veškeré dovážené zboží do USA jsou uvalena nová cla. Nejnížší sazba bude činit 10 procent, ještě vyšší sazby postihnou desítky zemí, které podle prezidentovy administrativy mají se Spojenými státy nejvyšší obchodní deficit. Na dovoz zboží z Evropské unie bude uvaleno clo ve výši 20 procent, na čínské zboží 34 procent. Trump zároveň oznámil, že nově začnou platit i cla ve výši 25 procent na dovoz zahraničních automobilů.

Základní dálniční síť v Česku sice ještě dostavěna není, nicméně její finiš je konečně aspoň na dohled. A tak Ředitelství silnic a dálnic (ŘSD) začalo připravovat plán pro druhou vlnu staveb, jež by v první řadě měla ulevit Praze a Brnu od tranzitní dopravy. Minulý týden získalo souhlas k přípravě stovek kilometrů dalších dálnic, když centrální komise ministerstva dopravy schválila studii proveditelnosti.

Archeologové z Vídeňského muzea ve středu oznámili, že objevili římský masový hrob s ostatky asi 150 vojáků. Kosterní pozůstatky byly ve vídeňském městském okrese Simmering odhaleny loni v říjnu při stavebních pracích při obnově tamního fotbalového hřiště. Muži byli pohřbeni bez poct, přičemž se předpokládá, že zahynuli v neznámé bitvě mezi germánskými kmeny a Římany.

Vladimír Mišík proměnil obě své nominace na letošní Ceny Anděl a stal se jediným dvojnásobným vítězem tohoto ročníku. Akademici ocenili jeho desku „Vteřiny, měsíce a roky“ jako Album roku, zpěvák navíc triumfoval i v kategorii Sólový interpret.

Jako přistávající UFO se speciálním osvětlením ve spodní části bude vypadat nová lanovka, která má v budoucnu jezdit na vrchol Ještědu v Liberci. Finální podobu kabiny dokončila autorka návrhu, designérka Anna Marešová. Lanovka nahradí původní, která spadla v říjnu 2021. Jezdit má v delší trase už od konečné tramvaje z Horního Hanychova.

Slávističtí fotbalisté double nezískají. Takřka jistý mistr ligy ve čtvrtfinále tu-

zemskeho poháru senzačně prohrál doma s Olomoucí 0:1. Jediný gól dal v 28. minutě reprezentační útočník Kliment po hrubce mladíka Pecha. Vyřazení jde i za trenérským štábem, který netrefil základní sestavu. A když po pauze poslal do hry opory, tým se už do zápasu nedostal.

Zdále nepatřily mezi favoritky, už postup do semifinále by se bral za úspěch. Jenže basketbalistky USK Praha v sobě našly neuvěřitelnou sílu a trenérce Natálii Hejkové přichystaly v Zaragoze parádní euroligovou rozlučku. Po Schiu a Fenerbahce si poradily i s tureckým Mersinem, zvítězily 66:53 a Final Six opanovaly.

Ve věku 89 let zemřel peruánský nositel Nobelovy ceny za literaturu Mario Vargas Llosa. Je autorem oceňovaných románů jako Město a psi nebo Kozlova slavnost. Vargas Llosa, který se postupně stal konzervativcem, se často vyjadřoval k politice a v roce 1990 dokonce kandidoval na prezidenta. Ve druhém kole voleb ho tehdy porazil Alberto Fujimori, který vládl v devadesátých letech tvrdou rukou a později byl odsouzen k 25 letům vězení za porušování lidských práv.

„Drazí bratři a sestry, s hlubokým smutkem musím oznámit smrt našeho Svätého otce Františka. Dnes ráno v 7:35 se římský biskup František vrátil domů k Otcí. Jeho celý život byl zasvěcen službě Pánu a jeho církvi,“ oznámil v pondělí 21. dubna vatikánský camerlengo kardinál Kevin Ferrell.

Olomouc uhájila extraligovou příslušnost, v baráži vyhrála i čtvrtý duel proti Jihlavě – tentokrát v poměru 3:0 – a sérii ovládla v poměru 4:0 na zápasy. Vítězný gól pondělní bitvy dal už v 7. minutě Adam Rutar (23), čistě konto udržel Matěj Machovský (31). Dukla v celé baráži vstřelila pouhé dva góly ze hry.

Česká filharmonie získala cenu BBC Music Magazine za nahrávku Mé vlasti z roku 2021. Nahrávka byla vydána v březnu loňského roku u příležitosti 200. výročí narození zakladatele české národní hudby a Roku české hudby 2024. Už v listopadu 2024 přitom čtenáři časopisu Gramophone zvolili Českou filharmonii Orchestrem roku.

Petr Hanuška

Květen v Moravském

1.	čt	19:00	●	Sugar / Senioři - 30 %	P. Stone, B. Wilder, I. A. L. Diamond, R. Thoren, J. Styne, B. Merrill	Muzikál	
2.	pá	19:00	P	●	Chvilky / Premiéra	B. Parkanová	Činohra
3.	so	10:00	●	Jak se dělá STAND-UP? / Sedmička		Workshop	
		19:00	X	●	Chvilky	B. Parkanová	Činohra
5.	po	16:30	●	Kurz na pokračování: Rétorika s Pavlem Hekelou		Workshop	
				Sedmička / Arter - 50%			
		19:00	A	●	Brouk v hlavě	G. Feydeau	Činohra
		19:00	●	Jak skály v mořském příboji / Katedrála Sv. Václava		Koncert	
6.	út	19:00	L	●	Chvilky	B. Parkanová	Činohra
8.	čt	19:00	D	●	Andělé mezi námi / Arter - 50%	F. Langer	Činohra
9.	pá	19:00	●	Teror / Sedmička / Arter - 50%	F. von Schirach	Činohra°	
10.	so	09:00	●	Workshop jevištního a scénického boje / Sedmička / Arter - 50%		Workshop	
		19:00	●	Žal je to s křídly / Schauspielhaus Bochum	M. Porter	Divadelní Flora	
				Dramaturgický úvod od 18:30 hod.			
11.	ne	10:00	●	Setkání s písničkou / Sedmička		Workshop	
		19:00	●	Takže asi tak / Národní divadlo Praha	J. Lesák – N. Strýčková Preslová	Divadelní Flora	
12.	po	19:30	●	Teoréma / Divadlo v Dlouhé Praha	P. P. Pasolini – J. Čermák – M. Ljubková	Divadelní Flora	
				Dramaturgický úvod od 19:00 hod.			
13.	út	19:00	●	Jeníček a Mařenka	E. Humperdinck	Opera°	
				Dramaturgický úvod od 18:30 hod.			
14.	st	19:00	C	●	Jenůfa	L. Janáček	Opera
				První verze (1904) v edici Marka Auduse / Dramaturgický úvod od 18:30 hod.			
15.	čt	19:00	●	Královny / Sedmička	R. Vencí, M. Doleželová	Činohra°	
		19:00	●	Bůh v Las Vegas / Divadlo Na zábradlí Praha	P. Erbes & B. Jedinák	Divadelní Flora	
16.	pá	19:00	●	Bolero & Carmen / Rodinné divadlo	M. Ravel, M. Margaria, R. Šcedrin	Balet	
17.	so	20:00	●	Pes na cestě / Slovenské národné divadlo Bratislava	P. Vilikovský	Divadelní Flora	
				Dramaturgický úvod od 19:30 hod.			
18.	ne	09:30	●	Krok za krokem k eleganci		Baletní workshop	
		19:00	●	Olomouc vs. Šumperk – improvizací zápas pro Úsměv mámy / Sedmička		Benefice	
		19:30	●	Útok psím lejnem / Theaterhaus Jena & Wunderbaum & Post Paradies		Divadelní Flora	
				Dramaturgický úvod od 19:00 hod.			
19.	po	19:00	K	●	Ivan Hrozný	S. Prokofjev, L. Vaculík	Balet
20.	út	19:00	B	●	Liška B.	R. Těsnohlídek, M. Krobot, L. Smékal	Činohra°
				Dramaturgický úvod od 18:15 hod.			
21.	st	19:00	●	Manon Lescaut / Derniéra	V. Nezval	Činohra	
22.	čt	19:00	●	Brouk v hlavě / Senioři - 30 %	G. Feydeau	Činohra	
23.	pá	19:00	V	●	Ivan Hrozný / Arter - 50%	S. Prokofjev, L. Vaculík	Balet
24.	so	09:30	●	Poznejte zblízka divadelní profesi: modistka I.		Interaktivní beseda	
		11:00	●	Poznejte zblízka divadelní profesi: modistka II.		Interaktivní beseda	
		16:00	ZO	●	Ivan Hrozný	S. Prokofjev, L. Vaculík	Balet
25.	ne	09:30	●	Prožij den baletky		Baletní workshop	
		14:30	NO	●	Sedlák kavalír / Komedianti / Derniéra, Arter - 50%	P. Mascagni, R. Leoncavallo	Opera*
28.	st	19:00	●	Labutí jezero	P. I. Čajkovskij	Balet	
29.	čt	09:30	●	Divadelní hraničko pro nejmenší - O veliké řepě / Sedmička		Dílna pro děti a rodiče	
		19:00	D	●	Labutí jezero	P. I. Čajkovskij	Balet
30.	pá	19:00	●	Kytice / Dramaturgický úvod od 18:15 hod.	K. J. Erben	Činohra	
31.	so	10:00	●	Poznejte zblízka divadelní profesi: osvětlovač / Sedmička		Interaktivní beseda	
		19:00	●	La traviata	G. Verdi	Opera*	

* v italském originále s českými a anglickými titulky

** v maďarském originále s českými titulky

*** v českém a polském originále s českými a anglickými titulky

° představení bez přestávek

www.moravskedivadlo.cz
tel.: 585 500 500

divadle Olomouc

ZZIP

RENGL

Olomouc
Česká republika

OLOMOUČSKÝ
KRAJ

OLOMOUČSKÝ
KRAJ

OLOMOUČSKÝ
KRAJ

OLOMOUČSKÝ
KRAJ

OLOMOUČSKÝ
KRAJ

OLOMOUČSKÝ
KRAJ

OLOMOUČSKÝ
KRAJ

OLOMOUČSKÝ
KRAJ

OLOMOUČSKÝ
KRAJ

OLOMOUČSKÝ
KRAJ

OLOMOUČSKÝ
KRAJ

OLOMOUČSKÝ
KRAJ

OLOMOUČSKÝ
KRAJ

OLOMOUČSKÝ
KRAJ

OLOMOUČSKÝ
KRAJ

OLOMOUČSKÝ
KRAJ

OLOMOUČSKÝ
KRAJ

OLOMOUČSKÝ
KRAJ

OLOMOUČSKÝ
KRAJ